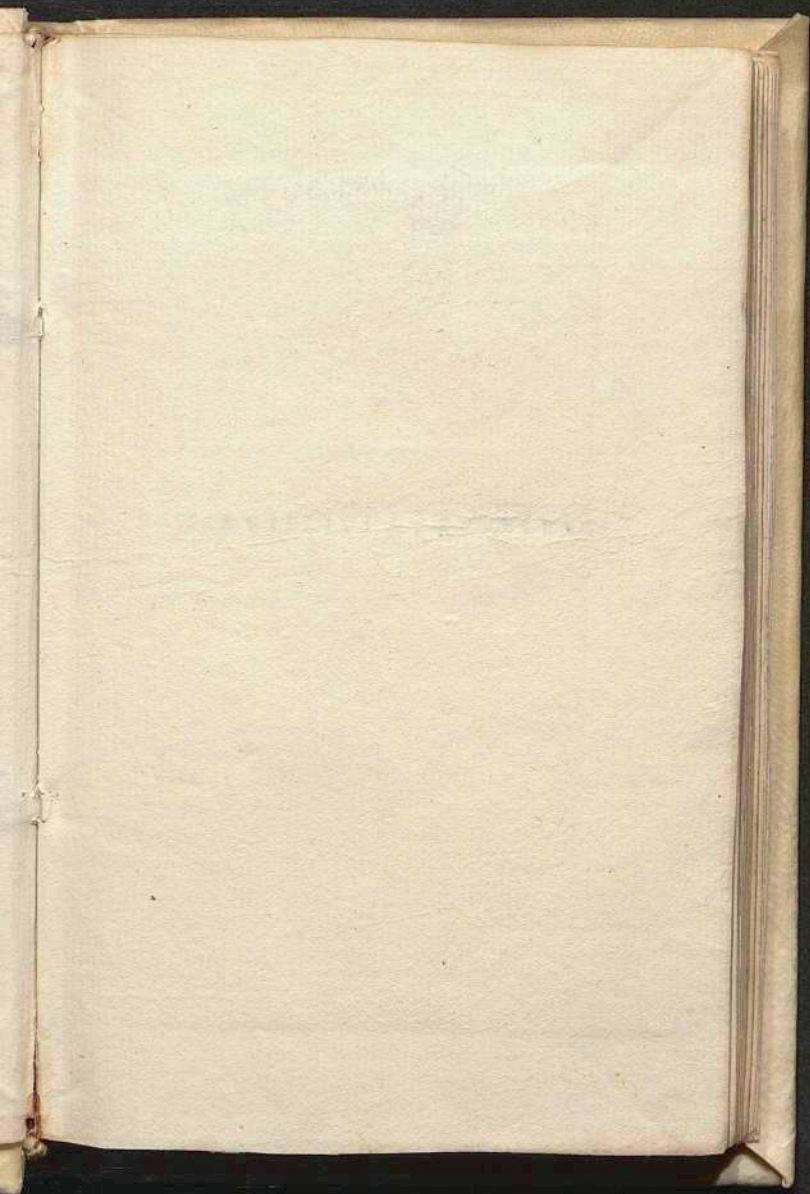
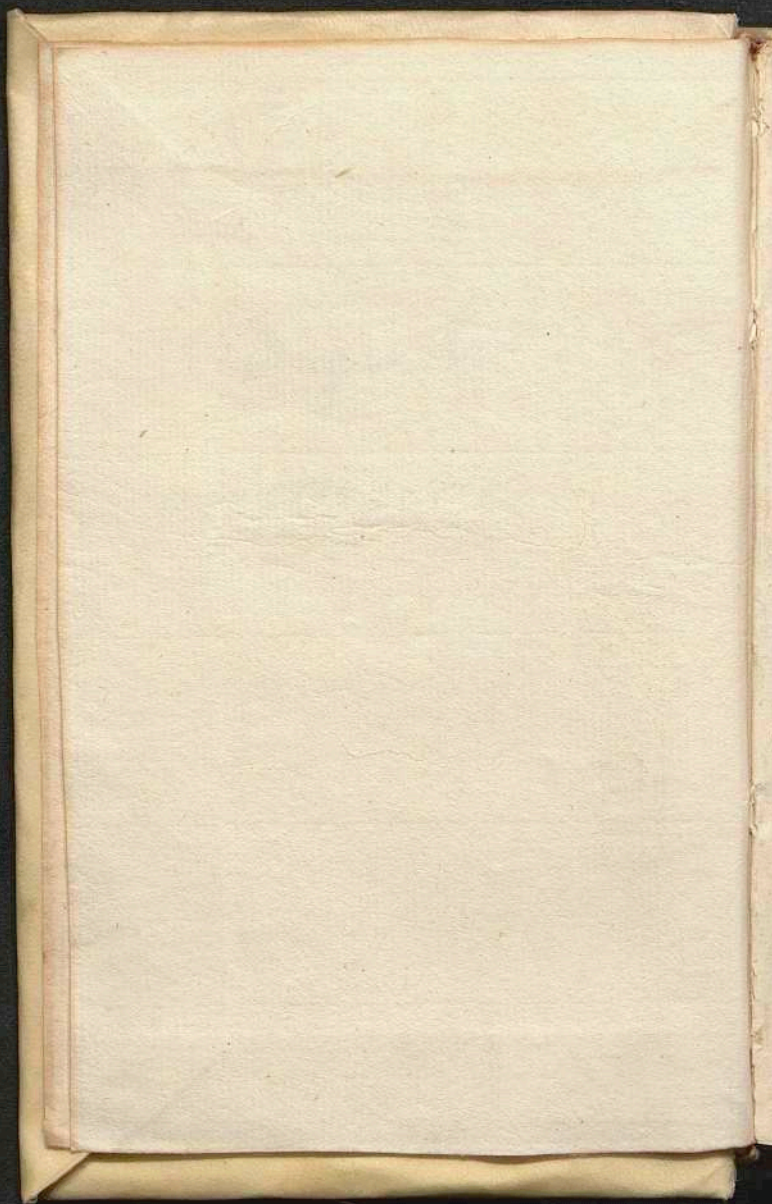

14
h
Arguilla

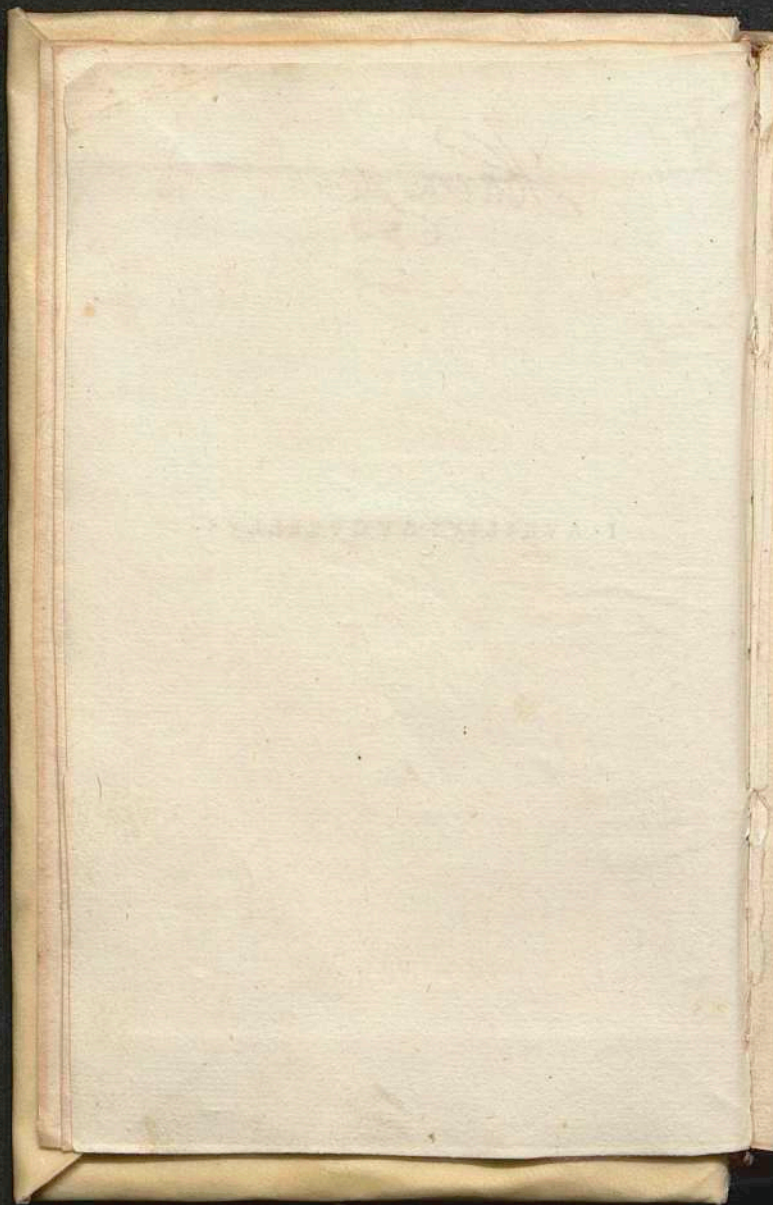
48/75/4704(2)

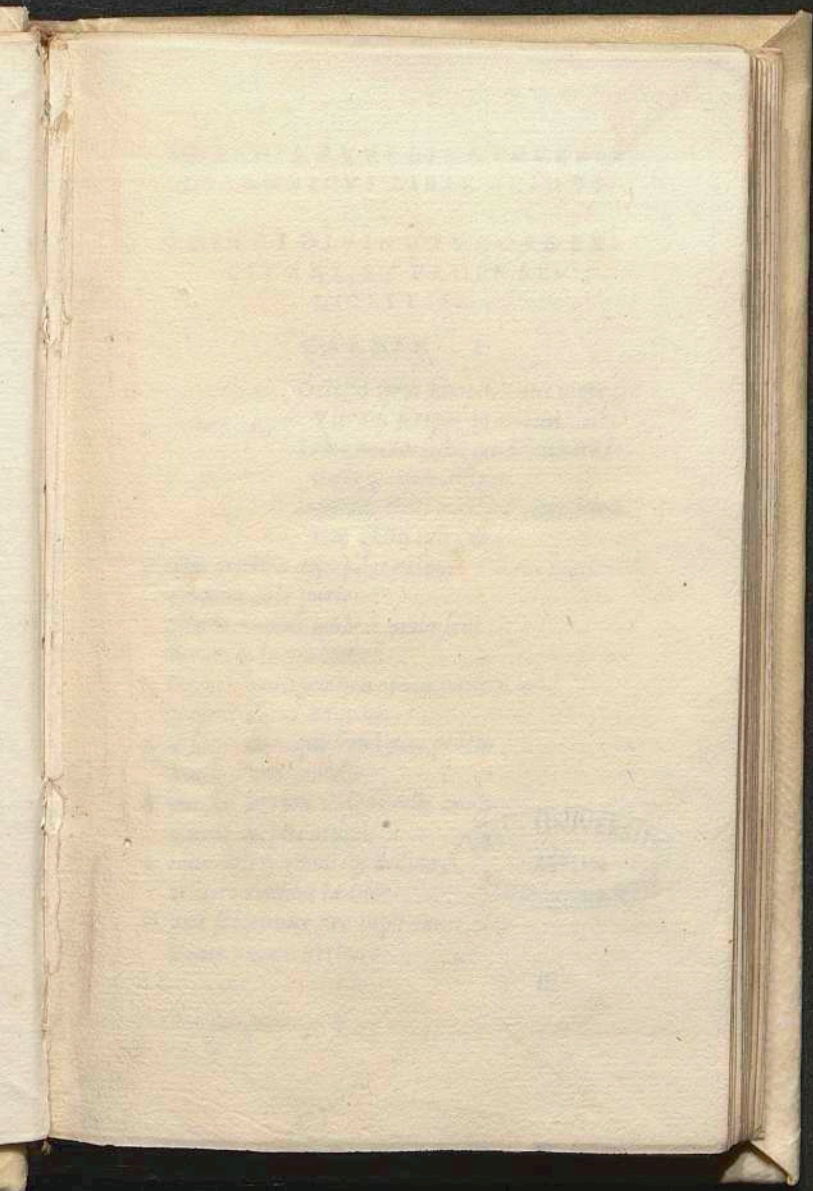

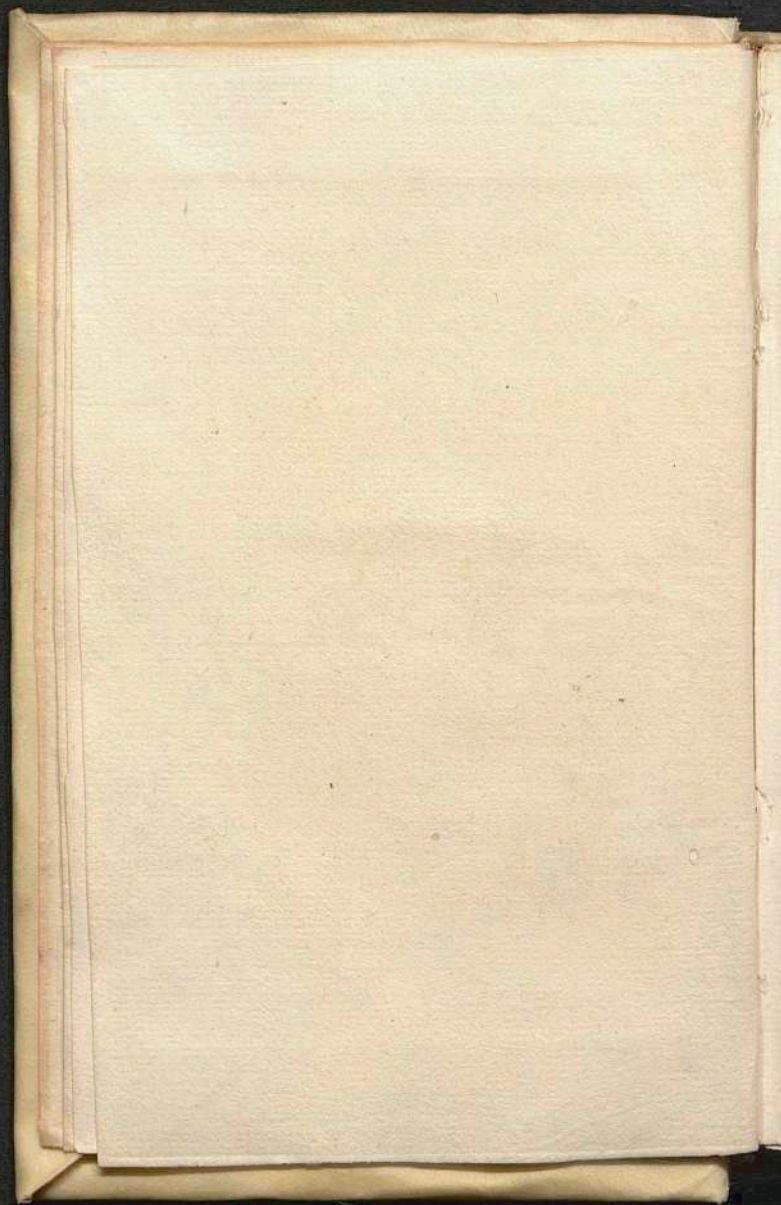

Barra et

I. AVRELIVS AVGVRELLVS.

IOANNIS AVRELII AVGVREL=
LI IAMBICVS LIBER PRIMVS.

POETAS DIVINO FVRORE EX=
CITARI, ET PROPE FE=
LICES ESSE.

CARMEN. I.

Oelestis intus excitat Vates uigor :
Vltraq; semper promouet :
Illhic ut illos sistat, unde mouerät :
Cælo q; aues asserat.
Donec q; sedes incolunt mortalium
Hac obliiti caligine :

- Virtus tenëbris una solos eximit
Ardente sole purior :
Splendore cuius tutiores ambulent :
Ferantq; lucem cæteris.
Hinc non honorum non opum cordi faces
Volens edaces admouet,
Ad sacra certo qui semel ritu pedem
Musis dicata contulit.
Vitat sed ægrum vulgus, odit anxii
Curas ineptas ordinis.
Aequè dolori, gaudioq; deditus,
Neutro retentus læditur.
Oportat frequenter, nec cupit cæuet, neq;
Pauet timore territus.

48/75/4704 (2)

IAMBICVS.

- Ergo aut patentes circuit mundi plagis:
 Floremq; rerum colligit:
- Dum multiformis interim coloribus
 Natura doctis pingitur.
- A ut quid decenter expetatur omnibus,
 Iugi labore quaeritat.
- Cultisq; mores mentibus probos serens,
 Inculta quaeq; praeterit.
- A ut saepe laetos inter admissus choros
 Ludit latenter uirginum;
- A d quos aperte progredi nullis datur:
 At ire clam, paucaissimus.
- Illhic amoenae uallis in recessibus
 Frondentis alte populi
- A estum sub umbra uitat aura leniter
 Remurmurante frondium.
- Illhic uirentis floridum campi solum
 Innoxius perambulat.
- Vel ad sonorum uitreae lymphae caput
 Curis solutus sternitur.
- Grato uel antro iam Deo plenus sedet:
 Lyrasq; Musam suscitatur:
- Antro, quod hederæ uestiunt circum sacrae,
 Laurusq; obumbrat mystica:
- Hæreas unde tum, uirosq; laudibus,
 Diuosq; dignis concinit.
- Quid hoc beatius? quis huic opes simul
 Omnes furori comparet?

LIBER . I .

AD LAVRENTIVM LAVRETA=
 Num . P . Ven . Phoenix , sub qua Domus
 Lauretana significatur .

CARMEN . II .

Iranda ponit iandiu nidos Auis
 m. Hoc sub uetusto stipite :
 Et usq; ab indis , et rubro aduectos mari
 Miros odores congerit :
 Quibus se adurit , et innouans sub unica
 Aeterna Lauru permanet :
 Iam qualis ornans purpura penmas , recens
 Illustrat Auro uerticem .
 Et in feroces iam uolucres sic Ioue
 Vires uolente comparat .
 A pplaudit alis , et sinu mites fouens ,
 Clangore segnes excitat .
 Vestra hæc sub alta nam Domus lauro uiget
 Phoenix perennis altera .
 Quæ semper æquos , semper in Re Publica
 Summos futuros parturit :
 Habetq; semper : semper et bonos domi
 Forisq; profert Principes .
 Cui cui fauente nunc polo rerum graues
 Virtus habenas credidit :
 Sub quo uerentur patrias leges mali :
 Gaudent at illis optimi .
 Ac cum nefando Martius gradu furor

IAMBICVS.

Vrbes oberret Italas:

H is bella mitis arcet ex oris procul
Adaucta Pax felicibus.

T uentur æqui scilicet diui piam
Gentem sub almo Principe;

PATRIÆ GRATV LATVR, QVOD
sub ditionem Venetam Venerit.

CARMEN. III.

Etatis actæ plurimam sub aureis

a Partem peregi legibus.

Donatus Vrbe donec Antenorea

Illhic uocabam litteris:

M ox Taruisina: factus hic quoq; munere
Ciuilitatis auctior:

V el esse dum me ciuitatum principis
Quandoq; inuit incolam.

I stius ergo Publicæ mores Rei
Quot uel fuerunt optimæ

I am nemo, ut ipse, nouerit quidem, neq;
Magis sit illi deditus,

Quam mens parère pro uirili concipit
Huic nostra semper unica.

M iretur ecquis, si uideri gestiam
Nunc usitato lætior?

G estit quod intus spirat, ac feruens mihi

Pleno

- Pleno redundat gaudio.
- Videbo te ne dulcis ò te Patria
Videbo sub sanctissimo
Semel Senatu te uidebo immobili
Frui quiete patria?
- Quae Ciuitates sempiterna moribus
Agunt beatis caeterae.
- Redibus ergo nobilis potentium
Quiritium Colonia
- Nunc in nitorem pristinum, nunc os sine
Demes honestum squallido.
- Videre iam uidemur altis substrui
Portus decenter molibus.
- Pro lapsa prisca undecunq; mœnibus
Nouo reduci cotili.
- At templa miris exatari sumptibus
Cultu dicanda numinum.
- Prinata quin et tecta passim auium
Domos parari dirutas.
- Coli feraces undiq; extantis tuos
Colles honestos frugibus.
- Dicêris Aemiliae urbium, ut quondam, omnium
Ariminum Vrbs pulcherrima;

GRATIARVM CONVIVIUM.

CARMEN. IIII.

i Nuitat olim Bacchus ad coenam suos

- Comion, Iocum, Cupidinem.
- D**iscumbit unà Liber, ac Amor: Iocus
Comosq; contra proxime.
- I**llis decentes subministrant Gratia
Grati saporis pocula.
- S**uotosq; miscent, et uenena temperant
Multi uicissim palmitis.
- I**nusitato proluunt se Nectare
Plene sodales uuidi.
- A**c forte iusto plus parum dulcedine
Lactante capti ingurgitant.
- H**ic inter ægros inapit uerbis Deos
Ridenda primum rixula.
- G**raues Amori Bacchus obiecit dolos,
Quibus frequenter utitur.
- I**lli Cupido nana ludens gaudia,
Blasasq; uoces exprobrat.
- C**omo iocus risus leues: Comos Ioco
Sales ineptos obiicit.
- M**ox in capillos, atq; ocellos aduolant,
Manusq; nectunt paruuli.
- A**d sunt sorores illico tres perditis,
Pacemq; suadent optima.
- T**andem sagittas, et Pharetrant clanculum
Bacchus Cupidini inuolat.
- A**t ui nitentem florida iocus coma
Como coronam diripit.
- S**ic inde scissis crinibus cedens Amor

- Matri fit obuiam ebrius .
C omus facetos ad uiros se proripit
 Per Angiportum denium .
B acchus , Iocusq; contrahunt foedus , breui
 Mox desitutum tempore .
A st ut propinquans sordidum natum mero
 Venus madentem conspicit :
I rata secum , limpidum ad fontem manus
 Appensum et haerens attrahit .
H uic rore puro protinus lauat sacri
 Crines solutos uerticis .
P ecclitq; et aegre exeritat , ac dat undiq;
 Collo nitenti pendulos .
S ed forte oberrans rosidam manus cutem
 Contingit acri pectine .
T um laesus ille subdit accensam pio
 Facem Parentis pectori .
A mbusta at ipsa : ut erat : in undas prosilit ,
 Secum trahens Cupidinem .
F ons unus ergo sic leuatos dispari
 Ambos calore liberat ;

AD VINCENTIUM QVIRINVM .

P . V . VELLVS AVREVM .

CARMEN . V .

- o Vem relicto Pastor educens grege

- Alcon sub antro collocat .
Illicq; solam sedulus sectis alit
 Herbis , et hausit fontibus .
Nusquam uagari nanq; sub diuo finit ,
 Septo sed arcto continet ,
Candente donec quæ nitebat uellere ,
 Atro colore obducitur .
Dchinc et uirenti, ærulo ue sæpius
 Nec non rubore spargitur .
Tandem priori restituta tegmini ,
 Albere rursus incipit .
Sensimq; tantum prodit , ut spectantibus
 Visus acumen auferat .
Tum Pastor illi subministrat largus
 Quæsitâ passim pabula .
At ipsa , quod mox omnibus mirum foret ,
 Quicunq; propter incolunt
Silis fluentia , protinus pingui satur .
 Læti sagina graminis ,
Insigne mutat tergus , ac illi undiq;
 Vellus renidet aureum .
Auroq; dentes , et pusilla cornua ,
 Paruæq; fulgent ungule .
Surrepta demum nobilis fato pecus
 Spirans et aurum concidit .
At lætus Alcon diuitis pondus gregis
 Domum referre nititur .
Festumq; Pastor Aurifex agit diem ,

Habetq; diuis gratias.
Meram Quirine iusseramus fabulam
 Hanc, quam tibi nunc mittimus.
Sunt qui subesse non nihil tamen putent,
 Quod fors nec ipse attenderim.
Hinc illæ ineptæ fictiones sæpius,
 Et longa commentaria.
Superfedeto tu: nec, ut rerum omnium
 Scrutator es grauiissimus,
His è tenuibus erui quicquam uelis,
 Quod nec subest reconditum.
Non nulla prisca excidisse Vatis
 Ferunt furore peratis:
Ac esse paucis illa uere cognita:
 Abstrusa nanq; permanent,
Educat ipsa ni quis è penetrabilibus,
 Reddatq; aperta posteris.
Quæ uix probarum: tam potest Antiquitas,
 Quam nos fidem uerbis damus.
At excitari dixerim Vates tamen,
 Ferriq; mentis impetu:
Id uel mouente intrinsicus causa, uel id
 Cælo fauente prodeat;

IAMBICVS.

AD PEROLLAM. COMMENDATIO
LINTEI Elegantiſſime acu picti.

CARMEN. VI.

Pus uidere contigit mirum mihi
 o Nouæ profectum nunc ab arte Palladis:
 Natura quale uel potens Pictor daret:
 Lætum, et feracem qui referret hortulum,
 Veris colores æmulatus floridi.
 Apellis æque nec tabellæ mouerant
 Spectantium animos: aut Myronis ærea,
 Ceu uina foret, operta tauris Bucula
 Gregem, gregisq; sic ducem feſſellerat:
 Nec Praxitelea marmor in ſacros Deum
 Virtute uultus expolitum uerterat
 In ſe tuentes: ut Perollæ ſericum
 Me mouit Iphi munus hoc miſſum ſuo:
 Tantum quibusq; in rebus excellentia.
 Pollet, ſibiq; conaliat, et ſecum trahens
 Mentis potenter neſcit admirantium.
 I am nunc quid elegans acu poſſit manus
 Videtur arcto redditum telæ ſinu,
 Vbi uiuentis herbido terræ ſolo
 Arbusta ramis pullulant florentibus.
 Spectare parua quoq; licet Animantia
 Paſſim recessus ut ſubintrent abditos,
 Denſisq; rurſus è Latibulis exeant,

Et prata cursu perferantur mutuo,
 Ut rupe ab alta riuulus cadens fugit
 Inter Lapillos et suborta gramina,
 Virentq; fontis ora Musco limpidi:
 Ac ut canora uepribus sidunt aues:
 Et ut sub undis vitrei pisces natant.
 Insecta quin et muneris partes sui
 Actura, ut haerent, cursitant, repunt, uolant.
 Et ridet omne quicquid hic pictum uides.
 Sed iam uaganti dandus est Musæ modus,
 Certare nequa uidear imprudens tibi
 Frustra minutis hisce tecum uersibus
 Perolla dulce seculi nostri decus;

AD FRANCISCVM CORNELIVM
PATRICIVM VENETVM.

CARMEN. VII.

Orncliorum gente qui ducis genus
 c Clara, uetusta, Diuite,
 Franciscæ, iambis te quoq; in nostris locū
 Tenere uel primum uelim:
 S ed nullus altum uasculo fontem breui
 Tentarit unquam claudere.
 N ec ipse Sperem posse quæ tibi attinent
 Dia minuto carmine.
 V ide quid error seduli Vatis queat:

IAMBICVS.

Vt tendat illuc, quo nequit.
 P riscæ ne tenui proferam domus Lyra
 Opes, Viros, Præconia?
 D icenda ui sunt grandiore hæc plurimi
 Oris, uel alti carminis.
 S at est Amico tantulo uelut mihi
 Referre solum hoc, quod potest,
 V t fons honestæ scilicet prolis scætet
 Semper uiris uberrimus.
 Q uos inter ampla honoris, et rerum uigens
 Successione oleueris.
 A c ut te honestant hi, ipse sic illis Decus
 Contra resulges splendidum;

AD ANDRIONEM ARTVSI-
 NVM RAVENNATEM.

CARMEN EX SOLIS IAMBIS.
 CARMEN. VIII.

ambe cede quam potes meus æler:
 i Et alta regis ora scande fluminum:
 Vbi uetusta fiet urbs tibi obuiam
 Mei sodalis Andrionis optimi
 Amœna dulcis et beata Patria.
 Ibi salute plurima prius pete
 Eum, subinde nos ualere dicito.
 Requiret ille forsitan, quid egerim

Diu

Diu, uel an quod actitem frequens opus.
 At ipse sorte me referto uiuere,
 Mihi benigna quam dedere sydera,
 Vel æqua Mens parauit, ut nimis nihil
 Velim, satisq; subministret usui
 Breuis satiente fontis ore copia.
 Et ut Camœna suauit modos mihi:
 Quibus uidetur admouere seruis
 Volens iocosa, nec minus lubens statim
 Amarulenta temperare dulcibus.
 Mihiq; uita, quæ solebat, ut sedet
 Modesta semper, omnibus iocis tamen
 Referta, ni quod absumus cupidine
 Procul, petebat ægra qui leuis mihi
 Frequente corda, nec graui diu, face.
 Sed hæc locutus ante, quære postmodum
 Quid is lucretur usq; cum negociis:
 Quæ honesta et æqua plurima, ut uirū decet,
 Agit frequenter, et subinde splendidum
 Sibi Rei; Publicæ Decus parit.
 Itemq; prole cum sua ut ualet Pater:
 Domusq; ut omnis. Interim ne litteras
 Situ perire squallidas putri sinit.
 At ille mente concitatus tamen Deum
 Suis honesta sepe multa Gratis
 Dabat fauente Gratis A polline;

AD . C . NVPER INITIATAM .

CARMEN . IX .

Vo uirgo tendis omnium pulcherrima ?

q Quo te misella subtrahis ?

V bi decorem protinus tantum , uelut
Effecta uecors , oculis ?

H eu quo repente , quo fugis ? quo te tibi
Aufers ? malorum nescia ,

Quæ te petent , te different , in te undiq;
Facto ferentur agmine .

V bi parentes impie temnens graui
Dolore fessos deseris ?

Quibus cor una eras , et una spiritus ,
Erasq; prorsus omnia .

H ostilis ecquid improbe quicquam magis
Manus patrare quiuert ?

Quam si fouentis filiam matris sinis
Aut patris amplexu auferat ?

O pes inepta diuitis tantus domus :
Sumptusq; tantos despicias .

O rnatus annos qui tenellos , qui genus ,
Qui te decebat spernitur .

Quam tristis omnis heu iuuentus linquitur ,
Sed inter omnes tristior ,

A etate siquis florida tuas puer
Optarat ardens nuptias :

Qui

Qui te, tuosq; prole felices diu
Pulchra nepotum redderet;

RESPONSIO PRO. C.

CARMEN. X.

Entare quid tot impiis piam modis
 * Vates puellam iuuerit?
 Quæ nouit uni protinus se maximo
 Constante orbis principi:
Ex quo beata hæc cuncta, quæ iactas, fore
 Breui caduca nouerat:
At firma contra, quæ sequatur, omnia:
 Nulloq; læsa tempore.
Sunt ista, quæ tu colligis, quidem bona:
 Vitæq; prorsus commoda:
Sed implicata pluribus passim malis
 Plus fellis et mellis minus
Habent: nec uno perseuerant ordine:
 Incepta sed uix, desinunt.
Nec illa cætos sic parentes deserens,
 Ut reris, errat impia.
Hos nanq; tanta caritate amplectitur,
 Quam magna natæ conuenit.
Nomen sed illis anteposit optimi
 Rerum parentis omnium.
Facitq; solum id maximi, præq; unico

Nil esse ducit cætera .

Ergo parentes quam sibi ablatam , putent
Vero parenti redditam .

Percussa quin et tristibus tandem modum
Ponat inuentus lachrymis .

Quæ nanq; spretis inuidia mortalibus?
Nupsisse diuo uirginem ;

AD BERTVTIVM LAMBERTVM :

Ad quem significat mittere tris subse=
quentes Odas : Faunum · Ly=
cen · et mutuo amantes .

CARMEN . XI .

I quando curas pectoris graues sacri

Leuas honestis lusibus :

Lamberte quos nunc mittimus iocos tibi

Omnino ne tu spreueris .

Faunum uidebis nubilem sequi Lycen

Locos per omnes auios :

Quocunq; præceps illa sese proripit :

Dulcisq; differt nuptias .

Lægos , ut Orus alteram Lycen sibi

Amator optet feruidus .

Vt flora et Alcon mutuo se diligant :

Pariq; se affectu beent .

Hæc submonere uisus es pridem mihi

Ludens

Ludens ut ad te scriberem .
 Qui dum iocosis mutuare seria ,
 Condis amara dulcibus ;

FAVNVS .

CARMEN . XII .

More captus nubilis Faunus Lyces ,
 a Eam dictri coniugem sibi cupit .
 Sectatur instat feruidus celer furens ,
 Quocinq; se fert illa , quo pauens fugit :
 Quo se recipiens fessa anhelansq; occultit :
 Vel cum profundi fluminis uadium natat :
 Vel cum latebras infimæ uallis subit :
 Densæ uel intrat abditum siluæ sinum .
 Rupes uel alti dirutas repit iugi .
 Solatur acres interim curas tamen
 Quandoq; lassus ad sacræ lymphæ caput
 Dulcîq; blandis consona uerbis lyra
 Nymphis Amores conquerens suos canit .
 Nymphæ perennis fontis almæ præsides ,
 Quæ me cadentem iam , atq; semimortuum
 Vestri frequenter ope liquoris exatum
 Fouetis : atq; alacriorem redditis ,
 Ut sorte cursus iam mihi datos sequar :
 Ecquid pii me compotem uoti queam
 Vnquam uidere ? an semper insensus meæ

I A M B .

Luci , meoq; spiritu degam grauis ?
 Quæ uita , quæ cor unice spirat mihi .
 Desyderatos ecce in amplexus feror .
 Et cæta tendo insaniens ad oscula .
 O delicati pectus papillulas :
 Iam semipomæ mollior quæ prominent .
 O colla parium marmor excedentia .
 O suauanda centes labellula .
 Sparsas rubentes ore quid dicam rosas
 Albis ligustus candidisq; liliis ?
 Totius edam quid micans oris iubar ?
 Vel quæ serena fronte lucent sydera ?
 Et quicquid illic aureus uertex tegit ?
 Cum nocte semper et die me saucient
 Quæ pulchriora suspicor latentia ;

ORVS AD LYCEN .

CARMEN . XIII .

Enebo te nunc et fruar cupidine
 † Desyderato tandiu Lyce mihi :
 Spectabo præsens , æmuliq; syderum
 Ictus ocelli sustinebo comminus .
 Deosculabor os tenellum suauio
 Presso labellis mollior mellifluis .
 Gratas Amantis en tibi uoces prope
 Haurire cupidis nunc licebit auribus .

At

At ipse felix et beatus audiam
 Coram sonantis dulce murmur osculi.
 Narrabis, ut me maximi solum facis.
 Et cuncta pro me iam tibi sordent simul.
 Ut prorsus uni te colis et ornas mihi:
 Et mi placere, quo queas, semper cupis.
 Contra sed inquam, miserum ut ipse me putem,
 Ni semper una tecum agam presentius.
 Ac ut propinquem, deseratq; missiam,
 Horrenda quæq; cupiam adire et perpeti,
 Omnîq; tecum coner ut degam modo,
 Et mente saltem, re nisi detur, siem.
 O me beatum, teq; contentam Lyce,
 Quod sic in unum prospere conuenimus;

FLORA ET ALCON MV-
TVO SE AMANTES.

CARMEN. XIII.

Mica si cui præstitam fidem seruat,
 a Latoq; ridens annuit uenus uultu,
 Dici beatus hoc magis potest nemo.
 At si qua amantem perditæ est uirum nacta,
 Cupidinisq; uinculo tenet uinctum,
 Felicitati iam sibi uiam fecit.
 Sed si quis ardet, nec parem refert ignem
 Grato ex Amore, nec sibi modum ponit,

Miserrimis æque omnibus miser uiuit .
 Quod ne superstet prouidis onus uobis
 Cauetis unâ , mētuoq; uos inter
 Pendetis affectu , unciq; consensus
 Dulcē tenore ducatis pio uitam .
 Sic hæret ulmo proxime diu uitis .
 Inseparato compari gemit Turtur .
 Vno Palumbes congerunt loco nidos .
 Adiunctus uni pipilat sua Passer ,

AD HIERONYMVM Actionum
 Auogarium Taruisinum commenda-
 tio tabule , quam pingendam ,
 et ornandā curauerat .

CARMEN . XV .

Abella diuæ dedicata Palladi
 † Pictore nuper diligente prodiit ,
 Spectanda nobis , et colenda posteris :
 Ni prorsus obstet temporum uecordia .
 Hanc mirus addens artifex lignarius
 Circum columnas et coronam , reddidit
 Maiore dignam protinus spectaculo .
 Tantum decoris contrahunt quæ proxime
 Apte cohærent , et simul lucem ferunt .
 Debetur istis certa laus , et forsitan
 Vtq; nostro uiuet olim carmine .

At Auogari, qui studes hic inuicem
 Certare summos, et subire dispari
 Virtute censuram acriter spectantium,
 Nec ipse laude debita fraudabere.
 Pollere miris haud parum est sic artibus;
 Pictoria hic uelut, ille fabrili potest.
 At his fauere, et hos fouere, splendidum
 Et grande munus: Sed magis tanto quidem,
 Quanto uidentur ista paucioribus,
 Ut sint fauore quolibet dignissima;

AD PAULVM DE CANA-

LEM Patrit. Venetum eos
 beate uiuere qui amoris et
 disciplinis incumbunt.

CARMEN. XVI.

Ilene, nam cum dulcis Euhys tibi
 Inflare uenas coeperit,
 Arcana claro cuncta cernis lumine,
 Vtrotq; uisa praedictis:
 Dic, oro, quae nam causa sic mortalium
 Mentis inanes concitet,
 Volens ut ullus haud uicem ferat suam
 Sed quisq; prorsus improbet.
 Haec ego, mihi cum reddidit contra Deus
 Amotus ora cantharo,

N e quære quod mortalis unquam uis nequit
Indagine ulla consequi .

S ic est , supremo sic semel uisum Ioni ,
In æs ut Aurum uerterat ,

F erroq; deinceps inquinarat secula ,
Quondam beata et aurea .

H æc fatus ille munus ad suum redit ,
Sitimq; sedat anxius .

A t tu per omnes Paule ne putes tamen
Id usquequaq; porrigi ,

V t nullus unquam sorte contentus sua
Possit beatus uiuere .

V erum putato quos hiantes uideris
Vel semper his honoribus ,

Quos Aura vulgi uentilat , uel rebus his ,
Fortuna quas dat unica ,

E os nec ulla sorte contentos , neque
Vlla beatos degere .

S ed esse multa , triste quæ uirus queant
Horum per artus spargere .

A t qui relictis anxius curis procul
Vitam quiete protrahit ,

V el qui puellæ gratus in sinu suæ
Amoris igne aduritur ,

A ut qui sororum concitus sacris nouem
Phœbi furore ducitur ,

H is pura mentis lux renidet omnibus ,
Aerq; cedit nubilis .

Hinc tu pudenti, nam sapi, cupidine
 Rara tenéris uirginis,
Et uerba, tum modos amas, tum splendidi
 Vultus nitorem suspicis.
Hoc præstat egro sanus, hoc intelligens
 Indocto Amator interest.
Ingressus hanc tu semitam complecteris
 Quicquid beatis conuenit:
Nam singularis obtigit quondam tibi
 Primis ab annis indoles.
Mores secuti sunt et artes optima,
 Quibus potenti cæteros
Præcurris Ausu iuuenis, ac harum quoq;
 Ardore flagras intimo.
Vterq; summus est et impotens Amor,
 Vterq; cælo prouenit.
Nutu tuetur ille se cupidinis,
 Hic lege contra Pallados.
Quis sorte non contentus hac? quis deniq;
 Te non beatum duxerit?

AD ANGELVM CABRIELVM
 PATRITIVM VENETVM:
 Viuendum esse, et amandum.

CARMEN. XVII.

* Inuimus, atq; nos amemus Lesbia

Vatum Catullus optimus cum diceret,
 Non dixit uni, sed, ut opinor, omnibus.
 Est vita rebus præferenda singulis,
 At hanc uolentes perdimus semper tamen:
 Et mille miseram spiculis confodimus.
 Amare cunctis ac amari conuenit.
 At cuncta subter syderum cursum licet
 Amore perstent, et labent discordia:
 Hunc tamen amaris uocibus læssimus.
 Et nunc prociacem nunc proteruum nunc grauem
 Vanumq; sæpe dicimus cupidinem:
 Quasi cupido hæc sit grauis mortalibus.
 At ni sit ista, quid boni relinquitur,
 Dispersa in unum quod reducat amplius?
 Natura cuiam deseret primordio?
 Contraria, ut quæq; inuicem coherceat:
 Nexisq; ab illis exeant uiuentia:
 Ni uis Amoris id ministret abdit?
 Sic est: malorum causa nos nobis sumus.
 Vitam replemus perditis affectibus,
 Vel quos inepti fert honoris ambitus,
 Vel quos auara spes Lucelli comparat.
 At ut rebellem atq; scelestam pellimus
 Affectionem Liberi Cupidinis.
 Quæ sola forsitan cælitus nobis uenit.
 Hinc Chabriele est, quod frequenter, nec minus
 Prudenter admiraris esse pauculos,
 Bene ac beate qui frui Vita uelint.

Spectare et illud huc uidetur maxime:
 Quod ut perite faris et agis cætera,
 Inter Sodales id uenuste comprobans
 Ac tanquam adhortans sic eosdem, sæpius
 Atq; eleganter uatis ore candidi
 Vinamus, inquis, ac amemus Lesbia;

A D S E B A S T I A N V M M E D V
 lum Taruisinum, Neq; fidem ma-
 iorem, neq; Amorem firmio-
 rem, quam coniugis.

C A R M E N . X V I I I .

V ne putato dulcius quicquam tibi
 t Possè euenire carius'ue Medule,
 Quam si fidelis mutuo respondeat
 Amore Virgo, quæ uenustus moribus
 Raræq; formæ uinculis te cæperit.
 Sed nulla maior extat et patet fides
 Amor nec ullus firmior, quam coniugis,
 Quæ uix adulta patriam linquit domum,
 Carôq; felix degit in sinu Viri.
 Hanc ipsa nanq; uentilat facem Venus,
 Ut uiuat, utq; crescat hanc semper fouet.
 O quid quis unquam deliquit beatius?
 Quam sic amata re potiri prospere
 Ut è propinquo hanc spectet, hanc ut osculo

Donet licenter, huic ut amplexum ferat,
 Vniq; molli fas sit ut cubet thoro.
 Quid si factæ dulcibus iuuet iocis
 Et te iacentem tollat, et tristem leuet.
 Ac mox decenti prole te reddat patrem,
 Blessaq; circum uoce nati lusitent?
 Nec litterarum studia prorsus quippiam
 Vllò ue pacto, ut arbitrannr, læserit.
 Sed una curas auferens domesticas
 Ardentio rem te per illa duxerit.
 Hæc te putabit alteram se protinus,
 Hanc temet esse cum putabis alterum:
 Quin illa tuq; iam duo, nunc unci
 Viuetis uno sub fauore spiritus;

AD HIERONYMVM BONONIVM
 TAR·IOCOSI ITINERIS
 DESCRIPTIO.

G A R M E N . X V I I I .

Vam me Bononi iuuerit lætus Dies,
 q Nec non Sodales optimos, qui candidus
 Mihi refulsit nuper et Sodalibus,
 Siquid iocosis uersibus uacaueris,
 Qui penè risu prodicere conati,
 Scies: et æque forsân, ac simul comes
 Nobis inisses hoc iter, lætaberis.

Reuerterenur rure dum Marcellio ,
 Vbi egeramus biduum lautissime ,
 Currum facti quattuor conscendimus .
 Marcellus egro nam parumper corpore ,
 Sed mente sana præditus forsân nimis ,
 Vt sæpe qui me salibus læsseret ,
 Primus sedili se suo locauerat .
 Secundus ipse sat pudens ad dexteram
 Hærebam , ut illi sic facultas afforet
 Me prouocandi maior hærentem prope .
 At parte currus altera Aduogarius
 Pancratiusq; Iureconsultissimi
 Latus premebant inuicem , nec alteri
 Cedebat alter , diuidentibus uelut
 Suis adessent gnauiter Clientibus .
 Interq; semet dissidentes maxime
 De Iure nobis , Portio quæ sit loci ,
 Vel partiendæ prolis , et quid Ercium ,
 Se uelle signant eleganter dicere .
 Ridemus omnes . Interim sed callidus
 Marcellus , ut qui dirrimat litem ioco
 Nouo iocosam , sic renidens incipit .
 Quam nunc serena sint , uidetis , omnia :
 Vates sed iste nobilis prædixerat ,
 Hombres futuros continenter uberes .
 Statimq; fingit fabulam pulcherrime :
 Fuisse quosdam , qui ratem iam pendulo
 Fune alligarent turris ad cacumina ,

Vnde esset ex tantis in undas protinus
 Iactus, repente dissectis sinibus.
 Secutus ad quæ risus est effusior:
 Tam sæpe uatum sydus obseruantium
 Prædictiones hi facete riserant.
 At ipse contra iam fore id perendie
 Contendo ueris auguratus sortibus.
 Ac ut pari par redderem: quid heus tibi,
 Inquam, ualitudo ipsa negligentæ est
 Tantum? ut reclusis nunc fenestris dormias:
 Intraq; malis acidis cubiculum
 Degas refertum, iam minante proximas
 Astro procellas execrandas himbrium.
 Quid plura? risu inemori nos dices:
 Tam penè uisum est, quod loquebamur, nihil.
 Tum lætus unâ quisque nostrum cœpimus
 Cantare summas maximi laudes Iouis:
 Et cæterorum non tacendas cælitum.
 Illisq; habere multiformem gratiam,
 Quod sic redire possites nobis domum
 Liceret, et iam rûstici plenos Ioci.
 Referre dehinc quæ rusticando fecimus
 Inuat, simulq; quæ legendo diximus,
 Non usquequaq; negligenda forsitan.
 Vt Alleotus optimus sodalium
 Et ipse nobis opitulatum uenerit
 Centum iocosis ampliusq; lusibus.
 Ac nos lubentes postmodum perduxerit

Visum

Visum uirenti fronde Citriaria,
 Quæ cultor ipse mirus hoc cœgerit
 Cælo subesse quippe non idoneo
 Illis colendis: fertur at uictor labos
 Et cura uictrix impotens per omnia.
 Ut hic uidere poma iuuat aurea
 Pendere prono crebra de ramusculo:
 Virere quicquid undecunq; cernitur:
 Sterniq; lapsis floribus passim solum:
 Olère cuncta suauiter fragrantia.
 Hæc quo fuere gesta nobis antea,
 Eo petuntur et feruntur ordine.
 Apricus inter collis hæc Pansacus
 Non præteritur: laude sed penè omnium
 Maiore fertur, quam mihi dici queat,
 Haud tam minutis prædicandus uersibus.
 Quis nanq; paruo carminis sub ambitu
 Laudes feracis prædii comprehenderit?
 Cultoris arte, non sua ui cætera
 Vincentis, et quæ fertili uigent solo
 Protectione rusticantis numinis,
 Et quæ uetustum prosequuntur ordinem
 Successione prospera colentium,
 Hæc dum gerentes aucupamur undiq;
 Quodcunq; risum subministret, interim
 Dum quisq; nostrum oblitus est quidem sui,
 Adhuc cæuentes penè in urbem lassuli
 Intranus, ac mox hospitis nostri domo

IAMB.

Læte recepti, regie discumbimus
 Tapetas inter, et superba pocula;

CARMINA INSCRIPTA CODI
 CI PETRARCAE, QVEM
 mihi dono dederat Lodouicus
 Barbadius P. Venetus
 recenter mihi par
 tus Amicus.

CARMEM. XX.

Ibelle carior mihi
 I Auro et Lapillis omnibus:
 Quos diues affert India:
 Habere quem mihi dedit
 Partus recenter optimus
 Amicus, et dignissimus
 Amore, quanto quis potest
 Quenquam, ac honore prosequi.
 Te sedula aperiam manu:
 Grataq; cura perlegam:
 Vt Auctor est uenustior
 Multis aperte uatibus.
 Donator est multis mihi
 Carissimis recentior;

AD · H · BONONIVM IN
OBITV FILIOLI
CARISSIMI.

CARMEN · XXI ·

Cæci Animula Matris et Patris uita ,
 Quo subtrahis te? quo fugis? redi: persta.
 Ego te ad Parentes anxios tui ducam .
 Mane columbule mi , mane puer dulcis .
 Hei mihi , quid est , quod te tenere non possum?
 Sed umbra ueluti submoues mihi tete .
 Et uultus hic est quippe tuus , et incessus :
 Octavius certe es Bononii Vatis :
 Quem nocte semper , et die uocat semper
 Tristi cæcæna conquerens miser frustra .
 Ornatus hic unde est tibi ? et decor formæ ?
 Augustior , quam soleat , et Deum spirans ?
 O si ad Parentes ducere hunc te Amor possim :
 Quam carus esses : quæ tibi darent grata .
 Accede sodes , huc ades Puer quæso :
 Huc suauium , huc mellite , corculû huc perge .
 Vidêris hæc dudum facere nihil uerba .
 Sed hic quis est infantium leuis coctus ?
 Assistit en te qui supra , et uolans circum
 Repente ? quo te nubibus ferunt scissis
 Purum per aëra ad aureas Poli sedes ?
 Quis dulcis aures personat meas cantus ?

I A M B .

O te beatum , putre qui cito pondus
 Humi relinquens , par tibi petis sydus .
 Hæc per quietem uisa sunt mihi miram ,
 Dum me Bononi flebilis mouet casus ,
 Qui te immerentem perculit nimis nuper .
 Quæ , si leuare non nihil tibi possent
 Acrem dolorem , misimus Deæ iussu ,
 Quam tu solebas ad fluentæ Permessi
 Dulci sonantem prosequi Lyra Musam ;

AD MARINVM LAMBER
 TVM: AMORIS LAVS .

CARMEN EX SOLIS IAMBIS .
 XXII .

Vid hoc Marine , et unde suspicer dari?
 q Fidelium esse Amantium , sub altero
 Ut alter usq; uiuat , et cor inuicem
 Agit colentis in colente pectore ?
 Quid illud est quoq; ut magis uelit nihil
 Et optet hoc , quod ardet : ac nihil putet
 Honoris , atq; res amata , dignius ?
 Quid ut ualore nullius capi queat ,
 Amore nullius , pudore nullius ,
 Sed una semper ante forma prodeat ,
 Ametur et colatur una maxime ?
 At ipsa forte si perire contigit ,

Tamen

LIB. I.

Tamen relinquit hæc sui cupidinem .
 Procul recedat hæc , idem hoc facit quoq;
 Manet reposita mente Amantis unicit :
 Nec alteram ingredi sinit , sed eicit ,
 Inepita siqua forsân hic erat prius .
 Amante prorsus est uenustus nihil :
 Amore nanq; feruidus nitet , uelut
 Domus renidet igne læta splendido .
 Amore constat omne quod uides , Amor
 Decentis unus omnis est boni Pater ;

AD CORNELIVM CASTALIVM
 FERTIVM : IMITANDVM
 Petrarcam iis : qui eius generis poetica
 præstare uelint , quod in ea lingua ,
 qua loquimur , cæteris præ=
 ferendus est .

CARMEN . XXIII .

Irum uideri Vadius sibi quondam
 Dicebat id : Cum , aliàs acutus et solers
 Vates , Petrarca scriberet frequens plures
 Versus Latine , et quid deceret expertus
 Parum uideret : qua utimur tamen lingua
 Veneres eum ita lepidi Poëmatis cunctas
 Impleffe , ut optimis quibusq; conferri
 Graiæ , ac Latinae uatibus queat Musæ .

Hæc ille: erat qui candidus simul Iudex,
 Simulq; rerum doctus, et simul prudens,
 Vtraq; lingua uir peritus, et grandi
 Virtute miræ præditus senex uitæ.
 Contra ipse quotiens elegans tuum scrutor
 Ad me, Bononiumq; nunc datum carmen:
 Et quosq; similes his frequenter emittis:
 Te laude totiens prosequor statim iusta:
 Quod lege ueteres æmulatus antiqua,
 Nec sensa tantum, uerba sed quoq; illorum
 Effingis, atq; par tibi decus quæris.
 Cum uero Amores perlegu tuos, qui nunc
 Circumferuntur, miror aliter, ac ante,
 Sentire te, qui solitus inclytos semper
 Sequi Poëtas lydios, uelut Dantem
 Seu magis Petrarcam, luseris graues olim,
 Simulq; dulci concitos Lyra uersus.
 Secutus at nunc perperam novos quosdam
 Vates minutos, præuenis quidem hos tanto,
 Quanto è uetustis sumpseras prius pleno
 Haustu liquores fontibus: sed haud æquas,
 Quos tu solebas pristino uiros cursu.
 Nec mentis hoc uitio tibi putem dandum:
 Ni quod ita uis tu: sordidos enim primum
 Exuere amictus, ut lubet, potes liber:
 Mox aurea, quæ te decet, frui ueste.
 Ornatus est nam puritas nouæ linguæ,
 Splendorq; et acris additus labor limæ:

Ne penitus extet barbara hæc recens aucta :
 E barbarorum tum profecta conuentu ,
 Cum iam latinam pellerent senem sede .
 Quod assequetur , qui sequi uelit natem ,
 E trusca cælo quem datum tulit tellus ;

PROSOPOPEIA . F . MOLINI
 APVD DAMASCVM OBE
 VNTIS , AD SODALES .

CARMEN . XXIII .

h Eu quã repête , quamq; acerbe uos petã
 Tristi sodales nuntio :
 Quos heu , parentes post meos , acri scio
 Iri dolore concitum :
 C um rumor heu me tã breui affectum grauis
 Vobis ademptum perferet .
 Q uo cessit agro robur , et uigor mihi ?
 Flos quò Iuuentæ elanguit ?
 E go , patria sic oppetam dulci procul ?
 Meisq; prorsus omnibus ?
 O spes inanes , et leues quidem meas
 Quocunq; curas tempore :
 D um nanq; agebam uos apud felix domi ,
 Me huc , uos relinquens , contuli .
 N unc uos requiro , uosq; nunc sero miser ,
 Frustraq; conor alloqui .

I A M B .

N ihil ne penitus proderit nunc ? non opes ,
 Non forma , non genus mihi ?
 V bi ille , qui iam mouerat cunctos , decor
 Cunctis refertus gratis ?
 A n non superna sic tenêre numina
 Sæuire ne uelint , potest ?
 V el lege firma quod semel sanat Deus ,
 Mortalis haud euaserit ;

A L D O M A N V T I O R O M A N O
 H O R V M L I B R O R V M C O M
 M E N D A T I O , ut pro sin-
 gulari doctrina sua eos re-
 cognoscat , et pro dexte-
 ritate imprimen-
 dos curet .

C A R M E N . XXV .

Itæ peractis Alde sex lustris mihi
 ¶ Sunt cœpta , noster quæ libellus cõtinet ,
 Perfecta uero lustra post paulo decem .
 Hinc est , quod annos , ut ferunt , nouem premant
 Fortasse Vates , quicquid optant edere
 Nulla inquinatum labe , si non omnibus
 Queant refertum gratis , si non ferit
 Id semper arcus , quod minatur eminus ,
 Humana si uis optimum parit nihil .

His

His ergo, curæ quicquid impendi potest,
 Nostra dabamus pro virili sedulo,
 Ut ipsa adirent maxime nitentia
 Et culta prorsus posterum quondam manus.
 Viuis nec essent protinus contemptui,
 Librata lance si prius iusta forent.
 Sic cogitabam non breuem meis dare
 Vitam libellis, optime uelut mihi
 Satis, et ex more educatis liberis.
 Quibus futura est uita, opinor, altera,
 Si, quod merentur, auctiores munere
 Adoptionis hos tuæ dignaberis.
 Id est, acute siquid hic inspexeris,
 Quod rite dici possit elegantius,
 Illudq; scitu pro tuo mutaueris.
 Mox et nitenti ueste si circumdatos,
 Quam laude multa uatibus donas tua,
 Domo parentis exeuntes duxeris;

AD HIERONYMVM ACT. AVO
 GAR. MOMVM: LAVRVS
 ARBORIS LAVS.

CARMEN. XXVI.

a Mantis olim laurus hæc A pollinis
 Crinem decebat aureum:
 Circùm uirebat plectra, amœnum sæpius

Tegmen canenti fecerat .
Exinde uates arborem tantam colunt :
 Et penè adorant seduli .
Sed inter omnes Lydium sub hac simul
 Iuuit Poëtam ludere ,
Iuèrè eòdem semita uelut data
 Frondes petìtam plurimi .
Sed sæpe frustra , uixq; spectanti procul
 Frondes uidere contigit .
Tam difficilis est aditus , ac longo sacra
 Recedit arbor tramite .
Tu sorte uero Mome felici tua
 A cædis hanc solers prope .
Et nunc sub alto frondium cacumine
 Auram uirentum mobilem
Captas : honesto nunc coronam uertici
 Vino refringis stipite .
Tractasq; præsens , et leui interdum geris
 Lectos manu ramusculos .
Vmbrâq; gaudens uinius pulcherrima ,
 Vbiq; temnis cæteras .
Quondam Triumphos hac adornans maximos ,
 Curruq; uecta principum ,
Docbat esse stirpium non infimam ,
 Quotcunq; tellus proferat .
Quod fulminantis haud Iouis negat manus :
 Vnam quod hanc non percutit ;

PEROLLA AD IPHIN:
 QVOD DE SE SVSPI-
 CARI NOLIT.

CARMEN, XXVII.

Ex mentis, atq; corporis

Mei potens et unice

Da semper operam, ut nos ames.

Serua datam mihi fidem:

Fidusq; promissis mane:

Velut facis quammaxime.

Et quanquam agis id sedulo:

Nam me cupis solam scio,

Et præter hoc nil expetis:

Amor tamen sic excitat

Mihi furentem spiritum:

Vt cogor his te colloqui.

Non quod patens ignis tuus

Extinctus usquam appareat:

Calor' ue sit uetus minor:

Quin immo semper excitum

Te miror: atq; sentio

Timore percussum graui:

Ne forsân alter hæreat

Amans mihi propinquius:

Et te misellum deseram.

Sed sede montes propria

I A M B .

Prius moueri uideris :
 Et retro ferri flumina :
 Quam non perenni tempore
 Te corde conditum intimo
 Dulci geram cupidine .
 Ac forte si quem detinet
 Spes ulla nostri : hic maximo
 Errore captus fallitur .
 Nam talis est Amor meus :
 Quem iam tibi dono dedi :
 Qualis nequit qui diuidi .
 Si me cor exoptat tuum :
 Et ipsa te solum expeto :
 Nec nox , dies ue præterit :
 Quin tecum agam : tecum loquar :
 Tibi propinquem : te uolens ,
 Lubens , frequensq; prosequar .
 Si perditte me diligis :
 Et ipsa te in terris colo :
 Cælo uelut missum mihi .
 Tu uita , spesq; , et corculum :
 Tu quicquid est mihi boni ,
 Et unde pendent omnia .
 F accessat ergo omnis procul
 Abs te timor : Si me mea
 Tibi dedit felicitas .
 Nam quod semel fatum probat
 Mutare nunquam paululum

- Mortalis ullus quiuerit .
Ne uita sit igitur grauis
 Tibi : hoc amabo mi caue :
 Ne suspiceris amplius .
Fac ut tibi mollis Thorus
 Dulci quiete somnia
 Perfusa semper præbeat .
Hei non parum me commouet
 Lenis tua ergo me fides ,
 Nec : ut deceret : credula .
Velimq; fias certior :
 Te mi dolorem maximum
 Afferre , quod sic hæsites .
Dissolue falsam languido
 Affectionem pectore : et
 Causam doloris amoue .
Ac si mihi uelis bene :
 Nec quod ferat pœnam cupis :
 Hoc sic ages , ut quærimus .
Lætîq; sic ambo diu
 Aberimus ò nigris mea
 Lux cogitationibus .
Et mille post annos erit :
 Qui forte Amoris gratia
 Tanti stupefcit inuidus ;

AD BENEDICTVM BERTOL
 DVMPATAVINVM. ELE
 GANTIS AMORIS
 COMMENDATIO.

CARMEN. XXVIII.

Vm tu perusti detegis tuos mihi

c Ignes Amice pectoris:

Languentis in me desides incendii

Vires resumi sentio .

Acuta quin et expediri spicula ,

Arcumq; neruo contrahi ,

Quo me frequenti sauciare perditum

Amor solebat uulnere .

Quis nanq; flamma pulchriore aduritur ?

Quis lentiore fomite ?

Ardes beatus uirginum pulcherrimam

Quotcunq; uiui marginem

Fons frequentant , qui puellis proxime

Aditur unus omnibus .

Habes et unde lenius sub hoc tibi

Ardore pectus aestuet ,

Quod usq; pura fluminis Lympha sacri

Foues iniusta uulnera .

Humorq; uires his leuandis sufficit :

Calorq; contra nititur .

Satent ab iisdem quippe in tam dispari

- Latex, et ignis fontibus.
 Quid non amando ferre: quid non perpeti:
 Quid non adire possumus?
 Iam qui ferarum contudit uictor minas,
 Iussis puellæ paruit.
 Adnabat iras turbidi temnens maris
 Viso Leandrus lumine.
 Caram petuit ditis ad sedes Lyra
 Vates canora coniugem.
 Tu subter undas ureris, dum Naiada
 Vndis latentem quæritas;

SOMNII: SIVE NON FALSI

VISVS IMAGO.

CARMEN. XXIX.

- Dest Deum munus sopor:
 Mortalium dulcis quies:
 Vos curæ abite in maximam
 Oblivionem pessimæ.
 Abite, quid moramini?
 An semper altera alteri
 Succedet? ac iugis uago
 Ritu scatebit fluminis?
 Non quippe: nam uos aut mero
 Tristes abunde diluam:
 Aut uos puellæ uerbulis

- Tandem resoluam blandulæ .
S ternetur hic mollis thorus:
 Spirabit hic olens Rosa:
 Pulsabit elegans puer,
 Virgo canora succinet .
O brepet oculis languido
 Sensim mihi lenis sōpor:
 Latetq; menti somnia
 Optata semet offerent .
V idere uideor en leues
 Ludantium iam iam choros
 Nympharum ad undæ limpidum
 Musis dicatæ Rinnulum .
N um somnus hic est? an quies?
 An uisus? an ne in somnium?
 Videre quod uidemur, et
 Dulci quiete perfrui .
Quid illa? quæ tot flosculis
 Sertum enariat: aut quæ rosas
 Legens rubenti è stipite
 Illi ministrat sutiles?
O cui parantur uertici,
 Doctæq; fronti præmia .
 Cui Myrtus una Cypridis,
 Phœbiq; laurus textitur .
N i forte nascenti modo
 Vati Coronam nectitis:
 O dulcæ, et o perenniter
 Fluentis Vndæ præsidēs;

IOANNIS AVRELII AVGVRELII
 IAMBICVS LIBER SECVN-
 DVS AD HIERONYMVVM
 BONONIVM POETAM
 TARVISINVM.
 POETIS DICANDA
 OPERA POE-
 TARVM.

CARMEN EX SOLIS IAMBIS.

I.

Desto diua Pieris uolens
 mihi,
 Diu tuere munus hoc,
 quod affero
 Tuo decente nunc in aede
 praesidi.

Opus quod ipsa nam magis probaueris
 Eo, quod ille qui Deas colit, uolet
 Pius perenne muncupare uatibus?
 Tabella siqua diis dicitur illite
 Potentis Artis inditis coloribus,
 Videre pictor alter hanc statim solet
 Amicus ante, quam probanda protinus
 Vel improbanda proferatur inscis.
 Peritus ergo cum propinquat artifex,
 (Quod auctor ipse forsitan nequinerat

A more captus interim rei) uidet
 Quid illa peccet, aut quid elegantibus
 Referta possit exhibere gratis.
 Idem poëta iudicis gerens uicem
 Aget sodalis in recente carmine.
 Idem Bononi omnis libellus hic tibi
 Meus, tuo sed exaratus omine,
 Dabit subire, me expetente Amiculo.
 Polibus æquus, eluesq; sordium
 Erit quod intus et foris saberrime,
 Nec ipsa fraude gloria inquinabitur,
 Vbi micre quid tibi uidebitur.
 Locare carmen haud potest ineptius
 Poëta, qui unicus dicat potentibus,
 Prius nec auris erudita quæritur;

AD ANTONIVM VONICAM

TARVISINVM: Intermit-
 tenda interdum philosophiæ stu-
 dia, et mansuetioribus
 Musis uacandum.

CARMEN. II.

Lterna quæ non requie lenire laborem
 Vis sruerit mortalium,
 Vnicæ assiduo sub pondere uictæ fatiscet,
 Et semet ipsa corruet.

Sic

Sic qui Socraticis plenum sermonibus annum
 Iam dediti peregrinus,
Horrida ni placidis mollimus seria musis,
 Intenta uel remittimus,
Forsan onus pressis humeris cogemur in ipso
 Itinere fessi ponere.
Ipsa pares natura uices obseruat, et æquis
 Alternat una legibus.
Artificisq; manus uariant, et lens uicissim
 Fessæ subintrat dexteræ.
Interdumq; graui uates in carmine nugis
 Prudens inanes inserit,
Vt leuet attentos nimium grauioribus, utq;
 Alacriores præbeat,
Et uegetos reddat magis ad discrimina rerum,
 Siquando nodus incidat,
Qui solui dignus mentis perstringet acumen
 Intrinsecus spectantium.
Sic interpositis paulum leuioribus ipse
 Vicem repende seriis.
Et quo laudatus cœpisti carmine perge,
 Gradumq; profer longius:
Dum positis reliquis acres ego conor iambos
 Aptare dulci Barbato;

IAMBICVS.

AD LODOVICVM MARCELLVM

HER. Equitem: eum sibi beatum uideri, propterea quod duabus gratis, quibus ipse fruitur, urbana et rurali, tertiam super addat, id est, quod his contentus uinat;

CARMEN. III.

Arælle, quo non alter est beator,
 Si, quod beatum est, ipse tecum pensites:
 Tibi frequenter, urbe uel ruri uelis,
 Ludunt decentes hinc et inde gratiæ.
 Tuam frequentat optimus ciuis domum.
 Peritus omnis arte quauis artifex.
 Musis amicus omnis et uates pius.
 Aedes honestis commodis pares tuis
 Lautis renident undecunq; sumptibus.
 Urbana profert hæc tibi se gratia.
 Ruralis æq; nec moratur altera:
 Vbi uirentis prædium collis petas
 Vt cunq; amœnum, siue rupis horridæ
 Antro, uel unda limpidi fontis iuuat
 Spectare Nymphas, uel sacro passim deos
 Luco uagantes, cum tibi purissimis
 Pomona replet foetibus mitis sinum.
 Cum flora fertis floridis ambit caput.
 Et leta cornu prodit amplo copia.

Duabus

LIB. II.

Duabus ergo sic beatus gratiis
 Videre multis. At mihi diues, potens,
 Benignus: ista sic fatemur singula.
 Totum negamus illud, ut beaueris
 His te: Sed ampliore commodo, quod his
 Contentus omni degis ambitu procul:
 Nec plura quæris liber, et uiuens tibi:
 Sororq; inherens sic duabus tertia,
 Quæ uera doctis creditur felicitas,
 Hæc una reddit te beatum gratia;

REDEVENTI MVSÆ.

CARMEN EX SOLIS IAMBIS.

IIII.

Vis hoc beatior dies, quis hoc iocis
 q Magis refertus omnibus?
 Puella, quam Sodalis huc meus mihi
 Bononius reduxerat,
 P edes ad ecæ constitit meos gemens,
 Precesq; fundit uberes:
 V t ipsa semper, ac fuit diu, mihi
 Adhæreat propinquius.
 F ugæ peperimus, nec amplius graues
 Pati serena quiniimus
 N otare lumina et fâces eam, quibus
 Nitore uincit æthéra.

R estringor arctius simulq; conferor
 Pari libentius pede,
 V t illa prodit, ut sedetq; , et omnia
 Ait, facit decentius .
 A mabere ergo semper, et fouebere
 Venusta post Lycen mihi,
 S uperba prole, dulcis arte filia
 Clivis Apollini Sata;

REDDIT CAUSAM QUARE VA
 LEAT, ET ADHVC POETIS
 Tanquam inter omnes scriptores
 maximis oblectetur .
 AD FLAMINIVM .

CARMEN . V .

Vid mihi Flamini properantes obiciis an
 q Natura quod profert onus . (nos?
 An uideor tremulae postes pultare sene=
 Procul uel esse postibus? (etae?
 C um saepe hanc faciem dicis, dum cernis eandem,
 Mutare debuit dies .
 Q uam satius fortasse foret, si quod uideas ; ut
 Est, esse sic idem putes .
 N am non uana uides, color hic iuuenilibus ipse
 Suis renidet uiribus .
 N am licet egrediar tria ter iam lustra perenni
 Fallentis

Fallentis æui tramite,
 Sic potui quondam labentis frena iuuentæ
 Forti tenère dextera,
 Ut qui florentes primus uigor isset in annos,
 Retentus hic serus quoq;
 Adsit, et ut graciles grato consueuerat artus
 Præstare firmos robore,
 Idem continua mihi me uirtute ualentem
 Seruare adhuc pergat potens,
 Lusibus ut placidis interdum ludere curem
 Curis solutus omnibus.
 Deliciasq; inter, terrestria munera sanctos
 Inuict poëtas uoluere:
 Quos tu nescioqua ductus ratione, leuiq;
 Causa uidêris spernere.
 Cum tamen, hæc etsi facias, incedere uates
 Inter poëtas nobilis
 Visus es hoc ipso, quo ludis carmine Musas,
 Caputq; lauro cingere.
 Vitius se denim nullum conferre poëtis
 Mortalium genus queas,
 Qui tibi, non ut ais, nugoso ludicra uersu
 Vanasq; fabellas ferant,
 Sed qui cum primum dulci medicamine curis
 Animum leuarint tristibus,
 Mox hominum quicquid ualeat conducere uitæ,
 Auidis ferant in auribus.
 Non hic Pieridum cultoribus addere laudes

IAMB.

Instituto, quas suas habent.
 Sed tamen, ut brevibus dicam quae sentio cunctos
 Cum penè scriptores legam,
 Seu qui per rerum causas spaciantur anhelò,
 Plenòq; nunquam pectore,
 Aut ut quos imprimis veterum iuvat acta virorù
 Verbis referre grandibus,
 Vel quoscunq; alios, vario qui è semine mentis
 Foetus legendo comparant,
 Et sapere humano quodcunq; et dicere more
 Passim uidentur ceteri:
 Vnus at inter nos fari cœlestia nates:
 Forsan quod inde prodiit;

CUM ALIAS RES AGEREM, PETIT
 de me Amicus, qui pueri formam
 carminibus descriperat, ut Puella
 speciem luderem, quod
 cum frustra tentarem, in
 hoc principii tandem
 carmen ipsum ex
 sese prorupit.

CARMEN. VI.

Quid hoc negotii est? quid hoc mali caput
 Sedemq; mentis occupat?
 An non Amicus quod petit carmen queam
 vel

- Vel quaecumq; promere?
- A**micus ipse qui potest uno decem
Mutare uersu carmina.
- F**acessat hinc meus uerendus hic pudor,
Metus ue, uel torpor mihi.
- C**onemur omni, sic iubet, ui, uirginis
Forma decorem dicere.
- T**e Musa, quando tu puellarum es decus,
Fauere cœptis conuenit:
- A**des benigna, et hic tuas propinquius
Partes tuendo sustine.
- F**ormosa primum haud est mihi, cui largiter
Natura non succurrerit:
- A**b arte sed petit hæc, quod optat auxili,
Fucataq; incedit, uelut
- C**onspersa non suis Aus coloribus.
Nec illa contra per placet,
- N**atua cui si contingere plurima,
Ipsa hæc iners non excolit.
- V**trumq; sed sortita, diligentius
Quæ seruet id, quod obtigit,
- H**æc una digna est quæ placere debeat
Amanter intuentibus.
- I**ntectus auro cui capillus uertice
Non elaboratus nitet:
- S**ed negligentem ferre diligentiam
Præ se uidetur pendulus.
- Quæ cuncta callet, atq; rebus gratiam

- suam quibusq; comparat.
Micant ocelli fronte, sed condit modis
 Vel promit hos decentibus.
Tacet uicissim, nec loquacibus strepit
 Inter loquentes uerbulis.
Decenter incedit, sedetq; molliter
 A ptis uenusta moribus.
Colore quouis grata, si succus subest,
 Candente quanuis gratior.
Procera, recta, gracilis, ut nolit tamen
 Artus habere iunceos.
Suauem puelli nobilis formam trahit,
 Ridentis ut cupidinis.
Pudore risum temperans tamen, iocis
 Honestat æqua dulcibus.
Contenta solo, quem sibi elegit uiro
 Secum ipsa quod gaudet, sapit.
Quod si minutim forsitan magis cupis
 Amicæ dici singula,
Decora comis apta dulcis blandula
 Pudica præstet cæteris:
Quæ digna uate, digna musarum choris
 Inter puellas ambulet;

ALCIMI. ET. ALCONIS AMOR.

CARMEN. VII.

I Vdunt lascivæ clorisq; et flora puellæ
 Viridi in solo propter scatentem rivulū.
 Spectant formosi puer Alamus et puer Alcon
 Montis latenter ex reposito uertice.
 Illæ se gelidis perfundunt sæpius undis,
 Glabella nudæ crura, nudæ pectora.
 His at sæpe pedes titubant, et pectus anhelum
 Amoris igne percatis inæstuat.
 Hinc Amor Alconis subito tibi candida Clori.
 Ardenter illhinc dèperit floram Alamus.
 Floram, quæ fuscæ quanuis conspersa colore,
 Aequat uenustis cæteras tamen modis.
 Hinc et uterq; suam præfert, et laudibus ornat.
 Dulcèq; secum perfruantur murmure.
 Hac, Alcon inquit, nusquã formosior ulla est.
 Quacunq; terras alma lux obambulat.
 Aspice quam lato distant discrimine Mammæ,
 Solidoq; ut orbe proditæ foras tument.
 Molliter ut pleno subsidit pectore uenter,
 Suffulcus aptis undecunq; cruribus.
 Ut femur Aureolæ primo lanuginis ortu
 Villis decenter pullulat florentibus.
 Ut niveus toto pellucet corpore candor:
 Extentus auro quem capillus integit.
 Mollibus ut tota est arctisq; amplexibus apta.
 O nos beatos, quis uidere hæc contigit.
 Hæc Alcon. blando quem suscipit Alamus ore:
 Erat libenter ut facetus Alamus.

O te felicem magis , hæc si tangere possis .
 Vidisse nanq; sit satis floram mihi .
 Quæ mihi me nutu solo ridentis ocelli
 Proterua dulca nunc rapina sustulit .
 Et capto grauibus nodis innexuit artus :
 Quibus nec ulla me dies reuoluerit :
 Nec faciet, quin hanc speciem sub pectore serue,
 Magis reuinctus usq; lentis uinculis .
 Alanus hæc . Quæ nõ contra probat improbus
 Furit sed impotens et impatiens moræ, (Alcon:
 Et sæpe occultas agitât , mutatq; latèbras,
 Motis frequenter hinc et inde frondibus .
 Donec proripiunt pavidis se cursibus illæ,
 Visas ut altis sentiunt se rupibus :
 Hi uero immoti pendent , uisûq; sequuntur ,
 Quocunq; fessæ delitescunt abditæ ;

PROSOPOPEIA IRASCENTIS
 PRIMVM, DEINDE QUIESCEN
 tis senis N . F . ad Bertutum Lam
 bertum prim . Tar .

CARMEN . VIII .

Nultus ergo semper , et lenis queam
 i Pati malignæ mentis acres impetus ?
 Inultus usq; si uero nequissimum
 Caput referre præmium superbix ?

Qua, sicut Anguis tollitur tumens, furit
 Liuore percitum ferox, et improbum
 Os quaq; uerberans mouet, neq; ullius
 Rei mouetur gratia, quin hoc probos
 Et immerentes impetat, uelut canis
 Ignobilis, quæ dente cum nequiuert,
 Compleat timendis cuncta mox latratibus.
 Non ita: nec ultra nanq; morsus nec minas
 Ferens inanes patiar, ut diutius
 Vexentur impune innocentes fontibus.
 Ius suadet atq; iure uis potentior
 Inferta naturæ iubet, quæ mitibus
 Feris et arma præbuit ualentia
 Superbientis impetum propellere.
 Ut hæc locutus est senex, et abditi
 Fortem reclusit pectoris sententiam,
 Paulum moratus leniora protulit.
 Quid quisq; uulgo proferat, nullus satis
 Cauit, nec unquam cauerit mortalium.
 Est nanq; eorum plurimum passim genus,
 Qui scire se, quod nesciant, certo uelint:
 Et cuncta norint et loquantur perperam.
 Leges quibus nullas labor prudentiæ
 Imponat unquam, det ue, quæ seruent modum:
 Repente ne, quod sentiunt, prodant foras.
 Horum tumultus nemo, qui sapit, putet
 Vnius assis æstimandos protinus:
 Sed ut repentes, sic fugaces autumet.

Vides Amicæ quam sit eiusdem senis
 Diuersa curis mens soluta turbidis .
 Quibus retentus ipse iam pridem leuis
 Furebat iræ semiustus ignibus .
 Hunc tu secutus quid loquatur inuidum
 Et turpe uulgus undecunq; temnito .
 Ictus nec atri prouidus dentis tume ,
 In imparatos sæpe qui sæuit ferox :
 Falsis satis nam feceris rumoribus
 Virtutis amplo sic opertus tegmine ,
 Agens frequenter plura , quam dici uelis
 Egisse , nec placens tibi , neq; effrens
 Te laude dignum , laude ni dignum facis .
 Hi uerba metuant , garrulasq; fabulas ,
 Pecare quos minus pudet , quam inanibus
 Vulgi per ora deuolare fabulis ;

AD ANDREAM TRIVISANVM
 FELTRIENSEM PRAESVLEM :

Magnam partem beatæ uitæ quie-
 tem esse , quæ de sedata mente
 proficiatur .

CARMEN . VIII .

f Ertur beatæ magna pars uitæ quies :
 Quæ non honorû non opû uires ferût :
 Sed mens mouere turbidas curas potens .

Illis potiri tu licet satis queas :
 Hæc ni quietæ, ni procul curis fiet,
 Nec illa multum proderunt quidem tibi.
 Expertus hæc tu noris, ut nullus magis :
 Oratione qui graui mecum soles
 Mentis inanis et leues mortalium
 Ridere curas, ut satis nunc sit mihi
 Monere solum, quo loqui tecum uelis :
 Ne quod frequenti dicitur prouerbio,
 Ineptus ipse nunc Athenas noctuas,
 Vel sus Mineruam, uel breuis aquas freto.
 Tibi ne quantæ nos premant homunculos :
 Sen fors subornet illa, uel necessitas
 Impellat, aut mens ducat : Hæc doctissimo
 Summaq; narrem prædito prudentia?
 Dicam' ue quantos impetus sensim parit
 Receptus affectus semel animo grauis?
 Ac ni quis illos protinus tradat foras,
 Eos potenter ingruere in horas magis?
 Non his eges tu, sed penum ut mentis sacrum
 Tantum recludas, nec aberit presto efficacæ
 Medela tristi profutura uulneri ;

AD TRYPHONEM CHABRIE
 LVM PATRICIUM VENETI
 tum : uitæ propriæ immutationem,
 immutationisq; detestationem.

Etate prima iam fuit Tryphon, dulcis
 Scatensq; abunde plurimis bonis uita.
 Cum grata lato res mihi foret nulla
 Vacans amore, dulcibus iocis, musis
 Musis amantium leui ioco plenis.
 Ridere nobis cum liceret exorto
 Ab sole ad alteram dieculam prorsus:
 Fieri breuem quam dormiendo oportebat,
 Ut noctis exactæ uicem resarciret.
 Amicus hinc cum luderet lyra uersus.
 Referret illhinc cum puella fabellas.
 Cum Phœbus inuicem uenusq; certantes
 Noctu Lyæon et die fatigaret.
 Cum fessus urbe rus petens relinquebam
 Molestarum siquid esset in porta,
 Ferens carchinnorum integrum gregem mecum.
 Vbi riuuulos scattentis undulæ spectans
 Aestum lenabam uno uel ipsius uisu.
 Vbi uirentis ingredi comæ lucum
 Mihi licbat intuentibus Nymphis,
 Faunos ut altis montibus leues acri
 Exapere fessas uideram feras cursu.
 Cereris ubi et pomonæ, ubi palis et Bacchi
 Dulcis honores deferens domum rure
 Vescabar epulis suauioribus cunctis.
 Cum sæpe sacros interim choros phœbi
 Et ruri et urbe inuiserem pius uates,
 Si nomine hoc dignus uenio tamen tanto.

Nunc ipse tota erro uia, nec in rectam
 Solutus inquam turbidis feror curis.
 Qui nunc honores, nunc opes lenis tracto:
 Vtrisq; cum longe tamen uolens absim:
 Ad hæc amici sed trahunt, trahit uulgus,
 Hic obloquendo, Hortando at exigunt illi:
 Ut quæ mihi fugienda sunt, sequar prudens,
 Et ut negotiis dies uacet nulla,
 Quæ differant, agantq; me omnibus semper
 Horis, nec ullius quietis admittant
 Locum, sed hanc mihi negent magis tanto,
 Maiore quanto præmio mihi posco.
 Hæc, ergo ne est, an illa uita dicenda?
 An uina Mors hæc, illa sed Deum uita?
 Cum summa pax, quiesq; summa prodirent
 Comites mihi passu pari, nec hæreret
 Lis ulla, nec contentio, malignæ ue
 Rixæ proteruia contumax bonis unquam.
 Cum scelus abesset omne prorsus horrendum,
 Vis omnis, error omnis, ambitus omnes.
 Amicus omnibus bonus bonis essem:
 Lætus comes, Sodalis integer cunctis,
 Quibus uicissim amor aderat pius, semper
 Præ rebus omnibus colendus in primis.
 Qui me priori redderet dies uitæ,
 Statueret idem regibus parem summis;

IAMB.

HIERONYMO BONONIO.

CARMEN. XI.

Itæ priori redditus ,
 " Quæ grata mi sunt omnia,
 Itemq; cuncta libera
 Curis solutus omnibus
 Hoc quicquid est , primum tibi
 Fero Bononi muneris ,
 Amice Candidissime
 Musarum alumne maxime
 Libellus est phœbi Choro,
 Tibiq; amico conditus .
 Amicus ut , leges libens .
 Polibis ut doctissimus ;

PAMPHILO QVAPARTEPO
 TEST, REFERT GRATIAM
 eorum , quæ audiuerat de Try-
 phone Chabrielo de se ab
 illo dici, et scribi .

CARMEN. XII.

q Vondâ reuertens Brixia meus Tryphon,
 Opino anno superiore, rus petit
 Et studii, et oca gratia: cum uix nouis

Vireret arbor uere primo frondibus .
 Casu huc ego applicans , eum uiso cupide .
 Et is uicissim fronte me læta accipit .
 Citroq; et ultro collocuti plurima ,
 Ut mos amicus , cum diu secesserint ,
 Vterq; tandem sic in unum uenimus :
 Ut de eruditis uerba haberemus , quibus
 Fuisset interim ipse consuetudini ,
 Dum peregre honestis urbibus uagus foret .
 Hic tum recensens quos ubiq; uiserit ,
 Celebris eos quidem atq; magni nominis :
 Ac te reponens inter illos maxime ,
 Hæc , inquit , Aureli quod uni Pamphilo
 Debes magis , quam cæteris , scias uolo ,
 Is nanq; multa laude te dignum putat :
 Nec ore tantum , quod frequenter factitat ,
 Sed dulcis etiam celebrat arte carminis :
 Et te libellis inferens doctis canit .
 Hic inquam ego , quæ mitis hæc benignitas ?
 Ut quem nec allocutus est unquam , neq;
 Vidit , colendum duxerit Amici loco .
 Tibiq; reddens nuncioq; gratiam ,
 Denum ita ab eo discedo , ut optem proxime
 Tuis potiri lucubrationibus .
 Ac post peractos inde nonnullos dies ,
 Optatus ecce mi liber fertur tuus .
 Quem auida legendum protinus sumens manus ,
 Poëma uarium , et eruditum , Pamphile

I A M B .

Mi grande nostri seculi decus , statim
 Quam multa de me scripseris stupens lego :
 A gōq; passim plurimas grates tibi .
 Et quando par est , me uicem rependere ,
 Non æqua uirtus sit mihi prorsus licet ,
 Amoris erga te mei pignus modo
 Misi trimetros hosce tibi , qui proderent
 Feasse semper ante me quamplurimum
 Mentem refertam donibus miris tuam .
 At nunc et istam colere , teq; prosequi
 Amore quanto candidum uatem decet ,
 Quem sic benigna mens amice iunxerit ;

A D H . B O N O N I V M , R E D I T V
 R V M S E P R O P E D I E M T A R
 uisum . interea uero , ut Amicis
 nomine suo Salutem dicat .

C A R M E N . XIII .

Am iam niualē Feltriam relinquimus .
 i Iussis Bononi gerimus en morem tuus .
 Ad uos receptum atra amici pignora
 Corpus feremus , mens enim uobis diu
 Relicta semper affuit , nec ullius
 Vestrum peregit immemor mihi diem .
 Reuertar ergo parte rursus altera ,
 Minore quamuis , et morabor integer

LIB. II.

Vos inter, unī qui tenetis alteram .
 Vobis perenne munus hoc erit mei .
 Contra sed ipse dulcibus uestris fruatur
 Conuictibus, doctisq; et elegantibus
 Facetis, et allocutionibus .
 Clemente cœlo, fertili passim solo :
 Lætis uenustis grauibus æquis optimis
 Bene institutæ Ciuitatis moribus .
 O quid beatius queat contingere ?
 Quam illhic, ubi quis plurimos unus colat,
 Idemq; plurimis ametur, ducere
 Vitam uenustā in urbe, sed felicius
 Astro uolente id, et fauente prospero .
 At interim dum pauculos moror dies :
 Qui mihi supersunt, ut satis fiat bono
 Huic, cui licet me detinere, præsidi :
 Istos, quibus me deditum noris, precor,
 Salute multa imperti Amice, quo soles,
 Lepore cuncta condicens tuo graui ;

GRATIAS AGIT CUBICVLO,
 IN QVO, DVM FELTRIAE DE-
 GERET, MORATVS EST .

CARMEN. XIII.

¶ Vod te cubiculum commode frui mihi
 In ocio plene uacanti litteris

Annum licuerit mensibus tribus additis
 (Secefferanus huc enim isthac gratia)
 Grates habemus, et tibi, quæ possumus
 Maiora, cupimus et precamur cœlites.
 Id est, ut æquis, et bonis semper patens,
 Claudare cupidis, improbisq; nec magis
 Libenter, et benignius quenquam uelis
 Acipere, quam si, cui sacer cordi est chorus
 Musarum, cum forte huc uenire turbidis
 Curis solutum contigerit, ut ocio
 Ignobili, et amœnis queat salubriter
 Frui uirentis Feltriæ secessibus;

AD CORNELIUM CASTALIUM
 FELTRIENSEM: IN-
 STARE tempus, quo ipse Fel-
 tria discedat, et Tarui-
 sium se conferat.

CARMEN EX SOLIS IAMBIS.

XV.

Bire montibus procul celerrime
 Nives et himber urget, id quod antea
 Diu monebat ater usq; turbidis
 Opertus aër undecunq; nubibus.
 Redire cœlum ad aptius Bononii
 Iubet amœna, qua sum in caput solet

Re

Recurrere unda, uim atnentis haud ferens,
 Ut aptat ille dulcibus modis fides
 Fides probante et modos Apolline.
 Amicus hinc et inde plurimus uocat,
 Moramq; nec probant meam, sed ut satis
 Superq; qui recesserim diu, trahunt,
 Ferunt, aguntq; iure me quidem suo.
 Quid ergo Castali morabor amplius,
 Vbi nec ipse temporis, nec ocii
 Modus mihi est, utrunq; cum auferat potens
 Et æqua uis sôdalitatis, et loci?
 Licet uidere paruulas aues statim
 Recedere insimul, solumq; uertere,
 Hyems ut instat. At leues homunculi
 Requimus id, quod insitum est minoribus,
 Doceri, et inde rebus obsequi datum
 Necessitatis ordinem ferentibus.
 Eo ne forte te quoq; excitas? ut hinc
 Salubris urbis, et docentis applices
 Ad ocaum, ualere ubi queas, simul
 Et artibus uacare mentis excolens
 Acumen, ut soles, bonis, quibus tibi,
 Tuisq; grande, patriæq; fers decus.
 Ego at fluentia limpidi Silis petam,
 Tepens ubi aura, uerq; penè continens,
 Gelata si hæc, niuisq; operta compares:
 Vbi urbs referta gratis decentibus,
 Virisq; moribusq; qualibus decet

Bene instituta Ciuitatis agmina
 Frequenter uti in ocio, et negotiis.
 Valere Feltriam sinanus horridam
 Amicæ Bruma cum propinquat algida,
 Furente quære sub calore floridam;

AD PETRVM BEMBVM, GRATV
 LATIO VERONENSIS PRÆ-
 turæ Patri clarissimo demandatæ.

CARMEN. XVI.

D te nec ipse litteras diu dedi
 Optate Bembe semper, et semper mihi
 Altis adherens cordis in radiabus:
 Aliunde nec de me rescisti forsitan,
 Qui Feltriæ alpes inter horridas latens
 Annum peregr mensibus tribus additis,
 Vix unde quisquam poterat effari tibi
 Tunc quid agerem, quod admodum paucis dare
 Me semper unis artibus bonis uacans,
 Quærens'ue siquis abditus recederet
 Locus, frequente Ciuium molestia
 Semotus, ignobilis ubi degens sacros
 Intuerer Aonidum propinquius Choros,
 Quæ vulgus odere inscium, nec uatibus
 Ipsis uidentur, Aura quos vulgi tenet.
 Nullis sed unquam præbui recessibus

LIB. II.

Me tam remotis, quin celebre meas tuum
 Adiret aures nomen, et scirem quibus
 Tenere studiis tu, paterq; qualibus
 Fungatur usq; patriis honoribus.
 Tum gratulatus, ut decens erat, tibi
 Quae digna uestrae prolis, et uestrum forent,
 Ventura semper imprecabar muner.a.
 Iam quale nuper audio patri datum
 Praeclara in urbe clarus ut praetor fiet.
 Valere nos omnes ubi exopto, senem
 Aniam, Parentes optimos, Fratrem probum,
 Te: si uenire illhuc, uel illhic degere
 Tibi placuerit: at redire isthuc simul
 Omnes item incolumes precor: opes, gloriam
 Decus referre, caeterosq; patriae
 Obire honores te, Patremq; maximos,
 Ut illa uobis, uosq; digni Patria;

AB MARCV M MAVROCENVM
 PATRICIVM VENETVM:
 AB AMORE DEHOR-
 TATIO.

CARMEN EX SOLIS IAMBIS.
 XVII.

Vt tibi omnium miserrimum, qui amat:
 Amore si quidem graui teneberis.

Tibi beatus ~~homo~~ ^{homo} uidebitur:
Habebit ~~Anra~~ ^{Anra} si tibi Cupidinis.
Fit inter hæc quod ambigat nihil: premittit
Vel eleuat, probatq; semper alterum
Amor, suprema non tenere nescius.
Nimis dolebis ergo, uel leui nimis
Ferere gaudio, sed et metus quoq;
Et ægra te Cupido coget acrius
Amara quæq; et execranda perpeti.
Id ipse sentiens, breui periculo
Cave puer, nec ulcus altius putre
Agi, sedere ue id diutius sinas.
Tenella si qua duxeris, manum statim
Sequentur apta. Si subinde dureant,
Ut assolent, inepta prorsus hæserint.
Tenebit Hinnulus, semel quod hausserit,
Diu: nec ille uerbera, aut minas timens
Lupata uector obstinans audiet;

PRO PVERO.

EX SOLIS IAMBIS.

XVIII.

More si quis ardeat graui Puer,
Habebit unde ferre pondus igneum
Queat, maliq; quo sibi paret modum,
Iuuenta agente id, hoc ferente tempore.

Senex nec ignis ipse vim pati ualet,
 Sed est ut aridus, resistit impetu
 Minus, magisq; protinus peruritur:
 Nec eleuare debilis potest onus,
 Quod usque congerens ferox amor diu
 Subire cogit artibus trementibus.
 Amabit ergo tutius tener puer:
 Grauemq; ponet, ut uolet, cupidinem.
 Erit nec illi inutilis recens Amor:
 Sed excitabitur latentis indolis
 Honestæ uis, caputq; læta proferet,
 Virentem ut uret hunc nouus calor magis.
 Et hunc pèrinde mos uenustus excolet,
 Ut exiisse gratis decentibus
 Putes. uel arma sic decorus induet,
 Ut indidisse martium huic statim decus
 Deum, qui equis, uirisq; sæuit, autumes.
 Et inde gratus ipse ab arte plurima
 Aget, loquetur, ut docente Pallade
 Id expedire uel referre sentias.
 Tot ex amore pullulat bonis Puer:
 Quot ex amore carpitur malis Senex;

PRO SENE.

SCAZONEX IAMBIS SOLIS.

XIX.

a Mbre carpitur graui Senex nunquam,

IAMB.

Suis tenere qui modum sciat rebus:
 Minore namq; ui, uel impetu fertur:
 Calet minusq; temperantior factus.
 Amoris ergo saucius leui cura
 Amat, cupitq;, quodq; amat, cupitq;, ardet.
 Sed ignis huic inest, ut ardeat semper:
 Nimis nec urat, et tamen satis duret.
 Quid hoc sit ipse, quam puer, prius nouit.
 Cauetq; siquid improbe facit, prudens
 Ut occultat: quod ille non potest, acri
 Calore concitus inuentæ inuentis
 Magis, magisq; uerberum graues ictus.
 Quod ulla si Puella non ineptiret,
 Virentis, atq; perfidi latus uitans,
 sibi fidelem, et aridum senem malit;

AD BONONIVM ET PANCRAS-

TIVM Pyruchinum: Tris superio-
 res odas, si non sententia, conue-
 nire saltem inter se, quod so-
 lo pede iambo constant, præ-
 ter ultimam, quæ postre-
 ma sede habet sponde-
 um, ut sit Scaſon.

CARMEN. XX.

a T hæc Bononi, quæ legis, tibi forsan

Videntur et Pancratiō uiro docto
 Pugnare prima fronte, quod Senex dicit,
 Negatq; non tantum Puer, sed audacter
 Fortasse et impudens nimis, loqui contra
 Conetur, atq; consulentis illudat
 Voci superbus, et sibi magis credat.
 Videatur at contra ita Senex ineptire,
 In Amore puero ut præferat leuis sese,
 Siccum uirenti, ineptum idoneo prorsus.
 Verum solere multa sic simul stare
 Vos non negabit, remota quæ primum
 Cum sint, olescunt inuicem, et ferunt unum.
 Sic ipse magnus orbis, ut potest, unus
 Apparet è contrariis satus multis.
 Hoc et trimetri nunc sibi mei poscunt,
 Sententis qui protulere diuersis
 Vnum quod extet, Cónsonetq; idem tantum,
 Introspicere siqui abditum uelint sensum:
 Quod si assequuntur re minus, Pedis saltem
 Virtute præstant, nanq; iamibus iis unus
 Per omne rite cursitat celer carmen:
 In Calce fessus claudicat nisi scædon;

AD CHRYSILLAM, EAM ESSE
 cæteris uirginibus exemplar, quod
 ipsæ sequantur.

Ictre sicui non uidentur sydera,
 m Nitere nec Phœbi soror,
 Forsan nec illi Phœbus ipse fulserit,
 Per quem reudent omnia.
 C ui tu uenustus non uidêris moribus
 Ornata supra cæteras,
 H ic non Chrysis quid modus sit, quid pudor,
 Nec quid uenustus nouerit.
 E xemplar esse ne moreris omnibus,
 Nec se morentur cæteræ,
 Q uin te sequantur eminentis cælestium
 Munus datum mortalibus.
 V t una cælo graditur è tribus dea,
 Quæ Paride præstat iudice,
 I llamq; diuæ arcuunt, uolentibus
 Iunone sic, et Pallade,
 S ic multa te sequentium semper Cohors
 Circunferatur uirginum,
 D ecusq; de te tale faustum contrahant,
 E Venere quale sydera;

AD DANIELEM RHENERIVM
 PATRICIVM VENETVM.

CARMEN. XXII.

P Erfectus est, quo iusseras modo, mihi
 Nelphus, Rheneri Daniel doctissime.

An affectus quod uolebas fecerim,
 Videto tu, qui cuncta calles optime.
 Et græca uersas semper exemplaria.
 Latina nec tum sedula ponis manus:
 Nocturna tanta est, et diurna lectio.
 Sat habui ego in re isthac gerere morem tibi.
 Sed ferre non est integrum sententiam
 Mihi, sit hic ne rite quid fauentibus
 Textum camœnis: an quod insertum male
 Aberret intus staminis sacri caput:
 Id non eadem dirigente dextera.
 Tu iudicato, num mouendum quidpiam
 Addendum an est, uel corrigendum: seu magis
 Dandum literæ, quicquid est, quod scripsimus:
 Vt iam incubuit Ajax ferox in spongiam;

GARMEN. XXIII.

CHARON ET NELPHVS.

Ch Tat, quis hic est? qui ratem premit tantus.
 a Forosq; solus occupat iacens cunctos
 Opertus armis, et manu tenens hastam?
 Hem stertit, hui, quid hoc? nec attingit Lethen
 Soporis atq; obliuionis infernæ
 Fontem perennem. ah nosco: dormit, ac non dum
 Vitæ peregit semitam datam fati.
 At excitandus protinus mihi somno est,

Ne Cymba fluctuet Sed heus quid hoc? heus tu:
 Quid? excitari non potest, tamen stertit.
 Adhibenda vis hic maior est, dolo nanq;
 Isthuc peractum: et casside hac mihi primum
 Caput leuandum. Proh triplex canis rictus:
 Quam grauis odor: quamq; efficacis inest uirtus:
 Nam penè me incutatum, et sopor malus cepit.
 Ponenda teres est quoq; sudas manu, nequid
 Ferociter faciat, et impie ignarus.
 Vertendus et siselus optime ad littus:
 Hic qui Marathron dicitur frutex Grauis
 Carpetur atrum uirus hoc mihi contra.
 Peruenimus sed ò iam, et egimus cuncta,
 Quia oportet: is nanq; experrectus assurgit,
 Minaxq; comparem laceffit audacter.
 Sed est rogandus, edat ut rei causam,
 Armatus huc cur uenit, et soporatus.
 Heus tu. Tibi iterù dico quis es? et unde huc te?
 Nel. Agone certo nomen est mihi Nelphus.
 Fortissimum, et sæuum modo uirum strauit.
 Nunc alterum expositum super dabo pessum.
 Ch. Pessum dabis quæ? Nelp. Qui stat en procul con
 Ch. Nihil est, ineptus ò fatue. Nel. Nihil? gerris. (tra.
 Expectat alter, quem tibi statim primo
 Ictu reponam media Harena. at accedit:
 Et calcæ ego subdo. sed heu miser, cassis
 Vbi est? ubi equus? ubi Hasta? quo feror præceps?
 Vbi certo? nullus è meus adest, omnes

Liquere

- Liquere miserum me, nec ubi scem, noui.
 Ch. Resipisce. et ede, quæ egeris, mihi primum.
 Ego cætera ipse poste a ut scias, saxo.
 Nel. Apud uetusti Antenoris probas sedes
 Equestris agitur ludus, inde ego uictor
 Excedo, nec quo uenerim huc modo gnarus.
 Ni forte quod mihi accidisse Veronæ
 Constat, doloso nunc sopore pertentor.
 Nam illhic equo dum sedeo, brachio insertans
 Hastam trabalem, me repente uis omnis
 Adeo reliquit, medio ut in foro starem
 Immotus, aiebant, bibisse me diri
 Potens stuporis poculum grauis succi.
 Tantum malignæ prauitas potest mentis.
 ch. Paulum morare, arcana dum fero uerba,
 Et puluere inscribo hæc stygis Deo signa:
 Mox audies, tibi accidere qui Casus.
 nel. Moror, tibiq; atcommodo libens aurem.
 ch. Miserande, nec minus Senex honorate:
 Nam uera narras: et quidem fores uictor:
 Obstaret inuida nisi fraus tibi, ni nunc
 Seniret in te, qui malus dolus quondam:
 Quannuis id haustu, hoc nunc odore patratum
 Nam cassis intus spongia madet circum (est.
 Tetro Cicutæ uel papaueris succo
 Infecta, et aliis, quis inest sopor, rebus.
 Vereorq; ne iam ulterius id malum serpat:
 Fatalis offert nam uia hinc tibi sese,

Et fila properant diripere colo parca .
 Solamen accipe hoc grauis tamen fati .
 Nam capiet omnes mox dolor tui tristis :
 Eugineus ipse, uel Venetus erit praesens
 Spectator : et maesta effereat domo funus
 Honore quanto militem decet summum .
 At grata Taruisium Patria tibi ponet
 Carmen, quod edet elegans tuus ciuis :
 Te promptus inter Hecteras Charon sistam .
 Nel. Quam dura conditio sit haec mortalium :
 Qui mi super sunt, uiderint :
 H umanus ad quos scilicet spectat labor,
 Quibusq; casus imminet .
 A lter ut agat, uexetq; semper hos malis :
 Bonis at alter auferat .
 N os indecore quando nec peregrinus
 Vitam, perisse sic iuuet .
 P ropelle lintrem, quo uelis, iam nunc Charon ,
 Meq; inter umbras colloca .
 T ellure corpus conditum relinquimus :
 Manesq; Cymbam scandimus .
 ch. Sat est : ades uirtute, nam latos procul
 Fortissimorum Principum campos uides .
 Quos inter esse, et ludere dabitur tibi .
 Tenebit et te cura, quae quondam fuit
 Equorum, et armorum, simulq; gratia
 Sequetur eadem . Tu modo non horreas
 Vultus minaces, impetu qui te fero

- Pauere cogent protinus nouum hospitem :
 Quousq; de te fecerint periculum ,
 An inter ipsos dignus admitti uenis .
 Tu perge contra, nec leues umbras time :
 Quæ tangere haud te quippe, nec tangi queunt .
 Nel. Ludunt inanes ergo sic imagines ?
 Et fulgor armorum nitet ?
 Errantq; passim prata per, et agros equi
 Læto soluta in gramine ?
 O me beatum, si locus detur mihi
 Vel inter hos nouissimus .
 Nam satius est ita esse summorum infimum ,
 Quam generis infimi caput .
 Ch. Sic est, sapias nam, et ego quod annumeror Deis,
 Malim subigere sũtilem hanc conto Ratem,
 Quam Rex caducas præstia mortalibus .
 Nel. At ipse quanuis Læter his addi uiris,
 Peperere qui quondam sibi,
 Et patriæ quoq; splendidum factis decus ,
 Repetere superos nunc tamen ,
 Illicq; quam uis perpeti sortem uelim ,
 Vobisq; regnum hoc linquere ,
 Et quicquid est, quo sic superbe uos nimis
 Inaniterq; extollitis .
 Ch. Adhuc relictis inquinatus sordibus
 Humana sapias, et loqueris, ac non dum miser
 Purgatus induis alterum uitæ modum .
 Diuina sed cum poteris animo consequi ,

IAMBICVS.

Conferréq; Humanis, statim illorum tibi
 Intercaepedo sic patebit eminens:
 Ut inter illa protinus, quæ sunt nihil,
 Et quæ perennant usq; distat maxime.
 Quod nanq; retro dixeram, non lædere,
 Lædi nec ipsos Inferos, sic accipe.
 Nullis eos periculis obnoxios,
 Nullis subesse, qui boni, laboribus.
 Sed esse uere, quando nec pati queunt,
 Nec interire, nec labare quippiam,
 Aeuo perenni cum fruuntur, et polo,
 Astrisq; semper prosperum micantibus.
 Nec esse scito uos, uideri sed modo.
 Nam qui potestis esse? qui sic perpete
 Fluore abitis semper? etenim dicier
 Id esse uere, quod manet, solum potest.
 Aeterna sunt, quæ sunt, ad horum cætera
 Responsum abesse, nec esse, uere dixeris.
 Huc ergo cum applicatis, id, quod erat putre,
 Primo relinquitis: Merita dehinc gnaniter
 Pensantur æqua lance, danturq; omnibus
 Felicitatis, aut miseriæ præmia.
 Nel. Miranda narras: et tibi grates ago:
 Errore quod leuaueris
 Me, cui beatas ut adeam sedes uolens
 Sermone sancto suaseris.
 At dum locutus optima hæc pergis, prope
 Iam Littus ecce uenimus.

Et,

LIB. II.

E t, ut uetusto dicitur prouerbio,
 Vector, sicutus est comes,
 Longam paludis semitam sefellimus
 His adlocutionibus.
 Ch. Descende, quo te nobilis fati Decus
 Ducat superbum Héroas inter optimos
 Redibo reliquas ipse ad umbras protinus,
 Quæ me morantur transitura: tu uale.
 Nel. Ita faciam, ut iubes, Lubens. et tu quoq;
 Nostri memor Charon uale;

AD · D · RHENERIUM, IN LVPVM:
 IDEST IN FATI VIOLENTIAM.

CARMEN · XXIII ·

Heneri oberrans his oues agris Lupus
 Immanis, aufert clanculum pastoribus
 Prædam frequenter: sepe ui rapit quoq;
 Dorsò reponens, iis uel inspectantibus.
 Sic omne miserum deuorat passim pecus.
 Sittiq; semper sanguinem, et perit fame.
 Apud fluenta limpidi nuper Silis
 Alebat Agnam Ligdus addictam mihi,
 Quæ spes futuri postmodum gregis foret.
 Hanc ille satagens capere clam primum parat.
 Sed postquam id incassum agere se lusus uidet,
 Cunctis adortus uiribus paruam rapit:
 Clamante frustra proditi gregis duce.

Agrestis omnis tum iumentus horruit.
 Ligdum miserta, meq; qui tanta cito
 Spe sic ceciderim . At ipse percussus graui
 Casu, ac peculi protinus mei memor,
 Ne rabida in ora negligens id quoq; darem :
 Repente solitas ardui sedes iungi
 Scandens, quietis pristinae specum peto.
 Ibi ad Scatentis riuulum Lymphæ sacrum
 Nymphis recessus abditos amantibus
 Secure in altis montibus pascens pecus
 Spem solor acri tibiæ uanam sono :
 Contentus æqua sorte, quam parauerit
 Contemptor Animus sobrio meus mihi :
 Cum desit æque, sitq; mi super nihil,
 Frugi ferente sic utrumq; Copia,

BLANDITVR INFANTV LO
 N . S A L O M O N I . P . V E
 N E T I F I L I O .

C A R M E N . X X V .

A studia aufers mensum: Matri decem
 f Nunc orte Puer: ademeris febrem patri:
 Auis perennem pectoris curam leuas .
 Afferet et iisdem dulcæ cunctis gaudium :
 At ipse uates nuntium felix tibi
 Fero uicissim è gratis missum tribus,
 Nouemq; Musis, unioq; A polline .

Ridebis

Ridebis infans protinus Parentibus.
 Et ora uinclo blanda cum dissolueris,
 Gratis facetus insonabis uerbulis.
 Aetas olescet sed tibi cum grandior,
 Virtute fructum proferes annis parem.
 Ciuem parentes qui deceat ambos dabis,
 Et Valerianam et Salomoniam Donum:
 Qualemq; summis optat in negociis
 Perfectum ad unguem Principem Res publica,
 Quot iam fuerunt omnium iustissima;

AD ANNAM PANNONIAE REGI
NAM PRO TARVISIO CIVITATE.

CARMEN. XXVI.

Egna priscis orta quondam Regibus,
 Regiq; coniunx dedicata maximo,
 Regumq; mater mox futura fortium,
 Gradatur haec nunc ciuitas omnis tibi,
 Optatq; faustum hoc semper, et felix iter,
 Ut laeta sedes regiae uisas domus,
 Regnumq; crebris urbibus late potens,
 Gentemq; Marte prosperante nobilem.
 Sed quod precatur omnium quammaxime est,
 Ut sospes ipsa Sospitem petas uirum,
 Optata quem praerebus optas omnibus.
 Regali hic tu protinus uultus sacram
 Venerata Maiestatem, et acrem contuens

Ingentis Animi Spiritum propinquius,
 Pasces beatis mille mentem gaudiis.
 At ille mores aureos spectans tuos,
 Tibiꝫ; quanta corpori nitet Venus,
 Et quanta miræ præsidet Pallas manu:
 Ter mille lætus effereatur gaudiis.
 Spectabis ut iam dispares hic legibus
 Gentes adæquet, ac fruatur aurea
 Nunc pace, bello sæuiat modo truci,
 Et mille decies efferrere gaudiis.
 Prosternet ille perfidos turcas, ager
 A patria, à fide, et bonis uictor procul,
 Consilii eris tuꝫ; et Trophæi particeps:
 Et mille capient centies uos gaudia.
 Summis honuſtam proferes prolem bonis:
 Reges uidebis regio de sanguine
 Dulcis Puellos: mox inuentæ præditos
 Virtute, qualis unice satus decet
 Regum uetusta stirpe: eruntꝫ; sæpius
 Sic mille uobis millies tum gaudia.
 Hæc Prætor urbis Salomonus, et tuo
 Vrbs omnis aduentu alacris orat coelites,
 Cupitꝫ; adire sic preces Deos suas,
 Tibi ut dicato fundit illas pectore;

AD GALEATIUM FACINUM
 PONTICUM PATAVINUM.

CARMEN. XXVII.

siquan

I quando nostri carminis partem leges :
 s Quæ post tumultus edita est mētis mihi :
 Impulsus ad quos uenerā et nolens le-
 i ubentibus mihi sic Amicis omnibus : (ues :
 Si quando ficta nuper, inquam, uideris
 Mihi, camœnis ut prius fauentibus :
 Amice rare, uirq; recte Pontice,
 Multaq; uariarum arte rerum prædite,
 Mirere ne tu, forte si prioribus
 Apte cohærent, consonantq; gratiis,
 Quæ me profano rite uulgo segregant.
 Optaret omnis Ciuitas: omnes boni
 Concupierant ocaſionem hanc mihi dari :
 Quæ proueniret iugis, et frugi meis
 Rebus bonorum sat decens accessio.
 Vitam subissem lautioſorem forſitan,
 Si conſecutus id fuiſſem. ſed tamen
 Hoc non adepto proſpere mihi, graue
 Fatum quietis priſtinæ nil abſtulit ;

PROSOPOPEIA DE AMO
 RE CONQUERENTIS.

SCAZON EX IAMBIS SOLIS.
 CARMEN. XXVIII.

e Ris ne carnifex Amor ſatur noſtri
 Cruoris unq; an improbas manus ſemper

Mouebis? atq; saucium hoc iecur tantum
 Petes iniquus, et memor parum iuris?
 Quod arma nequis inferat iubet capto.
 Tibi frequenter heu manum dedi uictus.
 Et ulcus ipse millies reuelauit
 Vbiq; putre redditum die longæ.
 Nec ulla lenit id Medela, nullumq;
 Lenamen intus Ardor excatus sentit:
 Sed uror usq; nec satis tibi uisum
 Ferire pectus impio probum ferro:
 At uris, ignis admouens facès diri.
 Fero tamen libenter hæc miser cuncta:
 Volensq; credat hoc quis? et fouens ignem
 In igne uersor, ut feram ferunt quandam
 Camino inesse sæpe nec pati ignito:
 Sed inter ire, quo magis queat, flammæ;

AD HIER. BONONIVM.

C A R M E M . XXIX .

Ide Bononi quæso si sapias ride:
 r Nam video ego, ridere cui nefas esset,
 Sentire si, quæ uulgus affolet, uellem.
 Mirere nec tu, si fidem mihi frangit,
 Qui stare promissis nequit, nec hæerere
 Diu suismet consonans potest dictis.
 Istius esse hunc ordinis scias morem:

Ut alterum ore, pectore alterum gestent :
 Nec, idē ut loquantur, sentiantq; idem, curēt.
 Sed cuncta semper perfide his loqui par sit
 Et facere, ut est genus hominū id quidem neq;
 Quod iam Lycæon hic reliquit, excedens
 Pio uirorum uersus in Lupum cœtu.
 Ride ergo, et æque rideant amica omnes :
 Sed risus hic mortalium petat casus,
 Curasq; inanes exagitet : et irridens
 Hoc quicquid est, quod sic probamus insani,
 Id omne mecum ducito nihil sanus ;

AD L. POR. ET N. ANG. VICEN
 TINOS : NONNULLA PLA
 tonicæ disciplinæ de immortali
 mente, insuperq; de ea
 parte animæ, in qua
 perturbationes
 existunt.

CARMEN. XXX.

i St hinc reuersus sæpe mecum cogito,
 Quā me benigne uestrū uterq; acceperit
 Amice Porci, et Angarane candidè :
 Quam uos libenter ipse contra uiserim :
 Et multa nostrum quæ fuere gaudia .
 Dies ut omnis inuicem gratissime,
 Et penè noctes colloquendo duximus .

Legisti ut mi plura, quæ fauentibus
 Musis adusq; posteros nomen dabunt .
 Non nulla uobis ut uicissim protuli,
 Audisti ipsi quæ benignis auribus .
 Ut quosq; me tunc alloqui doctissimos
 Fecisti, omnesq; arte quauis præditos
 Videre, uel siquid fuerat illis manus
 Perfectum opus doctæ, uel urbis inclytæ
 Perenne siquid, et fabre factum foret .
 Mens igitur ad uos sæpe, quæ potest, redit :
 Vagatur illa nanq; quo uult libera .
 Si multis huius proferam causam boni :
 Solum quod inter mala datum est mortalibus .
 Immunis hæc nam lege cum foret necis,
 Nec labe molis inquinata sordidæ,
 Sic ipsa summo constituta Principi,
 Cœpere Diui tum bonam primum boni,
 Eiq; circum mox dedere putridum, et
 Mortale corpus, addito quoq; altero
 Animæ caduco genere, cuius in sinu
 Affectus omnis incubaret conditus .
 Hic nam uoluptas est malorum maxima
 Escæ, et dolor, qui reuocat, atq; detinet
 Vi, æstuq; mortales ab officio procul .
 Audacia est quoq; et metus, leues duo
 Temerarique consulentes perperam .
 In frenis ira, spesq; inanis non abest .
 Quarum furore cuncta perat altera,

Mentisq; tollit acie iudicium bonæ .
 At altera animi subruit constantiam ,
 Dum nos sibiinde credulos nimis facit .
 His ergo , Amorq; : cuncta qui uimat : simul ,
 Sensu ue , qui ratione procul est , spiritum
 Circunferentes condidere obnoxium
 Morti , sed ipso puriorem corpore ,
 Diuina quo mens arctiore uinculo
 Hæreret ægro colligata corpori .
 Sed ne propinquo tangeret mortalitas
 Puram perennem uiuidam tamen situ ,
 Dispescere singulis illas locis :
 Caputq; collo segregantes pectori
 Animæ genus mortale sub præcordiis ,
 Mentem supremo collocarunt uertice :
 Vbi suo pte hæc usq; motu concita
 Quocunq; pernix aduolat , nec temporis
 Loci uel ulla intercapedo fit moræ ,
 Quin una ubiq; , et semper adsit libera ,
 Formasq; in omnis , ut uelit , se transferat .
 Ni fallor , hæc sunt dogmatis Platonicæ
 Exempta uobis inde quam breuissime ,
 Legenda studio promptiore forsitan ,
 Auctore quo sunt grandiore prodita ;

ADMVSAM, QVOD IN SCRIBEN
 dis iis, quæ sub terra gignuntur, liceat Virgilium
 imitari, qui q̄ supra pullulant, Felicissime cecinit .

- Am me latenter deserit potens fauor ,
 i Quem diua spiraras mihi :
 Ex quo minuti carminis caepi iocos
 Te sic iubente ludere .
- A t maius ipsa nunc opus mouens tamen
 Maiore ui nos excitas .
- V ltraq; Paulum , quam prius , profers gradum :
 A c nos sequentes protrahis .
- I am non per ima ducimur conuallium ,
 Humi q; proni serpinus .
- S ed grande sacri scandimus dorsum iugi
 Obliquo anhelis tramite .
- A c iam uidemur proxime sub editum
 Prodire sensim uerticem :
- V bi haud uidere est floribus nitens solum :
 Vitis q; frondens germine :
- S ed prominentia saxa , sed quæ dirutis
 Querceta adhærent rupibus .
- N on exatamur dulcis hic pulsu lyrae ,
 Non Tibiæ uoce querulae .
- N on hic Amantis Iuuenis , aut amabilis
 Lusus puellæ ludimus .
- V el si qua fâcles pernicæ mortalium
 Sensus uoluptas luserit .
- A t nec Tubarum personat strepentium
 Canorus Aures spiritus .
- N ec ille iam nos Martius cœpit calor ,
 Summi q; uirtus Carminis :

LIB . II .

S ed lenis hic nos floridum modi genus
 Illi secundum detinet :
 N atura rerum quo parens dici queat :
 Quas diues intra parturit
 T ellus , nec edit , condito de uiscere
 Humana ni uis eximat .
 H ac lege , et arte maximus Vatum cœnit ,
 Quas terra supra promouet :
 Quibusq; pascit , ac alit animantia ,
 Ornatq; cuncta frugibus .
 H unc æmulamur , hunc sequi tantum iuuat ,
 Tu Dina da nos consequi ;

AD LIBRVM .

EX SOLIS IAMBIS .
 CARMEN . XXXII .

I belle mente sobria mihi sate :
 L Mihiq; habende pignoris loco pii :
 Tibi perenne posteris Decus precor :
 Ratum benigna quod cœcœna fecerit :
 Legaris ergo quandiu magis queas :
 Et æqua semper inde fama per sonet :
 Adhucq; Vate : si licet : Superstite ,
 Virum per ora sæpe docta prodeas .
 Auere munus , aut uouere grandius
 Nec ipse sanus , et pudens quidem uelim ;
 Dari ue maius hoc tibi potest nihil ;
 FINIS .

IO ANNIS AVRELII AVGV
RELLI SERMONVM LI=
BER PRIMVS AD IA
COBVM CHABRI
ELVMPATRICI
VM VENE=
TVM.

SERMO PRIMVS.

Acc, quibus interdum dulcis est
fabar amicos,
h Carmina sermonis sensus imitan
tia puri
Cui potius, postquam corpus coie
re sub unum,

Quã Chabriele tibi memori pro munere donẽ?
Qui persæpe soles nostros exquirere lusus:
Tanquã aliquid leuibus possis educere nugis:
Quod lenet affectã ualido medicamine mentẽ:
Siquando acceptis uitiorum exuritur intus
Ignibus, auxiliumq; procul uirtutis aberrat.
Nec tamen ut monitis egeas, hoc perficis, ut te
Nobilium doctis uatum sermonibus ornes:
Sed quoniã cordi tibi sunt, quæ moribus apta.
Cui uirtus placet, huic uirtuti incũbere promptũ
Cui uitiũ, uitiõ nõ abstinet: et malus ultro (est.
Probrorum causas si nul et fomenta requirit.

Ut quod quis nouit, cupit exercere, nec ultra
 Consuetum tendit: contra quod non agit, odit.
 Assidue legis ipse, et habes quoq; semper in ore,
 Quæ grauis, et uatum quondam doctissimus inter
 Ridentis socios prudens agitare solebat:
 Ut circum latitans præcordia luderet, utq;
 Detegeret siquid uitii foret: idq; referret
 In melius quodam civili more, nec illo,
 Quo pleriq; modo exagitant uitia, ut maledictis
 Incessant nudis, atq; insectentur aperte.
 Persius huc more, sed Aquinas crebrius explet,
 Ut commissâ palam referant, et nomina prodant.
 Ast ego cuncta leui risu condire laboro:
 Dulcibus ut lateant quæ suffunduntur amara:
 Et subsit teneris uelut horrens spina rosetis.
 Non tamen ut satyrâ meditemur condere, nõ ut
 Cuiusquam impuros studeamus carpere mores.
 Verum ut, dum curas hominũ sic ludere tento,
 Me saltem si non alios, componere discam:
 Et uitam imprimis infontem ducere curem,
 Sollicitudinibus uaciam, plenamq; modestæ
 Latitiæ: qua mentis onus quodcumq; reponam.
 Hinc est quod fidibus numeros aptauimus olim:
 Et dulci teneras cantu compleuimus aures.
 Nunc uero intègros perrarum carmen Iambos,
 Quos iam temporibus pristis uix unus, et alter
 Ediderat paucos (uerbo grauis inuidia absit)
 Tentare haud uano conatu forsitan ausim.

SERMONVM.

Hosæ Tryphō frater leget optimus, atq; probabit:
 Ut quondam Lyricos non adspernatus habere,
 Scrutariq; meos uoluit, conferreq; summis
 Vatribus his, quorum uestigia semper adorans
 Prosequor, aspicioq; procul, contentus ut infra
 Subsideam, obtutuq; hærens oblecter in uno.
 Ille per Aonii spaciabitur ardua collis
 Culmina: Tu mecum secreta in ualle subibis
 Antra uolens edera, et musco uestita uirenti.
 Hic nemus, et liquidi norūt sua numina fontes:
 Imaq; nec puduit fales inuisere Musas;

AD BERTVTIVM LAMBER
 TVM PRIM. TARV. HO-
 mines non eum, quem debe-
 rent, finem querere.

SERMO. II.

Aepe ego Bertuti compresso in pecto
 re risu

Mortales miror uolui per inania curas:
 Interdum, nequis uitio mihi uertere possit,
 Haud ueritus, siqua ingenio permittere curem,
 Illhuc immissis adeo delabor habenis,
 Vix ut surgentes ualeam cohibere Cachinnos.
 Nam quotiens animo scrutor, quo tēdere nostrū
 Penēq; diuersum uideo spectantia signum (est),
 Omnia

Omnia quæ nobis aptantur spicula cornu :
 Apparet totiens manifeste , qui stupor intus
 Humanas habeat mentis : quæ tramite recto
 Propositum nequeuntq; sequi , nec cernere finē .
 Principio in seuit nobis natura perennes
 Igniculos , quibus accensi conquirere rerum
 Semina possimus , nec non per lubrica firmos
 Ferre pedes , ueriq; inuento insistere calle .
 Hinc uarie expulsis artes fulsere tenebris :
 Quæ regerent certum per iter mortalia corda .
 Namq; aliæ quantum possit promittere sola
 Cognito , tanto contentæ lumine præbent
 Se nobis comites , seu per concreta perenni
 Materie , motuq; obnoxia , siue per illud
 Quod Mens ex iis seducat , fingitq; remotum :
 Seu per sensilibus uere semota tenendum
 Est iter , et pura cælestes mente petendum .
 Ast aliæ his etiam cognatæ quid sumus ipsi ,
 Et quod opus nobis propriū , et qui deniq; finis
 Expediunt , ducuntq; pios , uerosq; per Actus
 Humanum genus , ut semet uiribus inde ,
 Ingenuisq; domos curis , et moribus urbes
 Expleat , ac iustis mortalia legibus æquet :
 Vnde scatet plene liquidi fons purus honesti :
 Ex quo quid nosse , et quantum decet , ac quibus uti
 Conueniat , quæ ue elargiri , quidq; periculis ,
 Siue labori est præbendum , qua parte decori
 Dãda opera , haurimus : nec nõ ut candida nobis

SERMONVM.

Religio, et cultus diuini Numinis insit :
 Quæ sine nil horuisse potest, nec profore quicq̃.
 Quæ cū sic habeant, quæ nam de millibus unū
 Inuenias, siqui tanta, ac non contraria curet?
 Quem non præcipitem cunctarum inscītia rerū
 Sic agit? ut nusquam titubet, nulloq; feratur
 Errore? at contra quis non ad paruula quæq;
 Hæret? et offendit minimis obstantia rimis?
 Quis non alterius quæ sunt, iis certat abuti?
 Seu fas, siue nefas. Ergo quis honesta benignus
 Nunc opera inuētus? quis inerti d' pectore tristē
 Segnitiam pellit? quis non uel turpia quæq;
 Et facere, et fari consuevit? deniq; cui non
 Vana superstitio mentem suspendit inanem?
 Quid? quod Auarities, et honorū insana cupido
 Mortales adeo miseros exercet, agitq;
 Per scelera, et fraudes, per uim quoq; perq; feri=
 Et nocuos usus omnes, quo ducta furore (nos
 Non sibi, non aliis ullo sub tempore parcat :
 O diras hominum pestes, et uulnera uitæ.
 Nec me Animus fallit, q̃ nō hæc posse probari
 In uulgus uideantur : itz tamen ipse teneto,
 Nullam æque ingeniis sublimibus esse fugandā
 Perniciem, quā quæ misera sub pectoris ampli
 Ambitione latet, sensim nanq; illud edendo
 Deuiat, atq; Animi cogit mox esse pusilli.
 Nec minus his fugiendus amor sceleratus habēdi :
 Quo nil sordidius, nihil et quod ad ima rucēs

Nos adigat magis, ex altoq; exturbet honesto.
 Felices nimium mortales, cernere si se
 Interius possent, neq; enim per devia quoquam
 Errarent, sed iter rectum, certosq; regressus
 Instuant illhuc, unde olim accedere terras
 Possè datum est illis, et eodem posse reuerti
 Rursus pro meritis: ubi mens conuersa superne
 Principio rerum summo, proprioq; propinquas
 Insinuet prorsus solam sine corpore soli.
 Feliciq; illhic uita, uacuaq; laborum,
 Exemptaq; libidinibus, curisq; fruatur.
 Hic erat ille Animi risus spernentis aperte
 Humana, et sese occulte tollentis in altam,
 Quam querit, speratq; uia: qua semper anhe
 Inuenta, donec placida per munera pacis (let
 Corporea exutus turbarum Labe quiescat.
 Hæc ego, non ut iter Bertuti notus extet
 Id tibi, cum tu eadè per te sapias omnia, sed quo
 Paruula significem uacua conamina mentis,
 Utq; mea si forte aliquid prodesse uirili
 Iam ualeo, tentem currenti subdere calcæ.

LAURENTIO LAURETANO PA
 TRICIO VENETO, VARIIS
 modis humanas curas minuui.

SERMO. III.

I Aurenti quod nostra legis, doctaq; frequenter
 g iii

SERMONVM.

Scripta manu uersas, interq; negocia nugis
 His leuibus prono demittis pectore mentem:
 Id facis, ut lautas epulas, et oluscula coeae
 Commiscens uni, forsan fistidia tollas,
 Quae quandoq; gula certat praestringere gustu.
 Aut forsan quod et ampla putes perdere minutis
 Saliet: et paruis, uelut aiunt, magna iuuari.
 Vos etenim interdum proceves, cum publica cessant
 Munera, migrantes aliud disceditis urbe,
 Posthabito uel opum uel honorum potere ruri.
 Hic aut culta suae mandantur semina terrae,
 Aut cereris lectas fruges, Bacchiue liquorem
 Ferre domum mitē iuuat, aut per prata manipulis
 Floridulis implere manus, et tempora fertis.
 Vincire, et Zephyri bene olentis ire sub auras.
 Venari ue palam quauis ratione, modoq;
 Aut choreis passim ludentem inuisere pubem,
 Agrestiue etiam, si fas, incumbere Amori.
 Nec minus et nymphis operā dare, ferreq; crebros
 Inter Amadryadas, et Oreadas undiq; gressus.
 Et musis adhibere animum, tum ualle sub ima
 Collibus aut altis meditari, et ludere uersus.
 Sed tamen interea rerum deponere curas
 Non adeo promptū est, quas affert insita semper
 Sensibus urbs imis, quin pars huic maxima metis
 Seruiat, et parui subito tum caetera pendat.
 Verū haec ipsa uicem uariantis cuncta medelae
 Esse locū reputet facile is, qui ludicra uatum,

Ut tu, forte legens gratum sibi uertat in usum.
 Ingenii quanquã propria hæc industria moris.
 Sic etiam dulci cantu consueuimus Aures,
 Concentuq; fidis suauis complere canora.
 Signaq; sic cælo affabre diducta peracri
 Inspicere artificis digna cum laude solemus.
 Penniculôq; litas docto spectare tabellas
 Pergimus, atq; oculos miranda pascimus Arte.
 Ac uariis ulero illecebris sic deniq; capti,
 Nunc has delicias sani nunc poscimus illas.
 Nimirum humanæ sunt hæc solatia uitæ,
 Quæ dum continuo fluctu uexata laborum
 Fertur, adhuc fessam recipit se prouida portû;

HORTATVR ANDREAM CA
 STRVM, VT INANES
 HOMINVM CV=
 RAS RIDEAT.

SERMO. IIII.

e Astre meos inter pars non temnenda
 sodales,
 Quem mihi constanti deuinxit pecto
 re sydus,
 Sydus, quod nobis æqualem temperat horam:
 Vnde tenax semper dependet, et una uoluntas:
 Iam dudum cupio tecum ridere, quod Ambos

Nos inuet, et nobis, si quicquam est utile, proſit.
 Eſt ne quod exoptent homines magis, atq; beatã
 Felicemq; diu certatim ducere uitam?
 Nil porro inuenies, quæras licet, et tamen iſthuc
 Viuere quod cupimus, nõ unquã uiuimus ipſum.
 Nã bene cui tantũ eſt? ut ſi tecũ ipſe parumper
 Conſideat, ſubito non ſit tibi mille querelis
 Aurem laturus, tanquam infelicioꝝ omni
 Tunc agit, et nulla non conditione minor ſit?
 At ſi pauper crit, quanquam fortãſſe ſuamet
 Culpa mendicat, ſatis tamen imputat, et ſe
 Syderibus planè natum mentitur iniquis.
 Pars autem, ſiquid paulum, minimumq; recedit
 A recta curſus, qua ſe prius ire paraſſent:
 Protinus exclamant ſecum infeliciter actum.
 Eſt quem nulla diu delectent gaudia, nullæ
 Blandiciæ, cuncta uſq; adeo fiſtudit, et illud
 Quod cupiit iã, mox renuit ſtomachofus, et odit.
 Sic omnis queritur tantundè, ac dum dolet, omne
 Amittit, propter quod ſic triſtatur, et ipſam,
 Cui tam ſemper hiat, feſtinaat perdere uitam.
 Hinc ego diſrumpor riſu, quod uiuere ſemper
 Quæramus, nunquam interea comitante dolore
 Viuere contingat, niſi tu fortãſſe uocaris
 Id uitam, triſtis quod circumplectitur Angor.
 Hic igitur riſus meus aridere uiciſſim
 Te cupit, atq; graues animo deponere curas,
 Ut placido mecum ſtudeas deſungere Aeno;
 Quod

Quod superest tantum, permittens cætera diuis
 Quo se cunq; dabunt, qbus hæc mortalia curæ;

AD VALERIVM SVPERCHIVM,
 PISAVRENSEM IN EOS, QUI
 SERMONVM VIMPARVM
 INSPECTANT.

SERMO. V.

Vnt Valeri quibus hoc opus, ut te-
 s nue, illico cunctis
 Sprenendum doctis uideatur, et ipse
 etiam, qui
 Sermones humili affectem distinguere uersu
 Diductos facili, puroq; ex ore, nec ullam
 Splendoris speciem quærentes, donec aperte
 Extra depromat Animus; quod concipit intra.
 Quis ego sic quamuis assentiar. ut mihi nullam
 Hinc laudē studeā conquirere, non tamen ab re
 Nunc fuerit, breuibus uerbis fortasse referre,
 Quod dño quondā prudens cocus, ille saporum
 Per modulos omnis conamam reddere Cœnam
 Curarat, licet huic nulla haud nostratia inessent.
 Hic uero, tanquam fatua insint omnia, quæq;
 Forte adsprenabatur. Cui cocus, aut here nō est
 Nunc Stomachus bñ habens tibi, uel nō hæc sapi
 Externo monstri nullo conditiz sapore, (unt, q̄

SERMONVM.

Grata ualentibus esse solent, et profere sanis.
 Sunt igitur qui nō aliud sibi prorsus adoptant:
 Quā numerū ac strepitū uerborū magna sonātū
 Atq; parū intro aspectant, nec q̄ sensus in illis
 Claudatur, quales ue trahat, q̄bus hæreat apte,
 Attendunt, ut non aliena in corpore membra
 Consistant, uerum simplex uideatur, et unum
 Quod loqueris, nec non pure, nitidēq; relatum.
 Atq; ideo repens per humū Sermo, et bñ cultus,
 Cui grauis, atq; ferax morum sententia subist,
 Sordibus expleta tantis non aure probatur.
 At docti, quales et frater grandior, et tu,
 Atq; alii, quos nūc numero comprehendere nō ē,
 Hunc admirantur quotiens expendere secum
 Secreti tanquam diuina poëmata possunt.
 Et nos, siquid Amor Musarum Proficit, illhuc
 Parui nonnunquam descendimus, altaq; supra
 Spectantes, ima tenues in ualle uagmur.
 Quāq̄, o si dudū quod iam mens augurat, unq̄
 Aduenient sperata meis alta oca uotis:
 Forsitan et sacri tentabimus ardua collis
 Culmina secretum per iter, qua pergere paulo
 Ante ausi, tantum progressi uenimus; illhic
 Hos ut dictarim sub amici nomine uersus:
 Regia magnanimum proles inuicta parentum
 Qui tibi nūc surgunt Iuuenili in pectore sensus.
 Quod ue aio exagitas opus, et q̄ facta, perenni
 Tempore quæ uigeant, tecum meditaris, et alto

Inquiris studio, nulli cessare priorum.
 Et reliqua his forsann non dissona, quæ puto, nosti:
 Et quæ nunc monitu Franchi de uertice tanto
 Rettulimus tumidi, nec enim Sermonis erat res
 Exigui, nec humi serpentis uallibus imis.
 Cû primo affatur genitum de sanguine Regum
 Hesperia: Sacro quem quondã è fonte lenarat:
 Illhic Romanæ dum magna negocia sedis
 Tractaret: nuncq; illi gratetur, quod abunde
 Fulserit in nitidis præpes uictoria pennis;

AD · L · PORT · VICENTINVM,
 RISVS VARIARVM
 circa rem litterariam præ
 fertim opinionum.

SERMO · VI.

h Osce Iocos quoniam de me tibi sepe
 requiris,
 Nunc adeo uacua mentis cum simus
 uterque
 Experi ar Porti si te contingere possit,
 Qui quocunq; feror, mihi se fert undiq; Risus.
 Quisq; suam primum tanti facit, et putat Artem,
 Ut nihil alterius. Seu quod sic callida nobis
 Natura ingenuit: proprios ut quæq; facultas
 Fautores habeat, et se tueatur in illis.

seu quod præcipue laudi damus illa, quibus nos
 Indulgere iuvat, uel quæ nos posse putamus.
 Vnde aliis aliud studium, uariisq; tenetur,
 Afficiturq; Animus, propriusq; incūbit in actis.
 Atq; suo insistens operi, quo fingitur, auctor
 sedulus, interdum sic se miratur, ut infra
 Se positum quodcumq; putet, ducatq; minoris.
 Quin et amicorum rebus capiuntur amica
 Nonnunq̄ nimis, et quæ iam fortasse reprecandæ
 In reliquis, illhic tamen admittuntq; probantq;
 Atq; aliis alios, ut res, præponere certant.
 Est etiam ingenitum multis, ut tempora prisca
 Anteferant nostris semper, laudentq; quod absit
 Longius, et dudum memori se subtrahit æuo.
 Tanquam nulla illis ueniant laudanda priusq̄
 Innumera Amorum Series processerit ante.
 Haud egdē inficior, quod sit ueneranda uetustas
 Semper, et huic partes laudis deberier omnes.
 Sed miror quonã illa modo sibi cuncta pararit,
 Ut reliqui nobis nil fecerit: atq; uolentes
 Hac nos segnitie misera sic sparserit ut dum
 Magnorum similes fore desperamus Auorum,
 Nil etiam penitus nobis ductimus agendum.
 Sed tamen hæc illi. At contra sunt et quoq; q̄ se
 Temporibus prisca sequent, abstrusa se cuti
 Nescio quæ, quæ iam si qua obuia forte fuissent,
 Intonsi horruerint ueteres accedere Tesqua.
 Atq; ita per salebras omnes, et iniqua locorum

Huc illhuc lati offendunt, ut iam rear illis
 Callosis cunctos pedibus subuertier ungues.
 Quid? quibus haud artes possunt satis esse priorū.
 Aut qui de rebus cunctis permulta loquuntur.
 Qui ne student aliis docti apparere tacendo.
 Et qui uelle assuere et fastidire uicissim
 Omnia nec gustu deduci pror'us ab uno.
 His igitur cum tu occurris, sœpiissime Monstris,
 Nam raro haud credo, risus inhibere potes? ne
 Exiluisse tibi toto de pectore certent?
 At qui ego ad hos pridem facile te, me Hercule
 Ex quo iecisti Salsos in Castora Lusos, (nou:
 Castora, qui demens dum respondere parasset,
 In se plura uidem, quam tu, contraria dixit.
 Ipse etenim ut de me fatear quod forsan habebit
 Offensos quosdam, non possum ferre, nec intra
 Cur teneam, ac saltem labiis inspergere summis
 Non ualeam, uideo: facilis quod me quoq; risus
 Nec tamen effusi finxit Natura Cachinni;

AD IULIUM, SERVI PERRARI
 PROSOPOPEIA.

SERMO. VII.

I uacat interdum per tanta negocia
 s Iuli
 Quæ geris, exigui non nil audire
 parumper,

SERMONVM.

Hoc tenui Sermone uelim tibi pauca referre.
 Vtpote qui cupiam rationem reddere uitæ
 Exactæ domino seruus bonus, atq; futuræ
 Quod superest quoniam studeâ traducere pacto.
 Hic igitur placidâ, quæ so, mihi commodet Aurê,
 Quæ nunc, quæ semper tibi erit clementia cordi.
 Ex quo me puerum Pater huc accedere iussit
 Prudens, ut tenerum primis formaret ab annis:
 Ex illo tantum teneor uirtutis Amore:
 Atq; adeo illius presso uestigia passû
 Insequor, officio nulla ut per tempora desim,
 Quin illi insistam semper, ne transfigz partes
 Inferar aduersas, neu certa relinquere signa
 Imperer, à recta paulum inclinare coactus.
 Hinc mihi perpetuus circum præcordia feruor,
 Exiguæ quanuis maneant, intendere uires
 Semper auet, quibus ipse quæâ per condita rerû
 Inuolucra expediens, atq; extricatus abire.
 Dulcibus hinc etiam Musis incumbere certa
 Lege inuat, seu cum grauibus dissoluere curis
 Pectus iners studeo, seu cum perfundere mentem
 Est opus illicæbris, et honesto inspergere ludo.
 Nec minus interea gratum est, si quantulacunq;
 Sedulitas nostra est, omni tibi tempore seruit.
 Si quoq; et huic glebæ iam nunc inducere semen
 Instituo, unde mihi spes est non uena tuarum
 Mox rerum similem cumulo desimere frugem.
 Hic mihi continuus uitæ tenor, hûc mihi semper

Ipse Deus, quo me uoluit consistere, seruet.
 Nec mihi sit potior uia, quam quæ transte recto
 In tua, si quicquam declinem, iussa reducit.
 Ne quod forte leui Formicæ contigit olim
 Arguar exemplo illius uitare nequisse.
 Hæc igitur mores hominum mirata, quod uno
 Sæpe loco nequeant contenti degere, uerum
 Nunc has, nunc illas mutare, et quærere sedes,
 Constituit secum peregre semel ire per orbem.
 Et iam nescio quot spaci prorepserat ulnas:
 Cum caput ecce nitens detracta pelle Caballi
 Offendit, spectatq; admirans: moenia magnæ
 Urbis æu uideat: circûq; hinc fertur, et illhinc:
 Atq; aditum quærens tandè multa ingreditur ui.
 Nec momenta trahit breuis æui cuncta pererrans
 Indefessa, petit donec perplexa latèbras,
 In quibus esse solet sedes non æqua cerèbri.
 Tum uero lata inquit, et est hæc regia summi
 Principis, et nullis habitatur gentibus, ergo
 Nostra erit, atq; animum mox concipit, et sibi iâ
 Diues, et inuenti regni Regina uidentur. (tum
 Verum ubi nox illam admonuit potusq; abiq;
 Speratæq; simul sensit uacua omnia frugis,
 Mane cauum repetens, Regalia munera ridet,
 Et se, tam fatue sibi quod tum credidit, odit.
 Hæc adeo permulta ualent ad commoda uitæ,
 Paruula sint quis: neq; enim nõ ulla putandû
 Auxilia interdum è tenui contingere posse.

SERMONVM.

Extentos in casses Brutorum inciderat Rex:
 Non multis nunc te, breuis est Fabella, morabor:
 Hunc forte intortu exiguus Mus sune reuinctum
 Quadrupedē, et toto porrectū inuenit in Antro,
 Cuius opē implorat supplex Leo, at ille capeffit
 Iussā lubens Dñi prope adest, et uincula rodit.
 Hic abit, et grates poterit siquando, referre
 Pollicatus, parua uī magna pericula uitat.
 Illhuc nunc redeo, primus defluserat unde
 Iam Sermo. Haud ullis opibus peruincere quisq̄
 Posset, uti longo durati tempore moris
 Tantillum imminuā, Primū ut nō prosequar oī
 Cura, opera, officio teq̄; et tua iussā, Sercno
 Aspicias uultu modo me. Deinde optima siqua
 Apparent, non usq̄; uelim pedibus, manibusq̄;
 Ut uetus est, et adire, et complecti, ut mihi uires
 Spirarit modicats natura, atq̄; auxerit usus;

HIERONYMO BONONIO POE-
 TAE TARVISINO.

SERMO. VIII.

Visq̄; suum sequimur sydus fatale
 q Bononi
 Quo trahit, et nobis illud sic impe-
 rat, ut uix
 Effugiat quisquam Mandata subire, licebit
 Sit

Sit nulli penitus hominum parere necesse.
 Hæc tibi doctorum sententia prisæ uirorum
 Hæreat, hæc nulla est potior, nec sanctior ulla.
 Sic dum forte graui et constanti ducimur Astro,
 In duram morbi speciem deuenimus ipsi.
 Ille etenim Mæia genitus, qui præstat ad usq;
 Doctrinas aditum querentibus et studiosis,
 Haud satis ipse habilis, faueant cui cætera cœli
 Sydera, desituit, quondam quos fouerat, omnes.
 Hinc ego, qui Musis, ut parue in carmina uires
 Incumbo, et canor uulgi me demere turba,
 Syderis haud ualui sortem uitare malignam.
 Nec nobis, ut ais, studiorum grata meorum
 Sedulitas nocti potuisset nam quid obesse
 Quod facias certe moderanter, quodq; libenter?
 Nec mirere grauis si nos premit impetus Astri,
 Nanq; uides mutata quidē nunc tempora rerū,
 Atq; eadem longe diuersa prioribus: unde
 Tam cito ni commota feri uiolentia Martis
 Sæuiat, atq; atrox Saturni stella moretur:
 Quo Iouis, et Veneris fauor adsit, Mercuriusq;
 Hæreat ipse malis, cæleres et Luna meatus
 Approperet Sæuâ in Rabië sed et ipsa recondat
 Lumina Phœbus item, Phœbus, q; lumina præbet.
 Non'ne uides, ut nunc omnes in Bellicæ raptis
 Festinent Animis, modo qui sic manera pacis
 Gaudebant tanta placidi tractare quiete.
 Salicet ille ferox uertit qui Martius Ardor

SERMONVM.

Omnia, nunc cunctis cœlestibus imperat, alta
 Parte poli Dñs residens, et cuncti ministrans.
 Nec tamen hæc tantum nobis cœlestia credas
 Ostentare, sed his multo grauiora minari,
 Exilium, Tormenta, Fames, Incendia, Pestes.
 Diluuiâ, exhaustusq; maris, terræq; tremores.
 Fulmina, Terrores, Tonitrus, Fulgetra, cometas.
 Bella sed imprimis portendunt horrida Bella,
 Quæ fore iâ posset quisq; præscire, quod atrâ
 Principibus mentem uideat Bellare paratis.
 Ad quos pro se quisq; preces intendere supplex
 Debeat, ut tantis desistant, et mihi iam nunc
 Carmine sublimis libet exclamare poëtæ:
 Ne proceres, ne tanta Animis affuescite Bella.

IOCVS.

SERMO. IX.

Qui me tanti uoluerè in luminis
 o Auras
 Prodire, et tenebris exemptos noctis
 opacæ
 Vitare obstantis scopulos, et ducere tandem
 Fluctinagam i tutum maria alta per oia Cymbâ.
 Dèinde per A pricos late loca proxima Campos
 Ire, quibus uerni spirant uiridantibus æqua
 Temperie Zephyri, quibus et cum floribus herbæ

Non æstu, non ui concreta frigoris arent.
 Et noctæ absistunt uolucres, nec lubricus ullis
 Innatat Anguis aquis, nec humi mala uipera ser=
 Nulla nec absistit fera, quæ uiolenter adûcis (pit.
 Vnguibus ingluuiem, rabidis aut dētibus ex plet.
 Plurima sed querulis Auium concentibus Arbos
 Directa in numerū resonat, nemoriq; Canora
 Vmbrifero, et uitreis respondet fontibus Echó.
 Hinc calathos replet fructis Pomona beati
 Fætibus, inq; sinus florum Dea ueste reducta
 Texit odoratis residens uiolaria Sertis,
 Quas inter fœcunda Ceres spaciatur, et illi
 Ruralis pleno colludit Copia cornu.
 Tum lento Charites uideas incedere passu
 Permixtas Nymphis uarie ludentibus ampla
 Planicie, at Satyros illis intendere passim
 Insidias, contra Satyris illudere Nymphas.
 Interea uolitans circumq; supraq; Cupido
 Intendit solidum cornu, exhauritq; pharétram.
 Lusibus Alma parens illi comitata, Iocisq;
 Respondet paribus Curis, seq; inserit ultro.
 Exeræet uiridi Choreas in gramine Bacchus,
 Ambrosio intonsos perfusus odore Capillos.
 Pampinea insertis ornatus fronde Corymbis.
 Exultatq; hilaris Genius, gestuq; soluto
 Inuitat resides Animos. Tum pocula fessis
 Lemnius exporgens large Deus ipse ministrat.
 Et facie in formi risus, et dispare gressu

Commouet, haud reuens ludenti parcere tur =
 At multo imprimis senior prolutus Iaccho (bæ.
 Silenus, somnoq; oculos subeunte grauatus,
 Forte ut erat pando recubans, summotus Afello
 Labitur. Hunc Fauniq; et monticolæ Satyrisçi
 Circumstant fremitu ingenti, pars tollere prona
 Instat humo fissum uiridi pars tempora circum
 Exanima infundunt resouentis corpora Rores.
 Accurrunt ueste undanti passisq; capillis
 Naides in risum effusa Dryadesq; puellæ.
 Hi super impositum dorso capitiq; sub Antrû
 Sublimem fessi referunt, ubi diua uoluptas
 Præsidet umbroso sub amœni culmine collis;

AD LAURENTIUM ABSTEMI
 VM, CUI SERMONES SVOS
 COMMENDAT, QUOS
 eius hortatu ediderit;

SERMO. X.

I quid Laurenti est, quod quos haud
 uidimus unquam
 Cogat amare, hoc est imprimis splen-
 dida uirtus.

Est deinde absentes, si nos sentimus amari.
 Verû ut te obseruem, uirtus, an Amor faciat, quo
 Me sic absentem dudum complecteris absens,

In dubium merito quisquam reuocauerit, ut qui
 Verorumq; pari perpendat pondera lance.
 Nō tibi postremus datus est locus inter honestos,
 Et nostri doctos æui, sed proximus æquas:
 Qui frustra studiis alios præcurrere cerant.
 Hoc habet ut iusto te prosequar æquus honore.
 Sed quod nos et nostra tuo dignaris Amore,
 Mutuus hunc contra affectus debere fatetur
 Se meus, atq; pari gratæ par gratia menti.
 Nam quod Epistolio suauis me hortaris, ut edā
 Carmina, quis olim dulcis affabar Amicos,
 Hoc Amor, haud res ipsa, facit: qui plurima cæ
 Nec sentit sparsos i amato corpore n. euos. (lat,
 Nā quid habere potest simplex in carmine risus?
 Quod lector prudens simul et doctissimus optet.
 Lusi equidem, fateor, Musasq; sub hæc quoq; uidi
 Nobilis ima iugis lento procedere passu:
 Vidi ipse audens, nec facile ipsa hæc tenuia lusi.
 In tenui quanquam labor unā, et gloria cœtet.
 Quæ quoniam cupide sic expectare uideris,
 Permittam: uelut è nido quandoq; relicta
 Matre, leues pulli exiliunt, temereq; feruntur:
 Nostra tuo ut monitu genitorem pignora linquāt.
 Tu commissā tuæ fidei quocunq; uagari
 Ne sinito: inq; plagis ne tendant illa, caucto.
 His etenim, ut mos est hominum, tenduntur ubiq;
 Retia: uitali fruitur donec pater Aura
 Præsertim, nam quod uiuat pater officat illis.

Sunt tamen egregii moris, qui pondera rerum
 Expēdunt, nec, nūc ne supersit, sit'ue q̄s auctor,
 Tunc animo aduertunt, filo cum ducier uno
 Cuncta uident, uno pendere, et pergere ductu:
 Iudicio quibus acri et recto prædita mens est.
 Hos opus, haud auctor mouet, aut millesimus an
 Sed ueluti si quis tabulæ pictoris inhæret (nus.
 Obtutu primo ignoti, quia picta placent, mox
 Nomen laudandi artificis, patriamq; requirit:
 Ut magni faciat, cuius spectauerit et rem:
 Sic et prudentes doctiq; aliena tuentur,
 Ut sua: collaudãtq; fauentq; quibusq; nec ante
 Inquirunt cuius, quã lecta frequenter honeste
 Laude palàm merita, si laude hæc digna putetur:
 Auctoriq; diu uitam, quo plurima ludat,
 Exoptant, illiq; simul gratantur et Aeuo:
 Sub quo contigerit nascenti adolere poetæ.
 Quales ipse quidem, si sis, ueneratus adoro
 In terris, qui sacra ferunt nitidissima diuis
 Aoniis inter Nymphas, et numina summi
 Verticis, unde latex per gramina dulcis Hymeti
 Diffluit, et fuluo flauescit purior Auro;

IOANNIS AVRELII AVGVREL
 LI SERMONVM LIBER SE-
 CVNDVS AD N. FRAN-
 CHVM PONTIFI-
 CEM TARVI-
 SINVM.

SERMO. I.

Lorentis quondam memores, dul-
 cisq; inuentæ
 f Lusinus, et teneris non nil permi-
 sinus Annis,
 Siue elegis, seu mox Lyricis, nume-
 risq; modisq;

Disparibus votum mentis mihi musa reclusit.
 Et poterã, et certe nunc tandẽ Franche quiessem,
 Ni tua me cum sæpe aliãs, tum commoda nuper
 Gratia summoisset residem, uel nempe uacantem
 Diuersis multo studiis, dum reddere grates
 Ipse tibi quantum ualeam contendere conor
 Ac neq; grata magis mihi, nec iocundior ulla
 Res fuerit, quam si uidear te digna locutus,
 Et grauius tantas pertingere uocibus aures.
 Sed quis erit modus? aut ubi nã consistere primũ
 Mens queat? an quo iam soliti decurrere campo,
 Pertritoq; pedem et uulgato calle feremus?
 An ne illud potius quod amat maturior ætas,

SERMONVM.

Et tua præ se fert toto reuerentia uultu,
 Illud erit nobis iter: ut per deuia longe
 Multum errans, seseq; inter uariabile uulgus
 Linquentes, nos et recta, et uix cognita paucis
 Semita perducit, qua se iis Angustior offert.
 Pierides uos hunc, neq; enim nescitis ut altum
 Tendit iter, breuib; spacijs ostendite callem:
 Et date scandenti facilem per iniqua laborem.
 Difficilis quondam fuerat, nec acumine paruo
 Quæsto prudentis inter uariata priores:
 Ecquis erat rerum propria sub imagine finis
 Quærendus nobis, an num foret usq; uagandū:
 Inuentæ huic grauior succedens altera suasit
 Quenq; sibi, ut sua dictaret, ferretq; libido,
 Et facere et seruare modum finemq; bonorum.
 Nanq; ut constiterat semel hūc unū esse, neq; ultra
 Tendendum, at contra simul huc humana referri
 Omnia, tum uarie quæsitum quid foret illud:
 Quo se dirigerent homines, et cuncta referret.
 Hinc alius aliud uisum diuersa secutis:
 Ut uirtus, ut honos, ut opes, ut serua uoluptas.
 Hæc ego dum grauiiter mecum pro parte uirili
 Exagito, intereāq; hominum prænosse necesse est
 Officia, occurris tum tu mihi quantus in illis
 Visus es, atq; etiā appares, cum publica tractas
 Et prinata pari uirtute negocia, cumq;
 In magnis paruisq; unus uidearis et idem.
 Atq; hæc cum ueluti diuina mente profecta
Eueniant

Eueniant, quodcumq; tibi semel ore uel alto
 Pectore consilium exciderit, tum protinus illud
 Quis opus est, cœpere boni, sanctumq; tuetur.
 Hinc adeo, quod sæpe tibi quã plurima summi
 Iniunxere patres, quæ mox effecta dedisti
 Omnia, diuersi non unis partibus orbis.
 Externos etiam hinc reges cum missus adires:
 Multaq; cū faceres his grata et magna referres,
 Perficias, ut miro te complectantur Amore,
 Quæ durasse uelit et ad hæc quoq; tēpora seruet.
 Hic quoq; quod magno sacrorū munere functus
 Ad uenetos proceres, nulli quod contigit ante,
 Septenos illhic totos impleueris annos.
 Quin tuus hic populus, moliri publica postquã
 Desisti, et propius iam pastor ouilia seruas,
 Non speculatorem custodem ue inuidet ulli:
 Et te, si fas in terris, ut numen adorat.
 Ipse etiam, nam parua solent adistere magnis,
 Ponè sequens, atq; hæc trãquilla mēte uolutans
 Quod possum, ad Musas aditus et carmina tēto:
 Ut tua me, dū fata sinunt, benefacta cœnentem
 Audiat et præsens, nec postera nesciat Aetas.
 Haud secus egregii uates habuere Benignis
 Principibus meritis grates, et digna tulerunt
 Præmia, nec poterāt iis quicquã reddere maius,
 Quã laudē, Aeternumq; manēs i secula nomē;

SERMONVM.

AD IOANNEM ANTONIVM

SCHOLAMFRANCHI PON

tificis Nepotem exhortatio

ad uirtutem.

SERMO . II .

*U*r Schola radicem perhibent Virtutis
e amaram

Esse, sed illius mira dulcedine plenos

Latius effusa pendere ex arbore fructus?

An cum sola queat facere et seruare Beatos,
Hæc eadem uoluit præ se quoque ferre labores?

An uero in culpa est animus? qui mollis et æger
Expertem morbi causatur, et improbus ipsam
Virtutem uitio cogente libidine miscet.

Namque capefcenda nihil in uirtute laboris
Vsqvam erit, ardenti tibi si generosa uoluntas
Affuerit, quæ dura ualet mollescere, nedum
Suauia complecti studioso pectore possit.

Principiis si forte tibi grauis illa uidetur,
Haud ita credideris uere, sed sensibus intus
Corruptis aliam tunc apparere, nec illa
Indutam specie, qua debuit esse, uideri.

Ac ueluti affectis quanquam sint dulcia gustu
A pposita, ingratus sensum deludit Amaror:
Sic quibus ulcus inest animo, quod dira cupido

Fecerit, ii nequeunt oppressæ mentis acumen
 Exerere, ut norint quantum disiuncta labore
 Aeternum sociæ cœat virtute voluptas.
 Tu genus hoc hominū, mala ne cōtagia serpāt,
 Euitato prius, quam duci robore firmo
 Incipias, et adhuc teneræ sunt pectore vires:
 Nanq; exempla tibi ne sint aliunde petita,
 Ipse domi quæ imiteris habes, seu ducere uitā
 Doctrinæ iuuat in studiis, seu rebus agendis
 Exercere uelis, famamq; extendere factis:
 Hinc Auus, hic præsto sit auūculus, et tibi calcitr
 Currenti adiiciant, ille ut suspendat in altum
 Egrege mentem nosti, si quando per ignes
 A cœnsam æthereos cœlesti lumine replet.
 Hic uero ut latis humeris Ingentia rerum
 Pondera sustineat, quotiens est iussus obire
 Munera, quæ nulli melius mandauerit unquā
 Pontificis summi Maiestas, nec quibus alter
 Assuetus plura diuerso gesserit orbe.
 Hi tibi Ductores igitur sub lumine tanto
 Præcipuum Callem ostendent, quo pergere tutus
 Arboris ad summum, atq; acri radice relicta,
 Virtutis ualeas dulcis contingere fructus;

SERMONVM.

AD N. FRANCHVM, VT POST
MVLTOS LABORES

quieti tandem se dedat,

Hortatio.

SERMO. III.

St operæpretium cum primum è lit-
tore funem

Soluerit, et se se dederit Moderator in-
altum,

Vt minimo quocunq; etiam in discrimine, curæ
Omnia sint illi, saluum si se'q; suosq;

Esse uelit, ualida cum tempestate feretur.

Sic cui contigerint rerum moderamina, nullo

Nanq; minore quidē in fluctu iactabitur, omnē

Vim teneat simul et rationē Fræche necesse est:

Qua consurgentis ualeat superare procellas.

Hinc solitos Reges nosti conquirere toto

Ex numero egregios uirtute, et moribus aptos;

Qui sibi consilijs præsto prudentibus adsint.

Quid maris i tanto grandi sub pôdere pressam

Nauiculam summi patris exercere putandū? et

Quam uario curarum illum sub fæce teneri?

Cum tu, quem Cymbæ tua te prudentia fecit,

Huius ut interdum posses tractare rudentes,

Et uastum extento pelagus decurrere linteo,

Tot nunc substineas et tanta negocia, quorum

Maius onus super inducis, quam ferre tuis est
 Par humeris, qui multa diu tam magna tulerunt.
 Nec subit interea quã nanum è marmore litus
 Spectare, ut tuto ualeas te condere portu,
 Ni semel incipias illhuc torquere arinam.
 Quod si forte roges ubinam locus ille quietis:
 Montibus his possim tibi respondere tuismet
 Innixus uerbis, et re quoq; nanq; salubri
 Temperie cœli præstant: ut qui pote nunc te
 Tam cito reddiderint sanum recteq; ualentem.
 Suppetit hic etiam cunctarum copia rerum.
 Est et Amœnus ager secessibus undiq; sepius:
 Mens ubi turbarum cumulum deponere possit.
 Nô tamen hic quanuis tot rerû est præditus usu:
 Excutiet solitas ægro de pectore curas:
 Est animus nisi cõpositus: qui se quoq; dignum
 Ipse loco faciat: qui clauum dirigat, et qui
 Hæc subeat sospes plenis semel hostia uelis;

TRYPHONI CHABRIELO PATRI
 CIO VENETO. QV I CVM EA
 ridet, quæ uulgus admiratur.

SERMO. IIII.

Ic tuus huc aditus fuerat mihi Ca =
 h rior auro
 Care Tryphon, abitus uerû est insuauis, et ipsa

Non Aloë nec felle minus inamabilis, ut qui
 A nobis tacitus discesseris atq; repente.
 Nec triduum totum, ut soliti conuiximus una,
 Forte domi utriq; pluuiis niuibusq; retenti
 Sed quoniam sic ipse tulit casus, tibi nunc quæ
 Cœpimus, expediam sermone hoc, non sine risu,
 Qui sapit interdum rebus cum spargitur apte.
 Si quæ magna uocant, et quæ clamoribus explēt
 Grandibus, inspectes, paulo differre uidebis
 A minimis, et ab iis, quæ iam puerilibus annis
 Egerunt curis leuioribus atq; iocosis:
 Omnia cum facerent commoti sensibus æque,
 Ut Dominis, et nunc etiam impellentibus iisdē
 Hæc maiora gerant, sed solis non tamen iisdē:
 Quippe quibus male mens accessit praua sororū
 Agmē agens trepidū secū fraudū, ambitionūq;
 Inter auaritiæ sordes, et tædia luxus.
 Ac ne te multum morer, aut te longius ire
 Permittam. scis ipse quidem, quod ubiq; patefcit,
 Interdum quam uana fides mortalibus obster
 Optata ne pace diu fortasse fruantur.
 Nunc ictum est, coëuntq; simul, nūc gaudia toto
 Magna foro, ride. Nunc uicamus, omnia, ride,
 Prospera erunt, sed enim nō longū tempus, et ipsi
 Nunc socii, mox aduersis stant partibus, eia
 In fraudes iterumq; iterumq; in falsa recurrent
 Fœdera momentis breuibus, ridere nec optes?
 Ludentis pueros modo si differre solutis

Iustibus, unanimes modo consentire uiderem,
 Quæ leuiora darēt mihi tum spectacula? uel q̄s
 Maior abundaret labiis de pectore risus?
 Iidem etiam miranda putant, et maxima rerū
 Prælia, tumq; duces primores esse uirorum.
 Ast ego sic reputans opera esse immania bella
 Improbo, ni proceres melioris gratia pacis
 Mouerit, armaritq; bonos defensio iusti.
 Pacis amant nā sacra boni, quibus ipsa benigne
 Natura ingenuit mitem sub pectore sensum.
 Hos aut ipsa parens rebus præfecit agendis
 Iustos, prudentis, et fortes, atq; modestos:
 Quorum plena bonis uita est, et plena laborum.
 Aut statuit similes cœlestibus, et sapientes
 Edocuit rerum causas, et præbuit illis
 Aurea felicem duxisse per oia uitam;

ALOVISIO ALEOTO. C. TAR.
 QVEM VT RVS SE CONFE-
 RAT, HORTATVR.

SERMO. V.

Er redit: et mare nos adiens trans=
 mittit hirundo:
 Tu tamen Urbis adhuc Aleote nego-
 cia curas:
 Nec uenit in mentem Pansaci gratia collis:

Ut se uere nouo passim pulcherrima profert :
 Quo te multiplici gestat conscendere cultu .
 Vrbe tibi : atq; tuis : et amicis plurima tractas :
 Posthabeas tua amicorum uelut omnia rebus :
 Grāde qdē munus : quod te uulgo excipit unū :
 Et te : dum terris agitas : coelestibus addit .
 Rure alis et refoues ualido cum corpore mentē :
 Aptā quies , facilisq; labos cum temperet illis .
 Cuncta hic læta die : sunt grata hic oīa nocte :
 Cum defessa leui requierint membra labore .
 Parua cauo : dum sæuit hyems : formica sub arcto
 Consumit : quam tota æstate parauerat : escam .
 Mox eadem ē latebris : terras cum Sirius urit :
 Exilit : et densum sub diuo mobilis agmen
 Explicat : atq; suum properat sibi quaq; laborē
 Sedula , persistensq; operi . Sic forte sub iisdem
 Temporibus nobis ruri , uel in urbe morā dum :
 Sunt hominum diuisa etenim sua tēpora uitæ :
 Si non hæc eadem prauus præuenteret usus ;

AD RISVM ITERVM CASTRVM ,
 QVICVM ALTERO SERMO
 ne humanas curas riserat , inuitat .

SERMO . VI .

c Astre iterum tecum , Nam tu nec te-
 mnere nostros

Iam

Iam pridem, et tales consuesti quærerere risus,
 Tecum ateo rursum non nil ridere, quod ultro
 Sese offert dignum nostro propriumq; cachinno:
 Hic igitur, si quando tibi mens ipsa iocosis
 Aptâ fuit rebus, si quando admittier intra
 Ridiculos uoluisti, alios dum tangere risu
 Posses, hic facilem da te mihi sic, ut et ipse
 Dum rides, turba uenias derisus ab omni.
 Quæ bona sunt, quæ non, uulgos nescire fatetur
 Interdum, quotiens illi non ulla libido,
 Quod raro est, menti tenebras offuderit altas.
 Interdum uero semet miratur in illis
 Noscendis, nec se melius discrimina habere
 Horum aliquem credit, quorum præcepta sub alta
 Pulpita densum humeris, et hianti percipit ore.
 Quale uidebamus nuper: dū sancta frequentât
 Munera, quis altum struerent pietatis acernū:
 Mane frequēs, mixtumq; uiris, tenerisq; puellis,
 Et senibus, puerisq;: quibus fuit anxia cura
 Ante locum capere, mediis quæ sorte sub umbris
 Optassent, uel iam prima sub nocte parassent:
 Ut prope stipati, arrectiq; propinquius aurem
 Hinc percepta domū senis almi dicta referrent.
 Hunc ergo et similes populus cū audiuerit apte,
 Facturum ne putas aliquid? quod insserit horū
 Vnus, sit quauis uere sapientior illo,
 Qui quondā è terris sublimis ad æthera raptus
 Proximus superos, et cælum uidit apertum:

S E R M O N V M .

Haud quaquã id credas , nam cũ discessit , ibidẽ
 Præcepta , et leges iussas , moresq; relinquit
 Protinus , et retro sua per uestigia fertur .
 Aut etenim uanos iterum perquirat honores :
 Aut ipsũ aggreditur rursus male sana uoluptas :
 Aut si sordidior paulo est , quod sæpius illi
 Contingit : duræ per mille pericula mortis
 Currit ad imodicos quæstus , paruunq; lucellũ .
 Singula ne memorẽ : tot ducitur improbus inde ,
 Perdita , quot miseris turbantur pectora curis .
 Nimirum prorsus aliud sentitq; , probatq;
 Esse bonum : quam quod totiẽs audiuerit , et quod
 Extollunt meritis in cælum laudibus omnes ,
 Dogmata qui ueris sanctissima uocibus ornant .
 Duct enim imprimis uenerãdum , quod sua cuiq;
 Suadet inops Animo molli , dictatq; cupido .
 Nec magis exoptat aliud , quã quo caret , et quo
 Indiget , id finem solum putat esse bonorum .
 Hinc aliquos uideas , quis non hæc riserit ? ire
 Præcipites tanquam catulis mordacibus actos .
 Inde alios contra tardæ testudinis agro
 More , modoq; gradu metitos omnia certo
 Pergere , et emensos numero cõprehendere gressus .
 Hos inter , medios quosdam : quos sic modo lêtos
 Nunc sic præproperos momento temporis uno
 Inuenias , sic se diuersos prorsus agentes ,
 Penè ut dissimiles , nec eosdem dixeris esse .
 Nec sese in pluris species præbere uidendum

Id reputes animal, solitum quod quenq; referre,
 Quem subter dederit dorso, attigerit ue colorē:
 Quam uarie cupiunt illi, quæ non capienda.
 Quid? quos exagitat tristis metus, et sibi semper
 Conscia mens, quanto spargi pallore uidentur?
 Ut non illa quidem tantum liuere putarim,
 Quæ simulacra modis referunt pallentia miris
 Nocte intempesta fieri mortalibus ægris
 Obuia, quos lemures, et laruas dicere, et horcos
 Humano placuit uano, miseroq; timori.
 Non ne tibi effusi penitus de pectore risus
 Proueniunt? cum sæpe leues obrepere causas
 Mox animo cernas quorundam, qui sibi regum
 De nihilo uel opes, regna et sublimia fingunt.
 Atq; ideo elati supra quam dicere promptum,
 Incedunt: fatuæq; solent gestire per omnes
 Lætitiæ numeros, ut inani concita flate
 Concepto interius fertur pila: quæ iuuenili
 Impulsu plateas, et compita saltibus implet.
 Quo me, quo rapitis tristes? quos usq; dolori
 Hærentes, semper uilis querimonia turpat.
 Quantos sæpe mihi risus mouisse putatis
 Post fractas uoces, turpisq; ex ore querelas,
 Hos etiam uestros nigra caligine uultus
 Inpersos? minima de re fortassis: ea uel,
 Maxima quæ uobis ueniat licet, attamen illi
 In promptu non est succurrere, uel sibi nullâ
 Admittit, qua possit, opem: defecta lenari.

SERMONVM.

Quid non audistis sapientem dicere? nunquam
 Tale in se cadere, scio nos hæc sæpius: et nil
 Ex illis uobis fieri. Quare mihi risus
 Duplicat hic merito. Tu dulcis promptius ergo
 Castre mihi arride. Multumq; insana putato
 Hæc opera, et quicquid uulgus sapit, effuge sanus.
 Neu nimium quicquã cupias, me tuas ue, nec ipsa
 Gaudia secleris nimis, et super omnia tristis
 Amoueas curas: Quæ quanuis cætera possint,
 In sapiente illo nequeunt consistere pacto.
 Nec tu materiam ridendi præbueris te,
 Qui solitus reliquos salibus cõspergere honestis.
 His ego te affari, et tecum quoq; ludere amice
 Nunc uolui, et multis aliis ridere parabam:
 Sed nouus, et uere risus præuerit, ut ipse
 Vix me contineã, quin summa in gaudia ducar:
 Lætitiãq; feram præ me fortasse seueris
 Et grauibus nimiam. Sed quis lætariæ ullum
 Tam ueris solidisq; bonis permittere nolit?
 Ne uero lateant te quæ mihi prospera nuper
 Contigerint, ualeamq; meis componere rebus
 Participẽ: rursus pauca hæc te i uerba morabor.
 Nouisti quem fors mihi Amicum præstitit, uno
 Hoc forsitan felix, cum sit contraria sepe
 In reliquis: et nos uariis lætariæ inquis.
 Hunc igitur modo dum magnis de rebus ad urbẽ
 Itq; reditq; etiam in uenetos, formidine multa
 Plena ualitudo inuasit, qua pluribus ille
 Nocte

Nocte die grauiiter uexatus, uincere tandem
 Vim seuam morbi ualuit, diis gratia, nuncq;
 Ut solet, aggreditur iã grandia munera summis
 Viribus, et summo uariũ atq; fidele ministrat
 Pontifici officium, quod non tractauerit alter
 E re christicolis melius, nam præter honestam
 Et multam, quæ illi manet experientia rerum,
 Ingeniumq; potens, nihil huic sine numine diuũ
 Arbitreris agi, tantum uirtutibus æquam
 Ipse adhibet mentem, tantum Ludibria ulgi,
 Relligione patrum seruata puriter, odit.
 Quin'et ad hũc ipsum risum quandoq; uocari
 Iure queat, tales nobis qui condere lusus
 Præstitit, atq; alios grauiiores, quos puto, ut ille
 Adueniet, dabit unde alios superaddere possim.
 Hunc ut mi incolumem seruent et tu quoq; mecũ
 Orato superos, neq; enim concedere quicquam
 Nunc illos cupio nobis, et reddere maius.
 Nec minus interea mecum tamen aspera sæuæ,
 Quam dicunt regnare, feras conamina diuæ,
 Et quotiens sese contra dabit, obuius illi
 Fortunam supera uirtute, et fortibus ausis;

SERMONVM.

AD IO. ANTONIVM SCHOLAM,
 CVM EIDEM VARIA AMO=
 rum genera declarauerit, ad id,
 quod præstantissimum
 est, adhortatio.

SERMO. VII.

Vo feror? unde abii? quæ me malefa
 9 na cupido
 Immutat miserum? cur non eadem
 mihi cordi?

Quæ nimis, atq; diu tãtum modograta fuerūt.
 Cur quod displicuit dudum, nunc omnibus oro
 Supplicis superos? ut idem concedere nobis
 Dignentur, uotisq; omnes ueneratus ad aras
 Procumbo, et solū hoc duro cum corde uolutās
 Imprecor, ut uotis cedant contraria uota?
 Ah fatuum sperare diu mortalibus ullum
 Incolume: Ah quid misero mihi tale timerem?
 Cui promissa fides, et tot seruata per annos
 Tam cito fortunæ fuerit resoluta ueneno,
 Concideritq; breuis momento protinus horæ.
 Hæc ego præteriens Antoni uerba querentem
 Audiui iuuenem, memori quæ mente notauī,
 Et mecum illius sortem miseratus iniquam
 Accessi, et propius, quod erat mihi forte sodalis,
 Percanctor tanti quæ nam sit causa doloris.
 Ille

Ille autē neq; ad hæc mihi respondere, neq; ullas
 Tum consolantis uoces demittere ad aures:
 Immodicā sed uim lachrymarū effundere: meq;
 Inspicere, amplecti q; amens, donec prece uictus
 Tandem uix posito fletu, sic hiscere cœpit.
 Heu duram alterius sortem ne quære doceri:
 Vlllo quæ nunquam ualeat mollescere pacto:
 Et nihil insidum credas magis esse, neq; Atrox,
 Quæ muliebris amans animus: si forte parumper
 Intentumq; prius, solidumq; remittat Amore.
 Hæc tantū: et rursum lachrymis cōplexus obortis
 Discedens ultra miserantem me ille reliquit.
 Quo nunc attonitus factō, uix credere possum
 Vllam adeo ingratae mētis: quæ fallere tantum
 Nedum permittat, sed dedignetur Amantem.
 Ecquis tam patiens, nanq; omnia scimus, amauit?
 Tam'ue diu tantos potuit perferre labores?
 Quis coluit Dominā numeris potioribus? et q̄s,
 Pressius ut dicam, plura illo dixit in usum,
 Aut fecit cuiquam? sed enim sic cuncta uicissim
 Orbe rotant, et præcipue uertuntur Amores.
 Quare quo tenera est ætas magis hæc tua, tãto
 Est mihi par super his te per nonnulla morari:
 Quæ tibi nunc prosint, et forte salubrius olim
 Adsint, cum ueniet eadem maturior annis,
 Principio mollem quandam mortalibus ægris
 Natura indulsit curam, quod amare uocatur:
 Adiecatq; acris permixtos dulcibus ignes

SERMONVM.

Illecebris, uarium ne non foret illud, idemq;
 Inter se aduersis pugnaret partibus iisdem.
 Inde fit, ut qui amant secum ipsi saepe uolentes
 Dissideant, et mox diuersa prioribus optent.
 Nec penè inuenias quenuquam multumq; diuq;
 Dilexisse, licet fuerit dilectus et ipse,
Qui non incassum tandem frustratus amarit.
 Ipsa quoq; in pluris partes diducta Cupido
 Permulto sese, uarioq; auctore tuctur.
 Namq; adeo quosdam turpis inuat una libido:
 Ut nihil hac reputet homini magis esse petendū.
 De q; turpe loqui tã est nobis, quam facer e illis
 Obscœnum: quos et consulto prætereamus,
 Ne quibus incipiat maculis sordescere sermo.
 Sunt et quos genialis habet, fertq; impetus idẽ
 Imprimis, sed eos ratio comitatur, et ultra.
 Quam fas est, nõ ire sinit: Licet ii quoq; saepe
 Declinent iter expositum, et per deuia tandem
 Præcipites latum in Barathrũ quandoq; ferãtur.
 Quorum ideo uarios numero cõprehendere mores
 Haud facile, his aliud quoniã persuadet amãdo
 Nũc animus, nũc mens aliud: quæ uicta subinde
 Succumbit: Laxasq; illi permittit habenas.
 Pars uero quæ nunc tamen est rarissima solam
 Miratur speciem, siquam natura crearit
 Eximiam, ac nostro uisendam ostenderit orbi.
 Quos spectatores formarum dicere nemo
 Abnuat egregios, et eosdem nolit Amantes
 Laudibus

Laudibus æternum dignos præstantibus esse.
 Hinc aliquis miro ingenio seu condere uersus
 Præstans, seu uitam concinnus moribus omnem
 Ducere, seu modulo uirtutis qualibet uti
 Aptus, in hæc quotiens descendit ludicra, nedum
 Horum ulla amittit: uerū meliora quothoris
 Illa fauore nouo adiutus, potioraq; reddit.
 Nec minus hinc ualido præcinctus robore pectus
 Ipse etiam interdum uires sibi sumit Amator.
 Quas quoniā in multis te iam legisse putamus:
 Nunc ne priscorum per trita exempla moratus
 Detineam, quæ plura patent quærentibus, audi
 Quæ tuus hic nuper reuerendus auunculus usq;
 Orbis ad extremum terrarum, rettulit illhic
 Vidisse, egregiam dum operam nauaret honeste
 Pontifici Xisto, quam nunc et pluribus annis,
 Alterius summi patris ut pia iussā facessat,
 In Venetis bene cultus agit et gratus utrinq;.
 Hic ergo, ut quandoq; solet, cum seria ponit:
 Comiter hoc nobis narrare occæpit amantis
 Mirandum facinus: Cui, dum se iactat amice
 Omnia facturum quæ iusserit, illa repente
 Iusserat, ut Cæso ternum caput hoste referret.
 Hunc itaq; ex illo confisum aiebat amoris
 Viribus iuisse, et medio certamine quenq;
 Præualidum fortemq; laceessere protinus ausum
 Tris leto immenes ualido mox ense dedisse:
 Ternaq; spectaclū horrendū madida ora recenti

SERMONVM.

Sanguine adhuc turpiq; simul squallore pudicos
 Ante pedes uno religata in fasce tulisse.
 Hæc ille. Atqui nil aliud mouisse uidetur
 Fortiter ut faceret adeo studiosus A mator:
 Quam dominae species, et quæ perfederat illi
 Semper, et ante oculos obuersabatür imago.
 Quod si unquam talis te forte affectus habebit:
 Nam petit ingenio præstantem et moribus: hic tu
 Virtutem imprimis omni uenerabere cultu,
 Diuinæ specimen dehinc contemplabere formæ,
 Si qua erit è superis ad nos delapsa uenustis.
 Quæ tibi perpetuo succensum lumine pectus
 Excitet, et uitis alienum uendicet una;

IOANNI ARAGONIO HISPAN-
 NIARVM PRINCIPI NOMI-
 NE N. FRANCHI PONTI-
 CIS TARVISINI.

SERMO. VIII.

Rinceps Hesperiae Genus alto à san-
 guine regum
 P Quod placuere tibi parui præludia
 Vatis

Prima tui, hoc sūmas agimus pro munere grates:
 Nam neq; grata magis nobis, nec dignior ulla
 Res unquam fuerit, quã quæ tibi grata uicissim

Esse potest, eademq; legi tibi digna uidetur.
 Hinc iterum accendit tua me percepta uoluptas,
 Vinclaq; quæ lætæ quondam iunxere beatis
 Officiis, cogunt sanctos ut fontibus hausitus
 Aoniis ausim longo tentare recessu.
 Et iam diuini laticis commota fauore
 Pandere, quæ dudum secum Mens augurat, ardet.
 Multa tuæ præ se nituntur ferre benignam
 Fortunæ speciem, seu quis prægrandia Regni
 Commoda, quæ nullis cedunt feliabus oris,
 Secum animo uoluat, seu te fore regibus unum
 Hæredem tantis: quo spes et cura parentum
 Versa omnis staret: seu iam perpendat Amorem
 Immensum populorum, et Amicæ debita gentis
 Præmia, quæ passim grata tibi mente feruntur.
 Quæ licet egregio, et constanti cuncta tenore
 Proueniant, et te mortali demere coetu
 Sola queant, nulloq; egeant aliunde potenti
 Auxilio, tamen his non inferiore putandum est
 Esse loco, sacra quod præditus indole celsos
 Iam prope Regali referas uirtute Parentes:
 Quis neq; ui belli quisquam nec munere pacis
 Antetulit gressus unquam, sanctaq; uerendum
 Relligione magis numen colit, atq; salubri
 Cælicolas omnis ueneratur lege beatos.
 Vnde ualent facili mortales noscere sensu
 Illis imperium deberi grandius, ex quo
 Non homines quisq; melius, nec Numina seruat.

SERMONVM.

Ergo age et accessus huius quoq; maxime princeps
 Macte tua uirtute, simul uirtute tuorum
 Te dignum præsta heredem, nam maxima culti
 Pars tibi debetur quondam quæ pareat orbis;

IMMINENTIUM TEMPORVM
 QVERELA.

SERMO. IX.

Vi motus Animorum? aut quæ hæc co-
 q namina? quor sum,
 Vnde ue præcipitat tantus furor?
 omnia late

Horrendum in facinus misceri, et ducere secum
 Exiguo in spacio permixtum ignobile uulgus
 Principibus, rerum quibus est permissa potestas.
 Ipse ego, qui risu condire, et spargere cuncta
 Iam soleo, nunc a lachrymis uix tem ero, nãq;
 Maiore haud unquam uexatas turbine uerti
 Res hominum sensit, quæ proxima prodiit ætas.
 Non ne uides, ut nos subito circumuenit atra
 Tempestas, ferit ex alto nam comminus atrox
 Ira deum, dirusq; ferit manifestus ignis.
 Et fatalis ouans ceruicibus imminet ensis.
 Heu male quã miseris fuerit mortalibus actũ,
 Iam quibus innumerae mortes, et bella parantur
 Non habitura modũ prius, ac miseranda aiantiũ
 Ingenti de clade manus uix parua superfit.

Heu quos infelix genus inclinamus ad annos .
 Sed quid inexpletæ uoces , lamenta'q; tanta
 Profuerint , si fata iubent , et sydera monstrant
 Exitu' infandû , et nulli exuperabile monstrû :
 Siue inferna uirum cœtus Bellona fatiget .
 Horrenda Eumenidû soror et discordia uexet .
 Vel pater ipse acuat bellorû in prælia Mauors .
 Ut uaria et solita' prorsus sententia dispar
 Infedit nobis , quos tot seruata per annos
 Alma quies dulci dudum sub pace fouebat .
 In manibus ferrû , nemo non prælia iam nunc
 Exercet meditans se cum nec respicit atram
 Post cladem , quæ dira fames , quæ lurida pestis ,
 Et quæ præcipiti sequitur uolentia passu :
 Non ita præteritis uitam produximus annis :
 Hæc aberant , et tanta diu clementia cœli
 Præfuerat rebus , terris ut cuncta uigrent .
 Quin artes creuere bonæ , nec defuit ulli ,
 Quo quantum uellet , possêt perdiscere tantum .
 Hinc placidis morum tot cultus urbibus extant .
 Et tanta agricolis Agris cultura colendis :
 Hinc illa accessit librum numerosa facultas :
 Et miranda uiris rerum solertia uenit .
 Post hæc quin etiam quædam rediere minora :
 Sed grata , et multis hominû oblectantia mentes :
 Ut quæ marmoribus uiuos imitantia uultus ,
 Aere uel , aut liquido simulant q̄ cuncta colore .
 Quæ ue sonis mire mulcent , et cantibus aures .

SERMONVM.

Et quæ perpetuis renouant ornatibus urbes.
 Artificumq; manus uariæ, quæ molliter addūt
 Aut ebori, argento ue decus, quin nullus in auro
 Iam labor, ut sese multo pretiosius extet.
 Et noua natiuis superaddita gratia gemmis.
 Scilicet illa potens ætas iam prisca redire
 Cœperat, astrorum uoluendis cursibus acta:
 Nunc eadem retro citius sublapsa refertur,
 Quam noua tantarum rerū primordia poscant.
 Implacidum sydus nobis hoc uulnus inurit.
 Sed si causa manet cælo, non illa subire
 Vim fati subigit quenquam, nec diua uoluntas
 Seruili nisi sponte iugo dat libera colla.
 Nos igitur quæcunq; parent, quæcunq; minentur
 Sydera, prudentes non euitare nequimus.
 Sunt ea, ni fallor, quæ impendent dira, nec ulli
 Non grauiâ, et uariis non inconnexa periclis:
 Sed uitanda tamen, possunt ea quippe minora
 Reddi, si contra diuinitus addita nobis
 Mens erit, et fato rerum prudentia maior;

AD ANDREAM TRIVISANVM
 PONTIFICEM FELTRIEN-
 SEM, COMMENDATIO
 Edendorum Sermonum.

SERMO. X.

a Lærius quisquis natos sibi strypis adoptat,

Hos amat, utq; suos prudēs alit: et tamen intra
 Innatum propriae sobolis praeseruat Amorem.
 At qui fecunda prolem de coniuge sumit,
 Omnibus hanc miro praefert conamine rebus:
 Atq; adeo interdum potioem se putat ipso,
 Negligat ut uariae uitare pericula sortis.
 Sic ego sermones tanquam mihi pignora mente
 Eductos alitosq; pari uirtute parauit.
 Pro quibus ut iam quid ualeat fortuna, necesse est
 Experiari, subeamq; parens cum foetibus una
 Iudicia exemplo mihi formidata uetusto.
 Namq; ut difficili gliscat sub matre puella
 Spectari iuuenum turmis incauta pauensq;
 Sic nostri uulgi iusta caui formidine forsan,
 Euolui docto cupiunt lectore libelli.
 Atqui alui hos intra sedati limina tecti,
 Et compsi, monuiq; palam ne forte uenirent
 Incompti, aut maculis contacti prorsus ab ullis.
 Propterea aetatem iam nonam uisere pergunt,
 Ex quo non facili paruoq; labore paratos
 Admoneo assistēs prope sedulus, et grauis hortor
 Ne sibi tam placeant, quin recti iudicis ante
 Explorent aures, quales qui Pallados arte,
 Ut tu, uaniloquis purgatas sordibus explent.
 Edendos tamen esse putant, cum tempore iusto
 Perpesti fuerintq; moram, Limaeq; laborem.
 Quare agge iam bn diis pulc' req; inuantibus ora
 Soluimus, et paruae tendentes lintea cymbae

Ingredimur uastum Zephyris spirantibus æquor.
 Quod si qua in scopulos uel si uada cæca phaselus
 Paruulus inaderit, nam passim multa uaganti
 Offenduntur, opem tu protinus optime ferto,
 Ingeniūq; boniq; et docti fungere more.
 Tecum aderunt etiam multi mihi forsitan, ut q
 Naturæ eximie doctrinam adiungere curant
 Iam docti atq; boni uenerandum nomen adepti.
 Vnde Rati quotiens nostræ spirauerit Aura,
 Illa graues totiens felix uitauerit æstus.
 Hæc tibi frondosa cessans sub rupe cænebam
 Montelli Nympharum uuido gaudentis Amore:
 Postquam Naiadum decus huc Bellona recessit,
 Subriquitq; Silim fugiens è fontibus annem
 Occultis, quibus hic longis ambagibus errat
 Subter humū, atq; iterū sub lucem limpida exit.
 Namq; ferunt illam, simul ac est uersa Deorum
 Nutibus in collem pro uirginitate uirentem,
 Innumera circa numerum uenisse Dearum.
 Floribus huc redimita caput, fertisq; Napæa,
 Glandifera Dryas huc incingens tēpora quercu,
 Et summo residens in uertice montis Oreas,
 Nais item propter labentem proxima lymphā,
 Vnā oēs uertēre gradum, quibus addita uenit
 Fontibus, atq; antris gaudent et montibus Echō:
 Sed nulla potiore agitant in parte fauentes,
 Quam qua frugiferis Marcelli in collibus errāt:
 Observantq; loci Dominum, qui plurima cultu
 Contulerit

Contulerit speciosa suo, nec prodita tantum
Sponte pia telluris iners adamauerit, et quo
Iã Nymphis digno nymphæ sunt præsi de dignæ;

ALBERTO VONICO, TARVISI
NO EQVITI ET IVRECONSULTO.

Χρυσόποιτα.

SERMO. XI.

T noris quæ forte mihi Vonice ui
denda

Contigerint, positis rebus paulisper
agendis,

Audi quæ poterunt forsân tibi uana uideri,
Si reputes, sed uera tamen, nec somnia credas,
Vt sapiens, qui multa uides uelamine moto,
Quod circumpositum sic caligantibus obstat
Sæpe oculis, ut uix paulum discernere possint
Discrimen rerum obscurum. Sed pergite Musæ
Vestruû opus hoc, paucis hominû nunc uisa cana =
Transieram mediû sub iter iã mille feroci (mus.
Ipse animo horrendis perpeffus monstra periclis,
Cum me difficilis ceperunt tædia uitæ.
Et iam terga locis uertebam fessus iniquis,
Numina ni tanti mouissent sancta labores.
Nam quis tot uastitas potuisset reperi rupes
Vi sine cœlesti? siluasq; et lustra ferarum

Fluminaq; abscissas inter currentia ualles
 Transisset uita incolumi, tutusq; malorum?
 Sed fesso auxilium Deus attulit, et mihi certus
 Continuo illuxit puro sub lumine Callis:
 Cum prius offerrent sese quocunq; tenebrae.
 Principio auulsum magno de corpore saxum,
 Et contra arrectum prærupta mole subibam:
 Qua tenuis tantum uenienti rima patescit.
 Et qua nec radios profert, nec lumina Phœbus,
 Errabam in cæcis tenebris et nocte profunda:
 Donec sæpe graui passu loca tetra remensus
 Illhic, unde breuis mihi se lux obtulit, hæsi.
 Hic uero primum subsedi fessus, et ante
 Prospectans, arcumq; oculos per singula uolens
 Extinui, retroq; pedem tum forte tulissem:
 Sed me ne facerem tenuit qui rupe cadebat
 Exiguus humor guttis, acremq; lenare
 Ipse sitim admonuit, sitis quæ fauabus olim
 Hæserat, et nusquam suasis desistere coëptis.
 Sic ego iam modica requie paruisq; relictus
 Haustibus, inceptum, qua callis peruius extat,
 Ire iter instituens, iterum sub luce maligna.
 Conuallem obscuram nebulis, pluuiisq; madentē
 Ingredior, quæcunq; pati grauiora paratus.
 Atq; hic lenta solo putri uestigia figens,
 Vndenos quater ipse dies cum noctibus egi.
 Iamq; uiæ ad summū tandem uenisse uidebar,
 Cum mihi se penitus oculis lux abstulit omnis.

Quid

Quid facerè? uel qua tantis proferrer i umbris?
 Aut quo me solita retro sine luce referrem?
 Nec tibi quæ interea transmissa fluent, Lacusq;
 Enasi, refero, Aut mediis quam sæpe sub undis
 Me me habui, colloq; tenuis latera ipsa subegi.
 Quæ non uota deis: seu quas non mittere uoces
 Substinui? quæ uel ipse Animo non iusta peregi?
 Tum mihi uisa preces inter discindier ingens
 Cum tonitru nubes, purumq; per Acetherafferri
 Accelerans, et lux terris placidissima reddi.
 Ac uallem interea iam prætergressus opacam
 Exieram altos in campos, lateq; patentes.
 Atq; hic diuersis maculis inaspera per omne
 Corpus ouis, uariòq; micans tum forte colore
 Querebat tenuem lanæ candentis Amictum
 Sedula propter aq; uitreis ubi Rinulus Amnè
 Præterit immensum Lymphis, et florea circum
 Arua sonans scatebris leni cum murmure fertur.
 Hanc ego perfectis uotis ut proxima uidi
 Gramina carpentem, nitidq; ad fluminis undam
 Siccantem uellus, flunio quod merferat ante:
 Continuo obstupui miro succensus Amore
 Sectari pecus egregium, quo tendere gressus
 Inde uideretur, uel qua se uerteret usquam.
 Hæc ita perpendens stabili dum mente uoluto,
 Et recta iam tendo gradus, auidusq; propinquo,
 Illa solo teneris alta ceruice relictis
 Floribus ibat ouans contra, meq; ipsa petebat.

SERMONVM.

Ac ueluti nouisset herum, mihi protinus ultro
 Blandiri, et gremio sese dare, et aurea sæpe
 Cornua, sæpe unguis ostendere, uersicolorq;
 Motare interdum uarium latus, et mihi prorsus
 Sola uni tantis opibus gestare colenti.

Ast ego quam poteram magno ueneratus honore
 Accipio hanc, blandeq; fouens deduco sub antrū:

Excisum quod forte cæua de rupe patebat
 Obductum uiridi musco, spissisq; Corymbis.

Déinde thoro lectis foliis et fronde recenti
 Substrato, liquidos fontes, et læta ministro
 Pabula, et huic paribus studiis certare laboro.

Hic illa exuniis positus noua uellera primum
 Induit, et uicibus tot eas mutata resumit,

Quot trahit aduerso solis splendore colores
 Iris, ubi terris cælo incuruata recumbit.

Aut quot sæpe leui motu uariata uidemus

Colla referre Animum, quas iuno iungere curru

Ante alias omnes uolucres dignata superbis

Centum Argi uoluit prætexere lumina pennis.

Bissenos menses ita se uariantibus illis

Præterii, cum iam niuico Candore uiderem

Omnia conspergi: et læto mihi pectus inibat

Pertentare pauor simul et pertundere cura.

Contemplabar enim quo diues uertere uellus

Cæperat, et mihi non paruū rabida ora timorē

Intulerant Animo, quæ uix arcere cubili

Nostra uigil poterat Custodia, siue luponum

Ingluuiis

Inglumies erat, aut rabies pellenda leonum:
 Et quos inuidia exagitat uesana timebam.
 Sed metus ille tamen uanus, neq; uis mihi obesse
 Amplius ulla uirum poterat, non ulla ferarū.
 Vescabatur ouis passim florentibus herbis
 Apricos uagat per campos, ubi nulla perennes
 Vrit hyems glacie segetes, aut solibus aestas.
 Temperies illis tanta est, et gratia cœli.
 At grato quondam uictu mihi mitia poma
 Præbebat ramis foeta incuruantibus Arbos
 Semper, et irrigui complebant pocula fontes.
 Alter et interea circum se uoluerat annus:
 Instabatq; dies promissi muneris ut iam
 Sperarem reditum longo post tempore lætus
 In patriam, et tanto finem prope adesse labori,
 Ignarus quod erant mihi sex obeunte calore
 Seruandi, atq; etiam totidem sub frigore menses.
 Nam quæ marmoreo succrescens alba colore
 Iam candens ebur, et nitidos superabat olores,
 Nescio quem in croceum sensim conuersa ruborē
 Tendebat tyrio paulatim Murice pingi.
 Ut uidi, tum maius opus, tunc aurea terge
 Sperauit, atq; operi tanto præferre laborem
 Haud ullum passus, pariterq; impendere tempus
 Omne illi instituens, iterum melioribus ipse
 Auspiciis tantas acingor uincere moles.
 Donec concessi perfectō temporis orbe:
 Candida purpureum referebant cuncta colorē.

SERMONVM.

Et de purpureo subitus color aureus ibat.
 Nec mora continuo pecus ore, et naribus aurum
 Aurea suspirans cadit, et graue pondus inani
 Corpore uellus adest pedibusq; , et cornibus au =
 Hic ego tū grauiter casu percussus acerbo, (reis.
 Lætiāq; , Auidusq; loco discedere primum
 Vota deis, gratesq; simul persoluo benignis :
 Mox humeris onus imponens ad proxima tendo
 Littora, et in patriam rediens, Sic alter Iason
 Aurea felicia deuexi uellera Colcho;

AD · L · MAXIMVM PATAVINVM.

Esse prouocationem aduersum detractores :
 Actionum, ad conscientiam : scripto =
 rum, ad posteritatem .

SERMO · XII.

Axime qui fidei plenus sic semper
 m Amicis
 Idem ades, ut præsens uideare absen
 tibus esse,

Eia age, ne nobis noceat mala lingua, catus ne?
 Dū longe à doctra et dulci nunc absumus urbe.
 Ipsa mihi, memini, puero iam bacare frontem
 Cingebat Mater : nec uerba precantia Diuos
 Linquebat, ne quis uerbis oculo'ue noceret .
 Hunc ego cum longo tenuissem tempore morem :

○ rabam

Orabam quoq; cœlestes: Rumoribus ut me
 Vesanis vulgi expositum defendere possem.
 Verum ubi nec prodesse mihi pia cura parentis
 Visa, nec illa etiam, superos quæ sæpe precabar
 Collegi mense, et rationem temporis acti
 Subduxi, à primo ueluti perducerer orbis
 Principio ad summū, sub quo nunc degimus, æuū,
 Illhic ætatis uinum cuiusq; dolentis
 De sese offendi, nihil et sine crimine sub se
 Ponentis, neq; laudantis nisi quod foret annis
 Præteritis ortum. Diuinos sæpe poëtas
 Ludibrio hinc populis factos, dum ducere uitã
 Contigit, inueni nec non et sancta professos
 Dogmata, qui sophiæ gaudent cognomine, passim
 Ante obitum spretos. Virus sic omnia liuor
 Impetit, et morsu dentis male conficit atri.
 Quæ cum sæpe aio uoluisssem, cuncta proteruæ
 Esse hæc Fortunæ, nec ob id metuenda uideri,
 Sed risu spargenda, et contemnenda putavi.
 Id tu etiam, si forte aliquis mea cœmina, uel si,
 Quod uellẽ mirus, optaret mihi cœpere mores:
 Tecum agita, et simili tibi met succurre medela
 Atq; mihi: Neq; enim potis est compestere quisq;
 Inuidiæ stimulos, cum sentit maxima uisus
 Attribui: quæ ue ipse nequit præstare repostæ
 Alterius sub mente uidet, maioraq; semper
 Hæc fieri, ut sensim ulterius procedere tempus
 Inspicit, et medio in spacio dolet ipse relinqui.

SERMONVM.

Si quando obieceret quisquam mihi turpia factu,
Continuo mentem appello, quæ conscia ueri
Ipsa sibi partes delecti iudicis æquas
Arroget, atq; palàm subito quod senserit, edat.
Factorum certus mens est sibi conscia Index.
At si quis quos forte iocos, et seria uersu
Connecto, exagitet: ad sanctam posteritatem
Prouoco, quæ nulla inuidia, nulloq; malignæ
Mentis inardescet uitio: uerum omnia recto
Iudicio expendens nunquam fecisse minoris
Iste uolet, quam sint. At fors maiora putabit
Hæc cadem, ut se post in lógum proferet Aetas;

FINIS.

IOANNIS AVRELII AVGVRELI
 LI AD PANDVLFVM MALATE-
 STAM IMPVBERI TVM AE-
 TATE ADOLENTEM, AT
 QVE ARIMINI PRIN-
 CIPEM, CARMI-
 NVM LIBER
 PRIMVS.

ODE. I.

Lustris veterum progenies

Ducum

Auctura Italicum militiae

decus

Antiquæ, egregia, siquid ab
indole

Veri præscia mens longius augurat :
Pandulfe, hanc tibi quo possumus aptius
Conamur tenues Aoniis diu
Disiunctam fidibus tendere Barbiton .
Qua iam quæq; geres fortiter, auribus
Intentis modular prodita posterum .
At nequa dubius forsitan hic roges :
Ecquidnam meritis addere fortibus
Exilis graali musa queat sono :
Noris quam facile protinus euehant
sefe, quæ modicis edita ab ortibus

Sensim per numeros proueniunt suos.
 Hanc ergo in reliquum sic meditabimur
 Exemptam exiguis ducere uocibus
 Priscorum sonitus inter, ut arduis
 Iam factis etiam proxima consonet.
 Quin et cum superum numine res tibi
 Crescent eximiae, surget et altior
 Nobis ex humuli spiritus, et tuas
 Per laudes agilis nos feret. Interim
 Quas haec cunq; tibi primitias leui
 Præluit Cithara, ne fuerit precor
 Tanti parua quidem continuo mora,
 Quin æqua accipias Aure. solent prius
 Neglecta, interius si uacat inspicere,
 Quondam non minimo post pretio fore;

A D . P . G L Y C E R E N . L A =
 V S P O E T A R V M .

ODE. II.

Irute maius nil Glyceræ boni
 Diui dederunt: ne stolidas opum
 Vires, et insanos honores

Assiduo mediteris ore.

A st ipsa Vatum ni celebris tamen
 Et clara cantu est: sic latet abdita:
 Abstrusus olim ut fulgor hæret
 Gemmeus: artificis quousq;

- D** etectus acri diradict manu.
 Videre patres indigetem Deum
 Aeneam: et iidem ipsi superbum
 Hectoreis spoliis Achillem.
- S** ed musa, longo ne pereant die,
 Nobisq; noti tam bene sire, quam Aus:
 Deduxit illos, nos adusq;
 Carmine perpetuo nepotes.
- E** st et fides et gratia V atibus:
 Est dulcis oris spiritus: est Amor,
 Qualem nec ullus præstet ipsis
 Omnibus exanimis sagittis.
- I** nuisit Orpheus Impia pallidi
 Ingressus Horci regna, inamabiles
 Manes, et horrendas tremendi
 Eumenides famulas Tyranni,
- I** llhinc acerbo funere coniugem
 Raptam reduxit penè, potentibus
 Vocum Camœnis æque et omni
 Threicia modulatus arte.
- Quin ipse dura cæde per aridos
 Discerptus agros, Euridicæ suam
 Iam uoce quærens, nil suprema,
 Quam miseram Euridicæ uocabat.
- E** t nos uenustis moribus, et tua
 Virtute capti, hac tenui lyra
 Primisq; et extremis pudicam
 Carminibus Glyceren catenamus:

IN OBITU ROBERTI MALATE
 STAE DV CIS INVICTI AD
 Cives Ariminenses consolatio

ODE. III.

Cquid diminuet graues
 e Hic cantus lachrymas Pieri Ciuium?
 Et luctu statuet modum?
 An desyderii vulnere refricans
 I ampridem Cicatriciibus
 Obdura leniter coepta recluserit?
 A n ne, ut sera medentium
 Maturo Auxilium fert manus ulcери,
 S ic quando incipiat dolor
 Longo iam fieri tempore languidus:
 T ristis lugubribus diu
 Mœrentum numeris cura lenabitur?
 V t cunq; eueniet, iuuat
 Et mi consulere, et querere ciuibus
 Q ualencunq; meis opem.
 Ergo tam cito sic optime Principum
 I mprouisus abes tuis?
 Et nos te ex oculis protinus auferens
 T antus deseris in malis?
 O fallacem hominum spem: et fragiles quoq;
 F ortunas: et inania
 Commenta: in medio quæ spacio ruunt.

- H**eu quanto miseri antea
 In fluctu obruimur, quam placidum prope
Portum cernere possimus.
 Tu nobis reditum pollicitus bona
Spe mentes dubias prius
 Implesti: sed erant flatibus editæ
Voces Aëreis tuæ.
 Urgebant etenim fata tibi graue
Et clarum facinus dari:
 Ut scirent homines quæ uegeto tibi
Vires consilii forent:
 Quod uirtutis opus rebus in arduis:
Quod robur quoq; pectori
 Perstaret: quibus heu iam uiolentior
Fati uis aderat comes.
 Hunc iidem ut cumulum uix homines opum
Tanterum inspicere procul:
 Sublatum ex oculis querere pergerent
Incaussum queruli diu.
 Ex quo nanq; die uisus es acribus
Formidabilis hostibus:
 Multa cæde uirum exercitus insolens
Virtute eximii ducis
 Confusus, simul et robore proprio
Inmixus, penitus tibi
 Prostratus cecidit continuo, Deum
Confossus iaculis uelut:
 Aut uibrante Iouis fulmina dextera.

- A** t dum sanctus honoribus
 Incædis : tibi quæ munera Pontifex
R omanus dederat tuis
 Incensus meritis : heu uolucris nimis
N obis te eripuit dies :
 Nobis : atq; tuæ dux bone patriæ :
C ommune Italiæ decus :
 Et flentis columen militiæ : sed heu
N obis heu magis omnibus
 Nobis eriperis : iam solitis tuæ
I n spem uiuere gratiæ .
 Hæc ciues ego mecum , hæc quoq; sæpius
F rustra conquerimur simul
 Curis solliciti pectus inanibus .
S ed nullis querimoniis
 Interrupta prius fila tenax colo
C urat parca reducere .
 Ergo perpetuis usq; doloribus
A ngenur miseri ? neq;
 In mentem ueniet ? ne bene commodis
N ostris alterius uice
 Ingrati posthabita simus et impii .
N am terras simul illius
 Impleuit memores gloria nominis :
H unc ipsum ad superos , ubi
 Aequaret meritis præmia fortibus ,
A eternum stabili manu
 Ducens asseruit : perpetuoq; apud

Hic æno fruitur Deos:
 Felix Cœlicolas inter, et arduos
 Heros eximius Duces.
 At non ille tamen sic etiam sibi
 S oli consuluit bene:
 Sed nos respiciens, ut decuit, quoq;
 S olari uoluit suos:
 Tantam qui sobolem, tam similem sui, et
 Quæ se tam referat, dedit
 Nobis, intuitu cuius, et altius
 A ctus uisceribus dolor
 Tandem desineret fractus: et ocyus
 H ac solamen imagine
 Perfusos Animos, lætitia pari
 E xpletos ita redderet:
 Tanquam nulla prius damna subiuerint;

AD GLYCEREN, ARDEN
 TIS ANIMI AFFE
 CTVM DECLA
 RANS.

ODE. IIII.

h Vius affectum penitus furentis
 Spiritus si qua Glycere uideres:
 Forsan hunc olim paterere casto
 Pectore condi.

C A R M .

Cum tibi supra caput , atq; circum
 Aureos crines uolitans , Anhelus
 Pendeat semper : semel ut nitenti
 Sidat in ore .

Hic ubi sanctos ueneratus ignes
 Syderum , lata quibus ipsa fronte
 Lucidum fulges , nitidos pererret
 Purus ocellos .

Iamq; de sacris facibus furore
 Peratus , sensim subeat recessus
 Quosq; : dum tandem ueniat pudica
 Cordis in Aedem ;

OPTAT IVLIVM ALEXAN
 DRVM CAPELLAM SVB

Populo in amœniss. uilla Ber
 nardi Bembi Veneti Se=
 natoris clarissimi si=
 te Amoris cu=
 ras solari .

ODE . V .

Væ Iuli uitreas populus arduo
 Bembeas ad aquas uertice tollitur :
 Vinum cespitem obumbrans ,
 Intensa Bicolor coma :
 Certatim ut uigeat , tendat et altius ,

Hanc

- Hanc Nais fouet : et nutrit Amadryas :
 Hæc intus uegeto : extra
 Puris illa liquoribus .
- Quin huc , torret ubi Sirius aridos .
 Fontis , et plinium combibit Aëra , et
 Phæbeos subit ignes
 Feruens Herculeus Leo ,
- Fessum se recipit Faunus : et igneos
 Frondosis releuat Heliadum artubus
 Nunc æstus : modo lympha
 Arentem gelida sitim .
- Felix delicias tot locus : at magis
 Ducantis Domini munere , cum libet ,
 Huc Pæana cæcantes
 Phæbo Pieridum choros .
- Hic te lesbiaca uisere nunc uelim
 Solantem Cithara nobilis asperos
 Digressus Ariadnes ,
 Congressusq; laboribus
- Partos innumeris : quis ego sæpius
 Horrerem metuens heu tibi , ne graui
 Succumbas oneri : ni
 Quantas ipsa cupidinis
- Vires sufficiant spicula nouerim :
 Expertus totiens quæ uacuo mihi
 Hæserunt lateri , utq;
 Inspirat Dominæ leuis
- Surgentes Animos aera , nec arduis

C A R M .

*In rebus patitur ponere , pendula
Sed spe detinet usq;
Erectos leuiter sinu ;*

REFECTIO APVD AQVVLAM
IN VIGILIANO . N . FRAN-
CHIPRAESVLISTARV .

ODE . VI .

*Eus puer mihi cessas
h Lentus pocula promere ?
Non quibus scatebris uides*

*Arua temperet arida
Lympha : quæ tenuis procul
Monte desilit arduo :
Et gratum Domino inde
Iugis irrigat hortulum .
Huc uina propere ferens
Curre cæcuba uel Chia :
Vel quod iis prope collibus
Dextro numine prouenit .
Profit hic age tristem
Curam , extinguere pectoris :
Curam , quæ nimio exedit
Igne nos penitus leues ,
Siqua infederit altius .
O quæ uirgineum lauis*

Pura

Pura corpus in unda
 Nympha, fas laticem sacrum
 Ore ducere languido
 Diluto tibi libero,
 Qui Nymphas neq; dedecet,
 Quæ fotum gelido sinu
 Iam lauere perustum
 Flagrantis Semeles Ioui
 Ereptum ex utero Deum.
 Fas sitim ablucere interim
 Dum Phœbi iubar aureum
 Terris imminet aridis:
 Qui per ampla Leonis
 Terga nunc rapidus furit.
 Mox uestris ego poculis
 Refectus Citharæ manu
 Admota, facili lubens
 Voce carmina diuidam.
 O quis me potior tunc
 Fundet uerba sonantius?
 Dulcem quis melius fidem
 Grato pollice mouerit?
 Dicam perpetuo tuos
 Ire tramite riuulos:
 Qua loci Dominus per
 Doctos duxerit ordines.
 Dicam lucidius uitro
 Te stratos super hac et hac

Iter ferre lapillos .
 Adderem quoq; quam leui
 Hæc distinxerit arte ,
 Qui te præcipue colit
 Franchus Pontificum decus .
 Illius sed erit locus
 Laudis post alius mihi ,
 Vnquam si ocia libera
 Nactus uixero uitam :
 Musis quæ sine dulcibus
 Felle mi sit amarior .
 Illis at comitantibus :
 Melle sit mihi dulcior .
 Si quando Auspiciis Deum
 Meo hanc duxero nutu ;

APOLLINEM PRECATVR, VT
 FAS HABEAT HORATIVM

Flaccum imitari . atq; utriusq; in-
 terim laudes canit .

ODE . VII .

Iue Latona sate , qui supremi
 d Dulce pertentas animum parentis
 Aureo plectro et Cithara decorus
 Fratris Eburna .
 Tu Poëtarum uenerandus auctor :

Quem

Quem nouem circum resident puella .

Tu saluari reuocatis ueneno
Corpora leto .

Tu procul uentura uides : tibiq;

Editus sentit recinentis Augur

Alitis linguas , uolucrumq; pennæ

Præpetis Omen .

Tuq; tot late spacium prementem

Iugerum multa colubrum sagitta

Sternis : hinc dictos celebrat Iuuentus

Pythia Ludos .

Hic pedum cursu iaculo'ue primus ,

Et potens cæstu , melior'ue disco ,

Et cætu lingua , Esculeæ reportat

Frondis honorem .

Arbore excerptæ uaria corollæ

Pendulos crines poterant decere :

Cum tibi non dum propria uirerent

Tempora Lauro .

Quæ tuus quondam Iuuenilis ardor ,

Vt simul terris fugiendo inhæsit ,

Sola de cunctis decorat recepta

Teq; tuosq; .

Teclaros , nec non Pataræa regna ,

Teq; Natalis tua Delos amplis

Laudibus tollit , colit et uerenter

Delphica tellus .

P hæbe , qui curru nitido per orbem

I n Die curris semel , et uaganti
 N octe fulgentis radios sorori
 Porrigis ultro ,
 S plendidum mentis mihi lumen , atq;
 S piritum reddas modulantis oris ,
 V t queam gratis fidibus latinum

Dicere Carmen :

Q uo ferè primus doctis modorum
 D aunius Vates meditatus æquas
 P rotulit Laudes tibi feriato
 Secula Centum .

Q uò ue nunc diuos , pueros' ue diuum ,
 N unc opes regum canit , aut proteruæ
 I mprobis actus stimulis iuuentæ
 Detegit Ignem .

A ut humi prauæ uitiis grauatos
 D eprimit : multoq; lenat decore
 A ureos mores , fidicen per omne
 Nobilis A cuum .

F as mihi gressus auide sequenti
 I llius , tantum nemorum per alta
 P rogredi , quo me meritis decenter
 Frondebis ornes ;

AD DAPHNIN.

ODE. VIII.

Qui perpetuo nulli uel Amore secundus
 o Es uel honore mihi:
 Cessare et meritis ullo post tempore nunq̄
 Pectore Daphni meo:
 A cipe quid mediter, uel qua deducere uitæ
 Quod reliquum est, studeam:
 N e mihi ad extremum contingat dicere, Troio
 Sero in equo sapimus.
 N e'ue noui quicquã acciderit, quod mente prius nõ
 Euoluisse queam.
 S ed ualeam, siquid ueniat spem præter, id omne
 Apposuisse lucro.
 S icq; utinam fãueat Diuum clementia cœptis
 Propositisq; meis,
 V t mihi per dextrum directa est orbita callem
 Quomodocunq; ferar.
 E st duplex hominum genus, et uia bina per illos,
 Ambiuiumq; itiner.
 A tq; utrunq; quidem digna se laude tuetur,
 Præsidióq; suo.
 S unt qui peruigiles ad agenda negocia nati
 Alterum iter teneant.
 Qui patriæ tendant, et cognatis, et Amicis
 Ferre salutis opem.

M agnum opus, et cunctis memorabile : quale benigna
 Tu quoq; sæpe manu
T ractis : et celeri præcurris nomine , quosq;
 Est tibi cura sequi .
S unt alii, quorum ingenis est semita miris
 Altera trita modis :
Q uis Urbis strepitusq; Foriq; frequentia certo
 Grata Animo minus est .
A tq; ideo altorum Nemorum, Fluviumq; recessus
 Quærere semper amant .
I am quibus inuentis dulci requiete fruuntur ,
 Compositisq; bonis .
N ec segnes adeo , nihil ut Mortalibus ipsi
 Parte sua inueniant .
H is sed in Arcano grauium solertia rerum
 Pectore multa uiget .
Q ui ualidum scriptis multo molimine quærant
 Posteritatis opus .
Q uos ego ut ingenii uires patiuntur , Amoenis
 Insequor usq; locis .
E t modo per summos dextrum perducere colles
 Nitur in alta pedem .
N unc lenibus missis secreta in ualle uagari
 Lata per Arua innat .
Q ualis nempe tuis modo cum spaciarer in agris,
 Forte ut eram propius ,
H is oculis illas uidi properantis aquai
 Leniter ante caput .

E quibus

E quibus una sacro postquam inuitauerat acrem
 Pellere fonte sitim,
 Hinc tibi spes omnis uitæ, quam concupis, inquit :
 Atq; quietis erit.
 Hæc uarios haustus secum, et medicamina plura
 Vnda salubris habet.
 Tristibus et cunctis animi ualeat Vna mederi
 Sollicitudinibus.
 Dixerat : at flexis genibus ueneratus adoro
 Mox ego Pronus aquam.
 Atq; auidus summo tetigi uix ore liquorem,
 Cum subito inualuit
 Maior uiuendi curis procul illa uoluntas,
 Et mihi certa magis,
 Quam mihi dii faxint Propriam : ne forte relabar
 Amplius, ut soleo :
 Aterius uitæ in fluctus : agiterq; procellis
 Horridioris Aquæ ;

AD IULIUM ANTONIUM CHE-
 REGONIUM IN DVRVM AMO
 REM ALDVLAE.

ODE. IX.

Vli rure domi foro urbe miles
 i Annosus positus quiescit armis :
 Grandæni remunt Boves Aratra :

Purris in tenui Phaselus Alga
 Secreta pariter senet quiete.
 At quæ soluet Amore me senectus?
 Non si Nestorei mihi dabuntur
 Tithoni'ue dies, misellus unquam
 Tantorum inueniam modum laborum.
 Heu duro satius fuit Tyranno
 Seruire, et gemere in tuo Perille
 Tauro condite, Gorgoni's ue ultu
 Obdurescere, pascere et rapacem
 Crebro pectore Cauca'si uolucrem:
 Quam ferre imperium malæ Puellæ.
 Nam solus licet ambules beatus,
 Et pleno teneas Amore fastus,
 Pondus nulla tamen diu puella
 Habet, multiuola, et maligna, et Audax
 Nec sic flamine summo uentur undæ:
 Ut mentem huic uariæ premunt Procellæ.
 Obsistam tamen: et leuem et superbam
 Prece et muneribus minisq; nitar
 Firmam tempore reddere, et Benignam.
 Sic molli lapides cauantur unda:
 Sic rubigine conteruntur enses.
 Quod si tam ualidum et potens Acumen
 Non profecerit: attamen proteruo
 Nulla soluet Amore me senectus;

AD IULIVM ALEXANDRVM
 CAPELLAM ET FVSCI
 VM SODALES.

ODE. X.

Aetus et prudens ueluti futurae
 I Frugis, hoc uobis itiner sodales,
 Quis uiret frondens docti inuenta
 Robur inibo.

A tq; cultorem segeti feraci
 C ura et omni hunc opera parabo,
 C uius Actææ facili seruntur
 Ore Camœnæ.

F orsan effoeta quoq; iam quid ipse
 P roferam terra, nisi inane pondus
 P ectoris circum penitusq; sanguis
 Frigidus obstet.

A lter ò saltem medio superbi
 P ulueris cursu uagus usq; rector
 C arcere effusis adero sub ipsa
 Fine laborum.

F ungar in duro uice cotis ense:
 Quæ secandi expers ualet hunc acutum
 R eddere, et tantum bene gratulabor
 Muneris Acti.

O Diem lætam: mihi cum locuto
 T alibus tecum liceat profari:

D octe sermones utriusq; lingue
 Dulcis Amice
I ule nunc Phœbi es meritis parentis
F ilius dici: bene qui Senatu
S plenduit quondam Veneto: sed ille
 Gratus Olympo.
N uper heu nobis Nebula recessit
C andidæ raptus, superisq; Sydus
R edditum, et stellis iterum, suoq;
 Sole renidet;

AMARACVS GLYCERE DONO
 MISSA, IPSAMET LOQVI=
 tur, multis se olentibus herbis &
 floribus præferens.

ODE. XI.

E forte Glycere infima
n Herbarum uidear non male olentium:
 Quæ nunc exiguum tibi
 Deuoti uenio munus Amiculi:
M e quondam Domino Puer:
 Dum mensam uariis replet odoribus:
D ilapsus pede lubrico
 Hærentem teneris induit Artubus.
H inc illud redolet mihi
 Persusum foliis Ambrosiæ decus:

Quod non per tenuis Crocus
 Flores, nec sua per lilia reddere
 Narcissi poterit dolor.
 Sed nec purpurei uulnus Adonidis
 Vnquam præfiterit: licet
 Amentis madeat sanguine Cypriæ.
 Nam motum grauius ferunt
 Bellorum dominum: quod Cynareum
 Et siluas coleret Venus:
 Mox Aprum rabidis fulminibus truncem
 Misisse, ut lueret miser
 Crudeli Iuuenis gaudia funere:
 Cuius cum gemitum Dea
 Sensisset, tenui, forte ut erat, Thoro
 Nudum prosiliens pedem
 Impegit rubidis sentibus inscia.
 Alentemq; prius Rosam
 Permixto exanimis sanguine Adonei
 Infecit Veneris cruor.
 Quæ quauis Tyrio murice clarius
 Passim præniteat, tamen
 Ne mecum uelit illudere naribus:
 Nam seu me uiridem leui
 Umbra, seu rapidis solibus aridam
 Mollis contuderis manu:
 Spirabunt pariter protinus omnia,
 Quis Aulam domini puer
 Unguentarius aspersit Amaracus;

AD. P. GLYCEREN.

ODE. XII.

Estatem nonam agimus uita:

4 Ex quo Mercede tua contigit:

Vt non caderem saucius igneo

Ictu, quo praesens mihi pectori

Amor exitum durus inusserat

Atq; ipse lenatus premerer tamen

Hoc perpetuo uulnere: Quod mihi

Corde proprio foueo carius.

Quo sine uitam ducere non uelim:

Nec si imperio orbis donarer,

Hoc grato ualeam igne arere:

Qui te non minus acris adurit,

Quam mihi flammam uerset in ossibus.

Nec tua me tantum species mouet,

Aut uarias admiror tantum,

Quas bene tractas Palladis artes,

Nec uerborum mellifluus Lepos

Ingenio additus usq; pudori

Pertentat nobis mentem aequae: ut

Incorrupta et non uiolabilis

Vlla arte fides: quaeq; uicissim

Me studiis obseruas mutuis,

Vt te paribus prosequor Animis.

Talis tu mea Glycere semper

Hærebis mihi: teq; tuosq;
 Mores istos, et uirtutum
 Egregium decus, hosq; decoris
 Diuini specimen uultus, et quæ
 Egeris, aut bene dixeris unquam,
 Haud fraudauero merita laude
 Proq; uirili parte reponam
 In bene memorem posteritatem;

A. D. I. ALEXANDRVM CAPEL
 LAM IN OBITU PAREN
 TIS CLARISS. V.
 CONSOLATIO.

ODE. XIII.

Vr non, uix quoniam repsimus arduos
 Colles, in uiridi gramine paululum
 Hac sub non temere Iule recumbimus
 Frondentum Nemorum coma?
 Quam circum feriens Aura remurmurat
 Aestuum, et uarios ingerit auribus
 Conventus Animum, præ quibus omnium
 Contemnas hominum modos.
 S iue Antrum potius hoc inuat ingredi,
 Cuius iam ueneror fronte silentium:
 Seu fons purus aquis ille sonantibus;
 Ad se nos prius expetit.

- H**ic en illa feram, quæ fidibus tibi
 Iam pridem cupio iungere carmina,
 Quæ, fallit nisi me nunc Aninus, leuent
 Aegram sollicitudinem.
- Q**uæ desyderio te patris optimi
 Affectum retinens, ipsa quiescere
 Non unquam patitur susa perenniter
 Artus usq; per intimos.
- E**t quis non grauius perpetuo ferat
 Iacturam capitis, quod foret omnibus
 Et præstans adeo, tamq; reduceret
 Virtutum solidum Decus.
- Q**uis mortalibus hanc Numinis abditam
 Lucem non doleat? Quæ speciem Deum
 Secum nescioquam ferre tuentibus
 Cunctis indicium daret.
- V**erum utcumq; graues dura reuoluerint
 Nobis fata uices, quas lachrymis nihil
 Immutare queas, est aliquis tamen
 Solandi miseris modus.
- V**el te, præcipuus quem dolor attinet:
 Cui tristis merito Pectoris intimum
 Semper cura recens dilacerat, neq;
 Vlllo tempore deserit.
- H**inc ergo gemina nunc acæ parum,
 Qui circum tenuis uoluitur, Aethëra
 Contemplator, et hinc suscipe, quam potes,
 Aeternam superum domum.

Illhinc,

I llhinc, ut perhibent qui propius Deos
 Attingunt Animis, Aetheream scias
 Mentis sydereæ particulam dari
 Labis corporeæ oblitis.

Quam, donec minimum libera uinculis
 Humanis fuerit, si quis et integram
 Seruare et uacuum flagitis queat,
 Huic tandem facilis patet

I n cælum rediis, quo solitum loco
 Acuum perpetuo cum superis agat,
 Qua per sydeream lacteus enitet
 Mundo circulus orbitam.

H æc sedes pariter continuo piis
 Decreta est, sed eam præcipue colunt,
 Siqui pro patria mentis acumine
 Quæuis gnauius egerint.

Hanc ergo ut tenuit protinus emicans
 E putri genitor mole beator,
 Tum qui pro meritis talibus antea
 Illhuc intulerant pedem,

Omnes coelicolis plaudere reddito
 Pro se quisq; student, et medium sacro
 Ipsum conalio restituunt, ubi
 Nectar perpetuum bibat,

Quod tantum superis ducere contigit,
 Aut iis, qui similes se superis ita
 In terris statuere, ut penitus graue
 Detrectare ingum queant.

C A R M.

F elices Animæ, quis hominum modo
 Suspexisse datum est altius, ut sibi
 Non solum, at Patriæ se quoq; et omnibus
 Natas esse putauerint.

I nter quas Animis ille benignior
 Cunctis extiterat, dum propius fuit
 Nobis, syderibus nunc magis omnibus
 Sydus conspicuum nitet.

H æc sunt quæ breuibus Iule resumere
 E multis potui, sed quoniam super
 Sunt plura, et pariter nos modo surgere
 Inclinans monuit Dies,

T u quod subsequitur, nam potes, his graui
 Annectas studio, sicq; putaueris
 Nil abs te fieri sanctius, ac Patri
 Te sic esse simillimum;

AD VRSINVM POLENSEM
 PRAESVLEM PVERI
 CANENTES.

ODE. XIII.

A lue Vrsine recens Historiæ decus,
 Qui scriptis Venetam rem decoras tuis,
 Seu terra, egregius, siue gerant Mari,
 Pacem, et prælia dicere.

A d te nos A lacres Pieridum Chorus

Pim pleo

*Pimpleo uoluit mittere uertice,
 Ut sedem meritam, quam tibi dedicane,
 Nostris iam numeris scias.*

Tu scriptis medius grandiloquis Titi,
 Et Crispi propriis, iudice Apolline,
 Sic utrunq; refers gratus, ut omnium
 Veracem sequeris fidem;

AD LEONICVM THOMEVM IN
 ANDRELLEM ET BRENTIVM
 DEFVNCTOS, HVNC EXTRA
 PATRIAM. ILLVM IN PA
 TRIA, SED VIOLENTO
 ICTV INIMICI.

ODE. XV.

*Vo me uix lachrymis loqui
 Conantem reuocatis docte Leonice?
 Ut qua iam solitus lyra
 Lus in imenes ludere uirginum,
 H ac heu dura sodalium
 Lugenti moduler funera Nænia.
 Quondam flebiliter canens
 Aequales teneris ponere compulit
 S appho uerticibus comam:
 Dum caræ Libinnam celeres nimis
 I nieasse manus dolet*

Timadæ: Iuuenem hæc nuper amabili
 N odo nexuerat pium,
 Et nunc ipsa pari saucia uulnere
 E t Tædas et Hymen parans,
 Sperabat fore felicius omnia.
 C um illi Parca fugacia
 Velox colligere stamina, turbidæ
 F uruum Persephones Thorum
 Fulgenti Thalamo prætulit inuida.
 Quid mirum facies nurus
 Expressa Aeolio carmina Barbitō
 M ouisse, è propriis feras
 Siluestres trahere blanda cubilibus.
 N on nobis ea uis, neq;,
 Quamquam sub tenero pectore nobilis
 V irtus occidit, et labor
 Immensus referens iam prope præmia,
 L uctu possumus hanc leuem
 Saltem quo uolumus flectere uoculam.
 S ed quis uos iuuenes satis
 Digne ornauerit? heu quis lachrymis satis
 T unc indulgeat? ut graui
 Ictu te lacerum uiderit Atticæ
 L inguæ non modicum Decus,
 Caris ante diem rapte parentibus
 A ndrelles patriæq;: quis
 Non iam firma parum duxerit omnia
 H umana, et lachrymabilis

Fortunæ

Fortune miseris subdita casibus?
 Qui Brenti te Animam procul
 Ab dulci Patria tacte uirilibus
 Vix annis, uiolentius
 Efflaxse audierit Pieridum sacram
 Graiarum ac Latialium
 Et morum pariter nobilium domum.
 Heu mortalibus optima
 Ut raptim fugunt, uiuere qui cupis
 Felix, credere desinas
 Humanis nimium conditionibus;

AD PANDULFVM MALA-
 TESTAM PRIN-
 CIPEM.

ODE. XVI.

o Grandes referens Auos imago
 Gentilis proprio indolis decore,
 Virtuti quoq; patriæ superstes
 Spes, et exoriens decus tuorum,
 Pandulfe, en tibi quantacunq; Neruis
 Conatur mea Barbitos sonoris
 Offert se, nec habet magis quod optet,
 Quam siquid tibi, mulceat quod aurem,
 Interdum moduletur, et quod atras
 Siquæ sint, ualeat lenare curas.

Si tanto tamen hæc potest honore
 Dignari Superum annuente rege,
 Vt non nil pariter iuando profsit.
 In te non alia licet feratur
 Gratia, nisi qua fidelis olim
 In Persam Dominum manus potentem:
 Quæ cum nil aliud ualeret illi,
 In promptu quod erat, uerenter undam
 Haustam Fonticulo obtulit propinquo.
 Quod Rex non magis uilitate Munus,
 Quam rem ex animo atq; Mente prorsum
 Metitus pariter recepit, illum
 Affectum bene, qui dedit, remittens.
 Qua freti ratione tum Corollis,
 Tum Pomus quoq; uilibus'ue libis
 Magnos agricola Deos adorant.
 Nec fas est dare pauperem, quod ultra
 Si det, est graue: computant et ipsi
 Tunc census Hominum, nec est probata
 Res diuis magis ulla, quam uoluntas.
 Hanc autem tibi iam diu dicatam
 Præ me carminibus fero, sed hæc sint
 Num illi consona, quem uelim, Decori.
 Expecto dubius quid ore librent
 Docto, qui saclem colunt Minernam;

AD VENEREM.

ODE. XVII.

Vid mihi tecum Venus esse dicam ?

q Quæ nouo rurſus iecur igne tentes,
Septimum cuius properauit Aetas
Claudere Luſtrum.

D eſinas quæſo, Glycere ſat ipſa eſt

V na, quo memet meus urat Ardor.

E t mihi nil eſt reliquum, quod alter
Occupet Ignis.

I lle mi totis furit in medullis,

N ullius ſupra uenientis vnde

I mpetu ſperans minui, nec ulla
Crefcere flamma.

T u modo firmum, propriumq; faxis

M unus id, quo iam ſatis et ſuper me

D ina ditata, nihil eſt, ut ultra
Amplius addas.

Q uin tibi nodo religatus uno,

A rctius multo, propiusq; ſemper

H aream, quam ſi uarios in uſus
Differar idem;

AD GLYCEREN.

ODE. XVIII.

Edebat alto pectore iandiu
S curis solutum cor Glycere mihi,
 Vitamq; partitum per Artus
 Corporeos uaciam ferebat.
D onec Venustus de superis tui
 Caelestis oris perpetuum decus
 Huc se per ardentis ocellos
 Imperis grauibus recepit.
Quis illud actum continuo meum
 Cor me relinquit, sedeq; nudulum
 Prima euolat mox se beati
 Pectoris in gremium recondit.
I llhicq; tecum quin adeo potest,
 Paulatim ut Almo defulerit tuum
 Cor dulci templo, quo meus nunc
 Spiritus ipse sedet sacerdos.
A t exul illhinc id simul ac mihi
 Inane sentit pectus, amabili
 Festinat ingressum uolatu
 Tam modicis, uacuisq; Nidis.
H inc ille nobis mutuus est Amor,
 Hinc sensus unus, quo Glycere modo
 Pendemus haerentes, et alter
 Viuimus Alterius sub Aura;

AD SEPTIMIUM ET FUSCIUM
 THOMEUM, QUANTIFACIAT
 F. PETRARCAE POEMA.

ODE. XVIII.

Eptimi et Fusci ueterum ac recentum
 s Impari lingua celebres Poëtae,
 Et mihi multum unanimi sodales
 Pectore iuncti,

L ene deductum, lepidumq; carmen

L ydii Vatis Donniam carentis

L auream, num uos moueat parumper,

Scire laboro.

M e quidem, cultum quotiens uolumen

I llud est sumptum manibus, perenni

E t noua quadam totiens legentem

Detinet arte,

S eu per affectus animum potentis,

S iue per miram speciem moratur,

S iue dextentum dominae beatis

Moribus explet.

I nter et primos adeo uidetur

I nferi nates uoluisse, ut ullis

Quippe, uel paucis merito secundum

Esse negarim;

AD FVSCIVM THOMEVM, QVAM
 FELICES SINT, QVI RELI= T
 ctis cateris curis, se nufis dedunt . . .

ODE . XX

Felix ter et amplius ille,
 o Quem nescia curarum mens potest
 Nectere leuibus Pieridum choris .
 Neq; honestum multa merce alto
 Committit pelago, neq; medias
 Per cædes uadentem aduersis
 Hostibus opponit truculentis .
 Dudumq; minus populari Auræ,
 Regumq; inhians opibus musa
 Secreto tenuem accipit antro .
 Ut inuat hunc pede tangere solido
 Paucis peruia loca, et audire
 Insolitas uoces, ac uulius
 Diuorum prope et ora tueri,
 Iamq; oriri et crescere uatem
 Ad bene memores usq; Nepotes
 Venturum ampla laude supersitem .
 Qualem te modo uidimus omni
 Sollicitudine fusce solutum
 Fluui ad Permessi secessus
 Implicitum Choreis musarum .
 Dum illhuc saucius et male firmus

Vix haustum ueni ipse salubres
 Lymphas, Animæ quibus exstinguere
 Ardore, et abluere quod mihi
 Amor impressit uulnus, Amor, qui
 Acrius ubi me solito corripit,
 Festinans heu totas huc faces,
 Atq; pharëtram congerit unius
 Vultus Glyceres innixus ope;

SYSCITAT LYRAM AD AMO-
 RES PHOEBI CANENDOS,

inter quos Coronidis amorem nar-
 rat, et Esculapii ortum et edu-
 cationem, quæ optat nunc
 uiuere, ut ei egrotan-
 tem Glycerem
 committat.

ODE. XXI.

q Vis nouæ tantus mihi mentis ardor
 Inadit? Quidnam meditare mecum
 Grata testudo uiridi sub umbra
 Dulce referre?

Hic locus certe taciturnus undas
 Propter inuitat uitreas, et omnes
 Ecce uentosi cecidere passim
 Murnuris Auræ.

E t mihi Phoebum tenuem per Auram

Cernere ex alto uideor, quid ergo?

A n ne Phœbeos moniti canemus

Forsitan Ignes?

V t leuem cursu celeri secutus

A nxius Daphnen retinente Dextra

P enè: præduro doluit fugacem

Cortice cingi.

V t graues illi Clymene dolores

S ustulit natum Phœthonta, ut ipse

P auit Admeti pecudes agresti

Tectus Amictu.

V t suos iræ impatiens proteruæ

A cribus fixit iaculis Amores,

V t q; detecto dedit Ales index

Crimine pœnas.

N am deo quondam famulans amanti

D etulit lingua uolucris loquaci,

A lter ut grato in gremio teneret

Forte Coronin.

V oce qua Phœbo solitus nitenti

E xcidit multu color, et superne

S emper optatam speciem uideri

Exiit omnem.

Q uin manu excussæ Citharæ decentes

L eueq; Plectrum digitis, et ipsa,

H eu nefas, laurus capiti decoro

Lapsa pependit.

- A cre tum cornu solidumq; flexis
 P romus incuruat genibus , superq;
 A ptat extento Arcitenens acuta
 Spicula Neruo .
 M ox et intendens oculos , in uno
 H æret obtutu , miseræq; pectus
 T raiicit , sancto totiens quod ante
 Presserat ore .
 N on leue exemplum , ut maneat puellæ
 V sq; promissis , fidei nec unquam
 T ermino aberrent , statuit prius quen
 Cunq; Cupido .
 V ltimos ergo gemitus ab imo
 C orde confosso dedit ictra , supplex
 I nnocens nequid pateretur infans
 Matris in Aluo .
 T um grauis circum inualidos repente
 C orporis sensus requies oborta , et
 S emita infernas Animæ reclusa est
 Dura sub umbras .
 A t Deo tristis simulac imago
 I mpie nati pereuntis unâ
 A tq; respersi subiit peremptæ
 Sanguine Matris ,
 I llico sæue nimis expetitæ
 P ænitet poenæq; necisq; amantem ,
 S eq; , tam promptas uolucris quod Aures
 Præbuit : odit .

Quid sequens dicam? Medicas ut artis
 Sæpe tentarit, trepidansq; frustra
 I p̄se fomento incolumem salubri est
 Reddere nixus.

A ut ut immensi memorem doloris
 I ndicem prisco spolians Nitore
 I nter albensis uetuit uolantes
 Viuere coruum.

A ut ut exemptis lachrymis acerbo
 F uneri, extremum quod amans ualeret,
 I usta persolvens, gemitu supremo
 Cuncta replet.

I lle et ereptum lacero parentis
 V entre Chironi puerum sub alta
 A ntra tum uitæ celebri magistro
 Misit Alendum.

Q ui simul caro teneris Alumno
 N exibus linguam senior resoluit,
 I mbuit primum leuiter uirili
 Pectora sensu.

I nde mox illi ualidas potentum
 L ætus herbarum Fruticumq; uires
 O mnium, et totum penitus medendi
 Protulit usum.

N anq; morborum perhibent latentes
 R ite cum signis docuisse causas,
 Q uæ ue mortales ope læsa possent
 Membra leuari,

S iue opus ferro foret ora putris
 V lceris scindi, fragiles uel artus
 E rigi, lento ue patens foueri

Vnguine uulnus.

S eu forent fessis grauiiter, priusquam
 F eruerent aestu interiore, danda

Quæ salutare resoluta miscent
 Pocula succo.

H inc ad occultas referasse fertur
 S emisfer uoces aditus et illum

S æpe per sacras Magici tulisse
 Carminis artes,

I am quibus fretus Iuuenis potenter
 N on modo affectis opifex adesse,

S istere et fatum ualuit, sed intra
 Limina quondam

A usus horrendi penetrare læti,
 I nde mortalem scelerum nouercæ

A rte discerptum rediens Auaro
 Abstulit Horco.

O mihi si quis deus annuisset,
 V t uel expertus pater ipse Chiron,

I mpotens uel Phœbigena hoc sub æuo
 Duceret annos,

Quas precæs supplex manibus supinis
 F underem, uel quis grauibus tenerer

P rotinus uotis, utriusq; sanctum
 Numen adorans,

C A R M.

V t meæ sæuo quotiens dolore
 A ngitur præsto dominæ benigni
 A fffrent, quo tunc fugeret renulsus
 Corpore languor,
 Qui simul terquet miseram per omnes
 F ertur heu repens uelut Anguis artus,
 A tq; mox cunctos populatus aufert
 Pectore sensus,
 H ei, mihi quo tunc Animus labantis
 V ictus inspecta specie recedit,
 Quo mihi defecta abeunt relicto
 Membra uigore,
 S ed satis, nam me lachrymæ quod ultra est,
 I am meæ fari impediunt, mihiq;
 P enè singultu subeunte uocis
 Clauditur usus;

MARTIO ANTONIO PASTIO
 VERONENSI, CAUSAS
 REDDIT, CVR DIV
 TIVS PATAVII
 MORETVR.

ODE. XXII.

N toni quoniam Patavi cessare sub urbe
 I am nimium uideor,
 A cipe quæ ualeant hic me per cuncta morari
 Tempora

- Tempora iure suo .
- H**uc ego digressus uix è puerilibus annis
 Patre iubente adii ,
Quo primum teneræ legi mihi cara sodales
 Pignora amicitiae .
- Q**uos super adiunxi grata quoq; lege fidelis
 Seruitium dominae .
- T**um ueterum a primo consueui tempore mentem
 Excoluisse modis .
- A**n pauca ingressus uideor , studiumq; , et Amore ,
 Atq; sodalium ?
- E** quibus unū unquā si quis mihi dempserit , ambos
 Dempserit ille oculos .
- Q**antum est ingratus animo deponere curas
 Dulcibus Alloquiis ,
- A**ut cum prudentis socios conuenimus , aut cum
 Lenibus accipimur
- B**landitus grate Dominae , quibus omnia nobis
 Esse minora putes .
- I**llud et est quantum quodam tenuis isse , nec altā
 Extinuuisse uiam ,
- Q**ua tantum subeas , ut uulgus inaniter infra
 Repere despicias .
- H**æc sunt quæ longe a patria : dulcissima quāuis
 Sit : retinere queant ;

CARM.

AD. L. CAMPANVM CAMPVM,
 QVOD NOLIT AMORIS VIN
 culis irretiri, uel si id omnino
 affectat, eam saltem Domi
 nam inueniat, quæ iis con
 ditionibus prædita
 sit, ob quas per
 petuo ame
 tur.

ODE. XXIII.

A etius uitam perages Amice
 I Campe, si nullis teneare uinclis,
 Quæ parum cautis Animis Cupido
 Tendere succit.
 Dulcius curis nihil est solutis,
 Et nihil contra grauius putandum,
 Quam uago obducta inuolucris subinde
 Mente teneri.
 Si tibi cordi tamen hoc, et una
 Hæc tibi insedit penitus uoluntas,
 Liberum dedi caput, et sub Arctæ
 Vincula mitti,
 Hanc tibi saltem Dominam parato,
 Quæ iugo tecum parili feratur,
 Seruitus cui nec grauis esse possit,
 Imperiumq;.

Quæ

Quæ nihil præ te cupiat, nihilq;
 A lterum quicquam uelit, atq; soli
 H æreat semper tibi, semper abs te
 Pendeat uno.

E t tuis unis oculis ab ipso
 C orporis toto habitu placere
 D estinet, cunctis aliis uel una
 Dissplicitura.

A uream quæ si speciem pudicis
 M oribus uitæ melioris ornet,
 P ræter hanc nolis aliud, nec optes
 Pectore toto.

O mnis ac illhinc tibi sit uoluptas.
 C ur enim iactent homines inanis
 D iuitum curas mihi? cur honorum
 Debile Munus?

I llud hoc unum est animans, quod olim
 P rotulit compar Deus ipse nobis,
 Q uod uiris solum bona cuncta secum
 Ducere posset;

CONSOLATVR P. GLYCEREN, NE
 TANTOPERE ORIVMCATV

lum uita functum fleat, cum ille ad
 Elisos campos inter egregias
 Virgines uersetur.

ODE. XXIII.

- O *Starum* Glyceræ gloria uirginum
 d Iam tandem lachrymis pone modū tuīs,
 Humentemq; oculis desine turbidam
 Nubem tendere lucidis .
- A h *quannuis* Catulus flebilis Orius
 Non æqua ad superos desierit die,
 Perstringes placidi pectoris halinū
 Duris usq; doloribus ?
- N on hoc ille piis sedibus additus,
 Non uirtus tua, non quæ uelut aureis
 Inserta irradiat Gemma monilibus,
 Pulchro corpore castitas,
- N on hoc Elisiæ Blanditiæ uolunt.
 Quas illi in tenero gramine, dum fugit
 Diram Pasiphæen, exhibet anxia
 Casto Penelope sinu,
- V nde in Purpureo flore reconditus
 Illudit tibi, quæ Vatis amabilis
 Facta es carminibus Laura recentibus
 Aeterno celebris die .
- H inc Sapphæ Aeoliden, hinc lyricam petit
 Muscam, dum Dominiæ persimilem sagittæ
 Quærit, nunc tacitum Blandulus insilit
 Infernæ gremium Deæ ;

AD ADOLESCENTES ET PVEL-
LAS, VT CONNUBIIS
INCUMBANT.

ODE. XXV.

Vndum principio Deus
m Ornatum uaria lege Animantium
 Ut primum instituit, uago
 Impleuit generis cuncta cupidine.
A c quasdam, uelut abditos
 Illis igniculos, illecebras dedit,
*Q*uis capti, similes sibi
 Dum quisq; ediderit, sarpe subaddita
*I*mmensos traherent dies.
 Hinc nullo sua discrimine gaudia
*C*omplebant faciles palam.
 Nec norat genitor dulcia pignora,
*E*t natum latuit pater.
 Hinc rixæ miseris non sine cædibus,
*H*inc mille scelerum modi,
 Cum sæpe e patrio sanguine filius
*P*ænas sumeret, et pater
 Nati in uisceribus pollueret manus.
*A*t prudens simulac rude
 Humanum Aetherea sede Thalassius
*I*nuisit genus, illico
 Viderunt homines impia crimina

D etectis oculis, quibus
 Immixtus pietate emicuit pudor .
Hic gratam Iuveni, sacro
 Vxorem, ac stabili connubio dicans,
Primus prodidit infc̄is
 Quæ nati pietas, quiq; parentium
Ardor, quam facili uiros
 Vxores colerent lege, quid arctius
Vrbes et populos simul
 Deuinat, retinet, regnaq; principum
Seruans, ac inopum domos .
 Ergo tam nitidis moribus, ac piis
Totos uos inuenes date .
 Et uestris similes edite patribus .
Vos lætæ quoq; maximi
 Amplexæ Hymenis munia uirgines
Reddentis ueteres Auos
 Felices sobolis reddite coniuges ;

A D M V S A M .

O D E . XXVI .

Vsa iam tecum satis hunc in Annum
 m Lusimus grata uacui camæna,
 Quin parum cessas, tenuesq; nervos
 Diua remittis?
Dum graues imus Danaum per artes,

LIB. I.

Qua pedem docti ueteres tulerunt.

Tam simul paruis humeris nequimus
Cuncta subire.

Inde mox largis opibus priorum

Forſitan mecum grauior redibis,

Cum tibi graio uariuſ niteſcet

Barbituſ auro;

AD PANDULFVMM A

LATESTAM.

ODE. XXVII.

Iquis forte Roſæ florem tibi cultor Agelli
s Exigui dederit Pã dulſe, aut cærea pruna,
Aut quæ ſecreta decerperit arbore mala,

Hæc tu nimirum non adſpernatus, aperto

Accipies uultu, tecumq; putabis Amica

Hos Animos ulla non ſedulitate minores.

Hæc ergo impulſi ſpe, quas in uallibus imis

Aoniæ tenui collegimus ungue corollas

Mittimus, ut parui quæ poſſumus, utq; patentem

Repentes per humum: quod ſi dignabere fertis

Vinari modicis caput, et ſpiraueris ullo

Tempore ſcandenti dextro mihi numine collem;

Forſitan ipſe ſacro rediens è uertice primus

Incipiam lectis edera contexere lauros,

Aurea quæ ſemper uireant tibi tempora circũ.

O mihi quid potius contingeret, o mihi felix
 Ille dies, mihi cum tua dicere facti licbit
 Macte tua uirtute, simul uirtute tuorum.
 Nunc uero sat erit, si, quæ, dum seria ludo
 Miscuimus facili linquentes tenuia rerum,
 Lusinus interdum, placida dignaberis Aure;

AD MVSAM. DE LAUDI
 BVS GLYCERES.

ODE. XXVIII.

V ne quoq; extremum Glycerea cæmenti
 h D iua concedas Erato laborem,
 D ulce quæ nomen retines Amoris
 Sola sororum:
 S iue Cyrræi spaciata saltu
 C ollis, altorum nemorum sub umbra
 L enibus circum fidibus silentem
 Aëra mulces.
 S iue Permessi uirreas ad undas
 F luminis, cætas referente ripa,
 M olliter Diuum modularis ignes
 Voce cænora.
 E rgo quas primum repetam pudici
 P ectoris dotes? fidei ne sacrum
 V inculum, quodiam religita nonum
 Nectit in Annum?

Vinculum,

V inculum, quod nec minimum superba

S orte cuiusquam poterit resolui,

V inculum, quod perfidiæ nec ulla

Arguet Aetas.

A n ne quæ casto sedet ore nuda

V eritas illi, probitasq; semper,

A tq; iocundo pudor et uenustas

Iuncta lepore.

A n prius solers labor, atq; mentis

P ronidæ sensus referantur? et quæ

R ebus est illi in dubiis adherens

Ardua uirtus?

A n modus famæ metuens malignæ,

A n ne quæ simplex, et hians honori

S emper est concors famulata puro

Forma pudori.

Quæ'ue sic dulci mihi me rapina

A bstulit, nil ut reliquum supersit,

Quod meæ non ex dominæ benigno

Pendeat ore.

N anq; si fas est oculo quid unquam

F orte mortali superum uidere,

I d mihi quondam intuitu beato

Contigit uno,

V ersa cum sanctos, acies ad ignis

S yderum, læta quibus illa fronte

L ucidum fulget, nihil esse sensit

Pulchrius usquam.

I nde, quis credat, propius tuenti
 C ertus in coelum reditus pateſcit,
 A tq; facturus iter illud, omni

Lator extat.

N' anq; ſi tanta reliqui per omnem
 L uce coeleſtes aditum renident,
 S ordide in terris Animæ quid ultra

Fata moramur?

Q uin eo lati properamus? unde
 S pirat hæc nobis leuis Aura, cuius
 M irus inuitat decor, atq; aperta

Limina monſtrat.

I pſe quam longum fuerit ſuper mi
 V ita, diuinum inbar hoc ſequendo
 E ximar cæcis tenebris, et Atro

Carcere Liber;

IOANNIS AVRELII AVGVREL
LI CARMINVM LIBER
SECVNDVS.

RESVMIT LYRAM, QVAM SVPERI
ORE LIBRO, A MVSA BRE
VIS TEMPORIS VE

NIAMPRECA

tus, dum ad græ-

cos auctores se

conferret,

deposu

erat.

ODE. I.

N uices gratæ redeuntis

Anni,

Lege quæ diuum stabili

Iubente

Debitos terris referunt honores

Tempore certo.

C oncipit vires genialis Ardor,

E t nouis æui immenescat horis,

Quo semel moto exhilaratur omnis

Concitus orbis.

O cio num tu fidibus solutis

D editus fies mihi solus, et te

F orsan immundo paries habebit

CARM.

Pulvere tectum
B arbite? haud ista mihi mente clavis

A eres pendes, licet ipse pura

T e manu templi positum sub alta

Parte reliqui:

C um breuem dulci ueniam Camœnæ

I nterim paucis numeris petui,

D onec ad Dites danaum recessus

Pauper adirem.

V nde rimanti penitus quod ultero

S e mihi ferret, leniter receptum

I d tibi mecum rediens in usum

Omne referrem.

E n opes ergo quibus ipse posthac,

V t uoles, uti poteris beatus,

E n quibus noles aliis nitenti

Cedere cultu.

Q uod nec audacter, lenius' ue dictum

C ogites, Nam tu nimium nec optas,

E t mea pro, quod satis est, uirili

Ipsè parauit.

C umq; tu cuncta statuas pudenter,

I ure ne credas minimum decere,

Q uod nec ornatu nimio, nec ulla

Sorde laborat;

AD IULIUM ALEXANDRUM
 CAPELLAM, AB AMORE
 DEHORTATIO.

ODE. II.

Iquid rerum Iule per usum
 Expertus recte coniecto,
 Quod uaticinari prudentes
 Dixere uiri, en ego nunc Vates
 Ab nimio hoc uultus pallore,
 Dèq; assiduo pectoris halitu,
 Et titubantibus adeo uerbis,
 Vesanam auguro forte aliquam tibi
 Iam circum præcordia sensim
 Repentem curam, quæ dura
 Hac te uiuere conditione
 Ipsa uolens cogit nolentem.
 Huic nisi tu principio gnauiter
 Et forti animo obstiteris, frustra
 Post ipse reluctabere, cum super
 Ingestus turbarum cumulus
 Te, quam ut ualeas ferre, ualentius
 Premet, usq; adeo largior ingruit
 Fons semel haustus sollicitudinum.
 Sed non ulla tamen magis acriter
 Pestis uitanda est tibi, quam trucidis
 Subigi sæua lege Cupidinis.

Hæc penitus defixa medullis
 Internis, et mordicus hærens,
 Non nisi primos pascitur artus.
 Hæc et mentis nititur arcam
 Tormento excussam illecebrarum
 Perniciosis hostibus ingredi.
 Quos validis conatibus alto
 Deturbes solio est opus, et procul
 Inde extrema in parte releges.
 Atq; ipsa dei quotiens improbi
 Species obuersabitur oculis,
 Auersus contineas visum, et
 Ne te fallax illius Aura
 Falsis teneat blandiciis, caue.
 Interea quæ uerba salubriter
 Olim, dum forte anxia deuium
 Natum quæreret, effata est Venus,
 Si uacat, Audi. O si quis Amorem
 In triuijs errantem uiderit,
 Meus est fugitiuus. pretium sibi
 Index Basiolum Veneris feret.
 Verum si ad me huc egeris illum,
 Non solum tibi Basiolum uelim,
 Sed multo plura habeas hospes.
 Est puer insignis, tu propriis
 Hunc cognosce notis, Nam corpore
 Haud quaquam toto albicat, Igni
 Assimilis, cui lumina flamma

Fronte micant acri, Mens est mala,
 Verbulaq; olli suauia, nam quod
 Loquitur non sentit idem, Mellea
 Vox quoq; sed cum incenditur ira,
 Est fera Mens, fallax, fraudatorq;
 Et mendax puer acria ludit.
 Crinibus intonsis caput ornat,
 Osq; ferum, faciemq; proteruam,
 Exiguasq; manus habet, attamen
 Procul ei aculatur, et in luridum
 Acheronta ferox usq; nec ipsi
 Curat Stygio parcere Regi.
 Membra quidem nudus, sed Mentem
 Velatus, Auisq; aduolitans modo,
 Corde uiri, Gremioq; puellæ
 Insidet, ut spretis ita cunctis
 Mente leui, curaq; ferantur.
 Sunt quoq; et Arma illi, exiguoq;
 Ferit Arcu, paruaq; sagitta.
 Parua sagitta quidem, sed et altum
 Aethera sæpe petit, sed et ipsum
 Sæpe Iouem, proprio qui numine
 Summumq; polum, et sydera torquet.
 Parua Pharetra Humeris dependet
 Aurea, et intus amari Calami,
 Quibus hic me quoq; matrem sæpe
 Sauciat, omnia sunt scæua, omnia.
 Multoq; sibi est scænior ipse.

Fax modica est, superat tamen illum
 Quo clarent penè omnia, Phœbum.
 Ergo hunc si capias age uerbere,
 Neq; tu miserare, ac si flentem
 Aspicias fortasse, cœteto
 Ne te deapiat .si arriserit,
 Magis attrahe .si suauia uellet
 Ferre tibi, fugito .sunt noxia
 Oscula, et ipsis sparsa labellis
 Toxicat .si tandem tibi dixerit
 Hæc cape, nempe tibi hæc mea cuncta
 Largor Arma lubens, nequid tu
 Contigeris, fallacia munera
 Hæc speres, nanq; omnia Amoris
 Sunt ardenti infecta ueneno.
 Sic dea, quanuis ipsa parens foret,
 Multa diu conquesta est quærens,
 Donec latitantem illum, et multum
 Ambustum siccæ propria comperit
 Nescioquam complexum Psychen,
 Quam, Matris præceptorum immemor,
 Ne cui scilicet unquam uellet
 Se Vinclo sociare iugali,
 Vxorem optarat sibi, iamq;
 Inde pater natam susceperat,
 Quæ quanquam semper Mortalibus
 Aegri non nihil afferat, us tamen
 Diatur Ampla uoce uoluptas .

Hæc est

Hæc est quæ falsis, et leuibus
 Munita bonis ægritudinum
 Cupidis Animis insidiatur.
 Quam semper ueluti dominam pater
 Assiduus comitatur, et illius
 Duræ stimulos acuit cote,
 Quis agitata nequit mens ullo
 Fine regi, sed lapsa refertur
 In perus, nullisq; tenetur
 Virtutum uinculis, quibus ego te
 Iule uelim adstrictum, leuiumq;
 Immunem sic ducere uitam
 Curarum, maculamq; laborum;

CONATVR NICOLAVM SCHO
 LAMPATAVINVM ABSEN
 TEM, ET ALIAS RES AGEN
 TEM DOMVM, AC AD DI
 SCIPLINAS, QVAS
 CALLET, RE=
 DVCERE.

ODE. III.

A epius de te querimur, quod absis,
 s Et diu cesses Schola, uix ut ultra
 I am tui desyderium morantis
 Ferre queamus.

H ic locus nam quid inuat, et quid his te
 R ebus indignis animum fatigas?
 A ltius quo non aliis profundum
 Aethera posset
 S candere, et cunctos nitidi subire
 O rbis am fractus uagus, et liquentum
 Ignium solers penitus latentis
 Quaerere causas.
 N ec magis quisquam potis esset, oris
 S piritu grato grauius referre,
 Quaeq; perpendis, pariterq; magno,
 Pectore promissis.
 S iue terrarum, pelagiq; longos
 A mbitus tecum studio recensens,
 S iue metiri numero carentis
 Pergis Harenas.
 S ordidis ergo, cupidisq; rerum,
 Quiq; uicturi satagunt, et ullo
 V iuere ex uoto nequeunt beati,
 Ista relinque.
 N am satis quondam puero benigne,
 E t manu larga superi dederunt,
 V nde, quo posses sapienter uti,
 Esset abunde.
 A dde quod tempus placida quietis
 I nstat, ac istis inimica curis
 A nxiis aetas properata serum
 Vergit in Aeuum.

Quin tibi cursu propiore tandem
 A urea portus petitur salutis?
 Lætus ut hoc, quod superest, secundo
 Tempore uiuas;

AD HERMOLAVM BARBARVM
 P. VENETVM, IN DIO-
 SCORIDIS TRA-
 DVCTIONEM.

ODE. III.

St repens pedibus paruus humi Leo,
 e Quod uernis Animal flatibus, et leui
 Tantum uescitur Aura,
 Hermolae coloribus
 C ontectum uariis, nam penitus refert
 Quoscunq; attigerit proxime. At est quoq;
 Huic cognominis Herba
 Terræ uersicolor sua,
 S iue hæc Cyaneo, seu uiridi fore
 Illam, uel croceo tegmine iusserit.
 Hæc sed cuncta potentis
 Naturæ prope ludicra.
 Quid tu? Qui propriis uiribus, et graui
 Verborum serie grandia stripium
 Sic miracula promis,
 Gemmarumq; ualentium

M anes penè cauo demere Tartaro.
 His quam perspicuo, nec tenui tamen
 Discrimen facis ore.
 Illas ut bene frondibus
 E t Ramo et foliis et floribus explicas.
 O fecunda Animi copia. Quod tibi
 Narratur, simulatq;
 Doctorum uenit Auribus
 P erceptum, hoc adeo non simile est sibi,
 Vt se sic oculis protinus indicat.
 Talem Protea quondam
 Passum uincla tenacia
 P astori species mille putauerim
 Induxisse nouas, horribilem feram,
 Ignemq; fluumiq;
 Dilapsum in tenues Aquas;

AD HIERONYMVMBONONIVM,
 NIHIL ESSE PRETIOSI
 VS TEMPORE.

ODE. V.

n Vlla maioris pretii supellex
 Temporis paruo fugientis usu
 Contigit nobis Superum benigno
 Munere Diuum.
 Qua frui si quis scierit Bononi,

ille

I lle præcurrens opibus potentis
 D iuites, solus poterit beatam
 Viuere uitam.
 S eu diu semet stabilem, aut caducum
 C ogitet, nam quid sapiens putabit
 E sse momentis trepidantis horæ
 Carius unquam?
 T emporis prono simulac abuti
 P arcus cursu statuet, quod inter
 M ulta, quæ nobis aliena, nostrum
 Extet id unum.
 C uius immensæ penitus rependi
 V lla iacturæ nequeat facultas,
 N on opum, non quos popularis Aura
 Iactat, Honorum.
 E rgo ne cesses sapienter unâ
 H oc opus planè properare mecum,
 N equis euadat tibi punctus Aeni
 Segniter ullus;

AD MVSAM, IN PETRIBEM
 BI. P. VENETI LAV
 DEM.

ODE. VI.

e Cquod Dina Corollis
 Istis floridulis tuis

Dignum nunc statuis caput?
 Cui tantum in tenero sinu
 Nunc Myrti, ac Ederæ foues?
 Isthis cui manibus sacris
 Tantum nectis odorum?
 Nunquid forsitan hæc meo
 Bembo ferta uirentia
 Dulcis Pieri præparans,
 Nascentem quoq; ad ipsa
 Incunabula tendis
 Exornare poëtam?
 O quam principio indolem
 Præ se mirificæ tulit
 Ille, cum patris optimi
 Nuper carmine turbidam
 Ausus tangere mentem,
 Admouit solidam ori
 Heroi sonitus Tubam.
 Vel cum sæus Cupidinis
 Longum uulnera pectori
 Affixa indoluit suo,
 Quod æternum Elegis foret
 Duræ pignus Amicæ;

P R O

LIB. II.

PRO. N. FRANCO AD ALPHON
 SVM RERV M HISPANI arum
 scriptorem, post captam de infide=
 libus Urbem Granatam ab
 inuictissimis Hispaniæ
 Regibus.

ODE. VII.

St opus dignum pretio, Minora
 e Quæq; spernentem, nihil haud superbū
 Aggredi, et magnas nisi res potenter
 Sumere agendas.
 S eiq; post offert merito secundis
 L audibus, qui iam benefacta puris
 I mprimens scriptis, eadem perenni
 Dedicat Aëuo.
 Qualis Alphonsè propriis iniſta
 G entis Hispaniæ calamus honores
 N uper, et regum merita decoros
 Laude triumphos.
 V t uiris urbem, studiisq; Belli
 A speram, et multis aliunde sumptis
 E t suis sese decimo tuentem
 Viribus anno
 R egius tandem uigor, atq; uirtus
 B ellicæ, et prudens superarit Astus:
 I am quibus sanctæ fidei rebellis

C A R M .

Quisq; pauescit.

V t tot ex una Hesperia potentum
P rincipum late populi uolentes
S igna diuersi sequerentur uno
Nomine Regum .

V tq; Mendocæ Duo tum ualentis
R oboris summis opibus frequentes
I uerint, tum consiliis, subinde
Castra secuti .

D eniq; ut nobis aliquando nomen
P erditum tanto retulit Trophæo
S acra maiestas, docuitq; Victos
Vincere posse .

H eu pudet quantas tulimus referre
I andiu clades miseri, et quod ignis
I lle Turcarum opprobrium perenne
Dirus inussit,

C um pias quondam uiolentus urbes
A bstulit cunctas Danais, et ultra
I mpius Flammas Italas ad usq;
Protulit oras :

Q uem neq; extinctum, neq; se mouentem,
P erfidi sed iam uomitum furoris
F orte spectantem cohibebit unus
Victor Hiberus .

N am simul sanctos superum fauores
H ausit, ut gentis adeo feroci
P ræditas cultu domitare tanta

Quinerit

Qui uerit Arte,
 Hunc quis ad cunctos dubitet furentum
 Impetus ire oppositum mereri,
 Summa cui rerum bene cedat omnis,
 Imperium q̄?

AD NICOLAUM PASSERVM PATAVINVM : EVM RECTE
 BEATVM DICI, QUI VI
 TA FVNGITVR
 QUIETA.

ODE. VIII.

O liz Passere mollibus
 Quenquam deliciis, aut opibus leuem,
 Vel quod credulior sibi
 Insanis inhiet semper honoribus,
 Iam felicibus hunc, uelut
 Immunem miseris sortibus, inseri.
 Nam siue undiq; sordibus
 Angustus premimur, seu nitidi sumus
 Reges, nescioqua tamen
 Vrgemur pariter sollicitudine.
 Quod si in propatulum suis
 Quicunque explicitis conditionibus
 Optandi dederit uicem
 Cuicunq; , ut libeat, summaq; , et infima,

C A R M .

C unctorum simulac bonis
 I mmixta exiguis tot mala senserint ,
 E t purum penitus nihil ,
 Mox omnes uideas sorte domum sua
 C ontentos petere , et graues
 Q uoscuq; ingenua peste relinquere .
 F elix qui solida potens
 Q uamprimum requie , nec caput anxiiis
 I n rebus posuit , neq;
 Plus æquo placidis arduus extulit ,

A D S E M E T A D H O R =
 T A T I O .

O D E . I X .

E rge , quid cessas ? patet hoc aperte
 P rotinus cunctis iter , ut uolentes
 I mus , et nosmet properamus æquo
 Sistere Campo .
 A tq; si moles prius obstat ulla ,
 Q uominus iam tum uidearis apte
 I ngredi , ne tu tamen abstineto
 Promptius ire .
 H anc enim mox cum superaris , illhuc
 V eneris , quo non alius patefcit
 P lanior nobis locus , atq; callis
 Latior ullus .

LIB. II.

Qua per Apricum nemorum Vireta,

P erq; florentum medios odores

L ætus ad sedes superum beatas

Leniter ibis.

N am semel pressis, et humi relictis

N oxiiis curis, erit Aequa posthac,

Quæ tibi forsân poterat uideri

Ardua, uirtus.

V na quæ cunctos aditus recludit

A speros nobis, facilesq; reddit,

Quæ ne mortales super astra prorsus

Vna reponit;

PVER PRO CIVITATE TAR
VISINA AD CARDINA
LEM GRIMANVM.

ODE. X.

I uæ quæ lauitis comam

d Puro Castaliæ Rore, nec alteri

Quam Phœbo finitis sacrum

Contingi laticem, ducit amabiles

D um uestros medius choros,

Vel cum fatidicis plena uolens suis

M iscet pocula Vatibus.

Nunc primum teneris ingredior puer,

S i fas est, pedibus nemus,

Vestrisq; admoueo fontibus oscula ,
Fretus quo ualeam meas
 Tanto primitias edere principi ,
Isti , qui licet omnium
 Splendens Pontificum præniteat decus ,
Vt cunq; has tenues tamen
 Nunquam (quæ grauis est ipsius Aequitas)
Aspernabitur Insolens .
 Ergo cui pariter Maxime Principum
Virtus unanimi gradu
 Fortunæ subit , et fertur , et omnia
Aequali uice temperat ,
 Salue , nam prius hoc Aonidum chorus
In tanta tibi deditæ
 Urbis lætitia dicere postulat ,
Debinc ut quam stabili tibi
 Intexant serie stamina Virgines ,
Quæ fatæ ad superos neunt .
 Nam tu cum uario multa peregeris
Doctrinæ studio diu
 Sublimi ingenio functus , et hac graui
Mortales ope Inueris .
 Hinc uitæ ingrediens mox iter alterum ,
Humanum ut folcas genus ,
 Patrium consilio et munere Maximus
Fies perpetuo Pater ,
 Omnis cui merito pareat , et libens
Omnis quem ueneretur , et

Quem uere solidas continuo uices
 I llus gerere auctumet,
 Qui caelo ut superis singula prospicit,
 S ic mortalibus omnia
 Aequa pro meritis lance reponderat ;

AD CASSANDRAM FIDELEM
 VENETAM, UT SE AD HI-
 SPANIARVM REGINAM
 LIBENTER CONFE-
 RAT, ADHOR-
 TATIO.

ODE. XI.

N a nimirum Series Fidelis
 " R ebus est concursus superis, et imis,
 Qua simul cunctus uariat, simulq;
 Conuenit orbis.
 Quæ licet paucis soleat patère,
 H anc potest plene tamen intueri,
 Quisquis attente propiora nobis
 Pensitat Aequus.
 S æpe nonnullos adeo sub uno
 D isspares tecto uideas, ut illos
 I nter immensi mediam putaris
 Aequoris undam.
 A lteros forsan simili propinquos

M ore, sed toto penitus remotos
 O rbe, uis fati parilis uolentes
 Coget in unum .
 H incq; tu nusquam Hesperiae potenti
 V isa Regnae cupide uocaris,
 S umma nam uirtus utriusq; summo
 Consonat astro .
 I lla regalis specimen decoris,
 O mnium quot sunt simul, et fuere,
 A c erunt unquam A etherei sub amplo
 Culmine tecti .
 G rata tu Diuis et Amica Musis,
 V irginum splendens decus eminentum,
 P erditum longo reuocans ab Aeuo
 Vna reducis .
 E rgo quod felix tibi fors benigne
 R egis offert manibus, uerenter
 S ume, et in tanto Superis habeto
 Munere Grates .
 N anq; uix illhuc uenies, et Almam
 S enties terrae speciem beatæ,
 M ille cum lætum tacite subibunt
 Gaudia pectus .
 N ec tibi spes breuibus referri,
 Q uæ mihi in mentem ueniunt notata,
 M ulta dum Franchus memoranda dulci
 Ore recenset .
 Q ui semel summi uenerandus illhic

LIB. II.

P atris orator, meliora quæq;
M ente scrutatus, memori referre

Singula gaudet.

S ed nihil felix reputes benigno
E t graui regum magis et beatæ

S tirpis aspectu referentis omni
Indole reges.

Q uo tibi quondam dabit ut fruare

N obilis Virtus tua, cum patebit

I n dies maior, peragente certo
Ordine rerum;

AD MARSILIVM FICI
NUM FLORENTINVM
IN LIVOREM.

ODE. XII.

B am forte, salubribus

i Qua Lymphis Aponus persurit, anxius

Quæ tantum liquido ignium

Nais concipiat pectore Marsili

A eternum Sophiæ decus.

Seu uiuo tumeat sulphure, seu Nitro,

N igrantis'ue Bituminis

Interfusa graues æstuet halitus,

S iue hinc semita deferat

Vndas Tartarei fontis ad igneas

D iris peruia fontibus,
 Heu tristis mihi cum belua Deuio
H orrenti subito specu
 Visa est se celerem tollere, cui manus,
E t Frons, et caput, et pedes
 Humani, reliquo corpore squallidus
S erpens inseritur uagis
 Instratus leuiter tergora pinnulis.
H uic dextra geminae faces,
 Quarum mox ubi me contigit altera,
I nfero sibi pectori
 Crassantem subigit saenius alteram:
A tq; istis, ait, ignibus
 Hic me perpetuis ardeo, uiderim
S iquando meritis bene,
 Nunquam laeta nisi nobilium malis.
H is sic Attonito mihi,
 Ambustoq; hominum tunc genus excidit,
Q ui monstro huic penitus dati
 Despectant oculis omnia liuidis,
V t iam nil cupiam magis,
 Quam tecum miseros effugere Inuidos;

LIB. II.

AD HIERONYMVM BONONIVM
PETENS, VT QVAERVRI
COMPOSVERIT, EDAT.

ODE. XIII.

V re quid nobis tot agens diebus
r Quod diu spiret referes Bononi?
Quos legis, quorum tibi summa semper
Copia, flores?
A rte cui doctis manibus magistra
N ectis hæsuram capiti Coronam?
Quæ tibi Halantes Pieris per Herbas
Læta ministrat?
M ollibus num te uiolis moratur
H æc, an incumbit rubidis Rosetis?
E t leui uepreu folio latenter
Iungit Acutum?
Quicquid intexis uacuis, petenti
D ulcis imperti socio benigne,
O mnium tantos tibi qui recessus
Inuidet unus;

AD FVSCIUM THOMEVM DE
IOANNE Laurentio Veneto.

ODE. XIIII.

s Vnt uera Fusci, quæ mihi de tuo

p

- Laurente narras sapius ? ut graues
 Virumq; curas, et Deorum
 Consilio meditetur æquo .
I nterq; summos implacidum decus
 Aestus honorum mobilibus iocis
 Deducat interdum morantem
 Collibus Eugneis Camœnam .
Q ua lætus olim scandit in Aonas
 Montis, et illhic uirgineos Choros
 Inuisit Audax, et soluto
 Castalium bibit ore nectar .
E rgo aut ferenti grandia dextera
 Tractat potentum munera Principum,
 Dulcesq; opum fructus honestæ
 Consequitur segetis Beatus .
A ut atra fronti nubila differens,
 Perfundit alto carminis, et lyræ
 Ardore mentem, dein recepta
 Pindaricum mouet arte plectrum .
T um uero ceu cum nubibus arduis
 Coactus imber constiterit notho,
 Mox ingruit terris, ruitq;
 Crebrior innumeris harenis,
S ic ille grandi turbine concitus
 Vinacis Auræ, fertur in abditas
 Regumq; laudes, et Deorum
 Plurimus, atq; uirum per ora
D iffundit illos, et grauius sitis

Premente

- O *Premente denso carmine uendicte .*
Quid ? cum patenti Aluo fluente
Leniter, et utreo liquore
 D *escendit acris per medias faces*
Sæuæ puelli matris, et igneos
Dulcis Iuuentæ secum Amores
Præteritos uacuis recenset .
 T *unc omnis illi molliculus Iocis*
Ridet uenustus in labiis Decor ,
Et gratiæ ludis , et omni
Implicitæ Veneres Lepore .
 O *quanta puri pectoris est fides ,*
Quam non medelæ uulnificum patet
Telum , quod insedit medullis
Iam penitus teneris ab annis .
 S *ic quondam Erichthei filia coniugis*
Hærebat ardor pectoribus sui
Semper , nec unquam corde Procrin
Æolides Cephalus mouebat .
 Q *uanuis Himeti uertice dum feros*
Sectatur Apros , hunc male cognitum
Aurora , quadrigisq; raptum
In Gremio roseo Foueret ;

AD IOANNEM REGIVM.

ODE. XV.

Aepius Regi ueneratus æqua

p ii

Mente cœlestes precor , ut Benignum
Hunc diu uobis Dominum secundo
Sydere seruent .

Mox ut illius meritis honores
Deditos spectent semel , et fideli
Lancis æquatæ Trutina laborum
Præmia librent .

Nam quis , ut nosti , melius tot annos
Res piæ tantas fidei peregit ?
Dum Patris summi Venetas ad oras
Nominè degit .

Mitto quot Romæ uaria negotii
Sorte distractus tulerit , referre .
Sive quæ quondam residens Hiberis
Vrbibus egit .

Et tamen cessant Homines benigne ,
Quæ satis nunquam ualcant merenti ,
Reddere , Ingratum genus , atq; iniqua
Mente ferendum .

Auguror sed iam prope tempus esse ,
Si mouet ueris mihi Phæbus ora ,
Quo moræ hos tantæ pudeat , immetq;
Damna rependi .

Namq; Iam pastor sapiens propinquat ,
Qui sacro longe remouens ouili
Desides , large pecus omne pascet
Fruiferentum :

AD INGENVOS ET DOCILES
ADOLESCENTES SVOS.

ODE. XVI.

Vam uirtus nihil ardui
 q Præstet: ueridico discite Carmine:
 Quod nunc Pieridum sacris
 Vates ex Adytis profero uirginum.
 H æc Fati horribilem metum
 Instantis minuit: sternitur huic dolor:
 H ac uincit labor omnia:
 Nec feruens refugit tundere uiuidum
 H ydræ multiplicis caput:
 Sed qua se innumeris anguibus impeti
 S entit: qui prope pullulant:
 Hac instat penitus parte ferocior,
 D onec iam fera sæpius
 Victrix Herculeis concadat ictibus.
 S ic uos o i uvenes mihi
 Intentis operam nunc date uiribus,
 E t gratam sibi singuli
 Partem Viperei uerticis amputent.
 H ic Vatis subeat uicem,
 Primas Syderei muneris occupans.
 A lter Rhetoris impleat
 Humano officium quolibet altius.
 N ec qui lucida Sydera

CARM.

Solers inspiciat, desit: at huc quoq;
Causas cum specularibitur,
 Hæc ad perueniat Munera particeps.
Rectæ pergitæ semita
 Hac omnes igitur, Dux ego sedulus
Vobis non abero usquam,
 Quo uirtus Hilares uncat Duxerit;

CRETICVM CAMERTEM HOR-
 TATVR, VT IN PATRIAM
 redeat post perpeffos multos labores,
 dum utranq; linguam, ac di
 sciplinas perdiscit.

ODE. XVII.

Ebus hærendo propius, quid ipsæ
Polleant intus sapiens futurus
 Discat, et uires utriusq; linguæ
 Calleat, optas.
 Quæ tibi quondam ratio ut suborta est,
Tum truces audes Pelagi procellas
Temnerè, et Graias sitibundus urbes
 Pergis adire.
Atq; iam dulci patria remotus
Hic uolens septem remoratis Annos,
Vnde quæsitum meritis reportas
 Creticæ Nomen.

Inde

I nde sermonum rediens honestus
 D otibus, doctos Patani recessus,
 E t penum rerum cupido beatam
 Pectore quaeris.

C uius ut fias satur, ecce rursus
 H ic tibi externa est domus, inq; cursus
 A lieros septem melioris Aevi
 Ducatur Aetas.

E rgo iam plenus, patriæ ne curam
 F orsan induces Animo? et subibit
 I am tibi grato locus, unde primos
 Sumpseris ortus?

H ic suo nam te sibi iure sancti
 A sserens dextra reuocat, quid ultra
 T endis? in cassum properas, et isthic
 Terminus hæret.

D ulabus sic dum teneor potentum
 I pse Musarum studiis, et ocii
 D ebitus dudum patriæ duo bis
 Lustra reposcor,

H ic ubi leuam latus Urbis urgens
 F ertur amœnæ prope litus oræ
 C æsarum subter monumenta leni
 Ariminus unda;

CARM.

AD NICOLAUM PASSERVM
DE THEODORO GAZA.

ODE. XVIII.

Oc quodcumq; uides, undiq; si caput
h Electas, Sydereo uertice contegi,
 Parcarum tenet arcto
 Nodo serua necessitas.
Nam qua Romulidas Albulæ perfluit,
 Illum, quem totiens laudibus omnium
 Miramur, Theodorum
 Audire hic memini senem.
Is rerum mihi tum perpetuis pares
 Causas principiis dicere, sic nihil
 Fati sorte potentis
 Immune esse, sed omnia
Aeternis superum obnoxia legibus.
 Hinc solis uarios, et Triniæ graues
 Defectus, et olympo
 Certas Syderibus uias.
Hinc quæ terribili sæua Iouis manu
 Mittantur pluuia grandine fulmina,
 Terrarumq; tremorem, et
 Nautis exitium insciis
Incertis tumidum temporibus mare.
 Hæc nanq; Aethereo mentis ab halitu
 Diuinæ intus habere

Insum

Infusum, atq; per arduam
Molem sese agitantem undiq; spiritum,
 Aiebat: tenues unde animantibus
 Vitæ, quæq; sub altum
 Marmor, quæq; uel Aetheris,
Vel terræ uario munere uescimur.
 Quin inde ingenio, qua sapimus, Deum
 Ipsorum quoq; puram
 Nobis particulam dari,
Quæ quondam in numerum syderis artibus
 Terrenis resoluta euolet, et sua
 Cæli parte residat
 Simplex, nec tenebris, neq;
Iam tunc corporeo subdita carceri.
 Sic nobis liquido Passere flumine
 Verborum ille solebat
 Qui iam cælicola ante, quam
Humanum et male mortalibus additum
 Torporem exueret, continue tamen
 Versabatur in ipsis
 Terris sydereum decus;

CLYCIE AD SOLEM, SED ME-
 TAPHORICE AD MVSAM.

ODE. XIX.

16 Extimur quo tu sacra lux perennè

C A R M .

D uceris cursu, sequimurq; cunctis

P enè momentis, tua dum reudent

Lumina terris.

E t tuos, donec superis aberras,

N octe, quam longè est, reditus moratæ,

M ane mox omnes iterum ad beatos

Flectimur Ortus.

V nde quod passis foliis uiremus,

Q uod comam grate uiolæ rubentis

A emulam passim gerimus, quod ipsæ

Viuius abs te

P rouenit, quæ nos radiis superne

S uscitas tantis, et humo refotas

Q uantulas parua prohibes Iacentis

V na perire.

FINIS.

IOANNIS AVRELII AVGVREL
LI LIBELLVS IAMBI-
CVS SVPERAD
DITVS.

ADMVSAS ACCEPTVM EIS RE=
FERRE SOLIS, QVOD GRAN=
DIVS NESICIO QVID LV
SVRVS SIT.

CARMEN. I.

*Implæus hic est collis? hunc
dulces habens*

*Passim Camænae? Phœbus hunc
lubens petit?*

*Cum ponit arcum, cum Lyram
manu capit?*

*Huc me quis ergo duxit? huc quo tramite
Pedem beatus intuli?*

Vlli ne quicquam contigit felicius?

Quam sub uirente semper hac Lauru, sub hac

Pinu, uel intra myrteum hoc ferri nemus?

Vel ad scattentis puriter Lymphæ caput

Huius sedere fessulum?

Quis ò canoras ocys mihi fides

Ferat? quis hic me cœpit ultero spiritus?

Auet latente mens furore percitæ,

IAMBICVS.

sequensq; gestit os, manusq; grandius
Nec usitatum ludere.

Duxistis hæc in alta uos me culmina
Musæ: rigastis ora uos puris mihi
Vndis: refectumq; excitastis optima:
Accepta uobis quæ frequenter unicus
Referre par est omnia;

AD IVLIVM · II · PONTIFICEM
MAX · IN COMMVNI

Omniium summum eiusdem
Pontificatus plausu
Gratulatio .

CARMEN · II ·

Ecunde Iuli pôtifex Sanctissime,
s Optate cunctis gentibus diu pater,
Electe summo nunc iubente coelitem,
Patrumq; uotis omnium fauentibus,
Iam quisq; pro se gratulantes offerunt
Tibi, quod esse dedita signum queat
Mentis · Potentes urbium uolentium,
Rerumq; firma publicorum pectora
Legationibus datis frequentibus
Spondent, fidemq; dedicant læti suam:
Tanquam daturi prodeant maius nihil.
At qui minori sorte uictum temperant,

LIBER.

Omnes opellam pollicentur uberem,
 Præstare qualem diligens uirtus potest:
 Quos ut tuorum scripseris semel gregi,
 Dignere leto contueri lumine.
 Spe cuius ultro motus ipse gratiæ
 Ausim repositi collis ad cacumina
 Repens anhelans ac laborans tendere.
 Vbi sorores floribus fertum nouem
 Texunt micantibus, annulisq; syderum:
 Quod inde mecum deferens tibi sacrum
 Pergam superbis dedicare postibus
 Templi, quod ulnis sustines unus tuis.
 Ne prorsus ergo seduli munusculum
 Vatis, pusillum sit licet, despexeris.
 Nec ille nanq; cuius hic uicem geris,
 Rerum supernus fabricator omnium
 Terris inhabitans paruulos contempserat;

IN EODEM PLAVSV. CESSAT V
 RAM SYDERVM MALIGNI
 tatem, quam Vates minantur,
 Principis pii guber
 natione.

CARMEN EX SOLIS IAMBIS.
 III.

Inantur Astra quid tot imminentiæ?

IAMBICVS.

Famem' ne, Bellá ue, aërem' ue morbidum?
 An esse cuncta sic maligna credimus?
 Vt ulla prorsus haud queat benignitas
 Iouis iurare, uel fauere Cypridis?
 Nihilq; cœtus orbis addet ultimi
 Fauoris? atq; nos relinquet inuidens
 Fauentium illa uis suprema syderum?
 Quid heu cauere cogitent homunculi,
 Quod imminere fata cuncta destinent?
 Dedit sed ipse Principem Polus pius:
 Secusq; forte res minata habebitur.
 Eo ferentur imperante rectius
 Iniquitate siqua uicta temporum
 Gradu labare de priore Cœperant.
 Eo regetur imperante iustus
 Id omne, cuius ipse iam potens, tenet
 Vicem suapte ui mouentis omnia.
 Redibit ergo seculum, quod antea
 Semel fuisse fabulantur Aureum.
 Vigebit omne protinus bonum: simul
 Scelus potenter æquitas fugauerit:
 Nec ulla nos tot impiis pios malis
 Premet leuata syderum malignitas;

LIBER.

IN EO DEM PLA VSV: SPERAN

dum esse bonis omnibus omnia in melius
cessura sub frugifera almi
Principis quercu.

CARMEN. IIII.

Vid non sub almo iam decebit Principe

q Sperare uos omnes bonos?
Sperate uestris apta uotis omnia

Iam iam futura proxime.

Virtus aperte uestra fiet amplior.
Crescent uicissim præmia.

Postrata passim prauitas calcabitur.
Pœnæ sequentur crimina.

Vt Roma priscis restituta moribus
Caput decenter efferet,

Orbis uerendum semper, et summum caput,
Fidei Caput sanctissima,

Exemplar huius prosequentur cæteri
Quacunq; parte Principes.

Horumq; tales protinus Ciues erunt,
Quales et ipsi principes.

Gaudete honestis qui ualeat artibus,
Nec iam labori parcite.

Mercès abunde præparatur omnibus
Hoc sub patente robore.

Hæc quercus olim pauerat sub altero

IAMBICVS.

Pastore non paruum gregem.
 A t ipsa eundem pullulantis ambitu
 Maiore nutrit Pabuli.
 C reuere Rami, creuit et stipes, diu
 Cultore cultus sedulo:
 C uius supremo defluet cacumine
 Optata pax mortalibus.
 V escantur omnes glande, qua quondam ferunt
 Auctum sub Auro Seculum;

IN EODEM PLAVSV: AD CIPPI-
 CVM IADRIENSEM PRAESV
 LEM GRATVLATIO.

CARMEN. V.

Am longa quamuis attulit secum dies
 i Obluionem saepe rerum desidem
 Antistes alme, uirq; quam doctissime,
 Tui memoria pertinax semper tamen
 Mihi resedit sede mentis intima.
 Vt flore quondam te iuuentæ in optimo
 Vigere studiis litterarum uidimus.
 Ac dehinc honesta prosequente maximos
 Et liberali seruitute Principes:
 Vt mox adeptum te breui, percepimus,
 Opes, honores, ac laborum præmia.
 Tum gratulabar, sed tacens tamen, tibi:

BOMIS

Bonis quod ultro sic fauerent sydera .
 At nunc quid unus maximus in omnium
 Tacere possim plausibus ? cum proxime
 Tuus supremum Principum Princeps Decus
 Domum reuertens expetitus omnibus
 Insedit alto Principatus culmine :
 Cui Christiana pareat Res publica :
 Et Roma sanctum proferat uetus caput .
 Frequensq; ad inferos Manus quirittum
 Fama locati tam decenter numeris
 Non usitato persruantur gaudio .
 At qui supernas incolæ sedes tenent ,
 Nobis fauere iam libenter annuant :
 Quod rite ducti legibus , tandem bono
 Boni uolentes degimus sub Principe ;

IN EODEM PLAVSV : TRES SVM
 MAS VIRTVTES AD TRIUM
 phum inuitat, quo uincula prauitatis
 iniiciuntur, atq; eadem in
 seruitutem deducitur .

CARMEN EX SOLIS IAMBIS .

VI .

Erena ueste candida nitens ueni
 s Pius uocata supplicum fides modis :
 Opem tuis fer , ac tuere deditos

IAMBICVS

Tibi benigna: Caritasq; prodeas
 Simul calente profecuta spiritu.
 Nec excitata spes moreris amplius:
 Tuo sed ipsa cæteras gradu premas.
 Triumphus eæ iam paratur elegens
 Quibusq; uestra qui instituta diligunt:
 Sequetur omnis hunc chorus fidelium:
 Amantium omnis, omnis et fouentium
 Cor infidente spe: sequetur expetens
 Honesta quisquis improbum scelus fugat.
 Trophæi at ipse Pontifex uidebitur
 Locum tenere, parte qua micans Decus
 Honore complet omnium grauiſſimo.
 Virensq; laurus ac oliua uertica
 Sacro reuineta gloriæ satis datum
 Superq; prorsus approbabit omnibus.
 Dolusq; frausq; prauitasq; uincula
 Ferent, et ante currum agentur, et graui
 Prementur usq; seruitute pessima;

AD IVLIVM · II · PONT · MAX · IN
 eodem plausu, summopere letari: ut opina=
 tur Venetum Senatam, qui ita summa se=
 di optat præstantiss · Principem, ut eius se=
 dis protector extitit semper summus.

CARMEN VII.

I Egere Patres Maximum boni Patrem:
 Qualem

LIBER.

Qualem uolebat optimus legi quisq; :
 Qui pace primum candida suos donet ,
 Ut ille quondam , cuius is uices implet ,
 Pacem reliquit , dum polum subit , terris .
 Restinguat et qui Principum grauis iras
 Diri tumultum pröterens ferum Martis ,
 Ac triste det quo turpiter Scelus terga :
 Simulq; læta proferat caput Virtus .
 Quauisq; (ut aiunt) Syderum minis cuncta
 Feruent , quibus iam exhorret et pauet Mundus :
 Huic fata prorsus attamen statim cedant ,
 Prudentis est uis si potens magis fato .
 Diuina nanq; cæteris Dei Cultor
 Præfert , adorat et ueretur imprimis ,
 Mortaliumq; deinde res habet curæ .
 Et dexter æqua ponderans librat lance :
 Qui Christianæ publicæ rei præest ,
 Consentientibus ita nunc bonis cunctis .
 Et qui priorum memoriam nouans Patrum
 Nuper secundus Iulio quidem Magno
 Illi decenter additur pater summus .
 Honoribus complectitur bonos Iustus .
 Omnesq; caritate curat æquali .
 Sed nec fatigatur labore , nec cessat ,
 Vbi facultas , quo iunct suos , detur :
 Patris magis quam Principis putans nomen
 Decere se , qui Principum sedet princeps .
 Nec imperare gratia sui , præ se

IAMBICVS.

Fert ille, sed sic omnium, ut sui nunquam
 Sit mentio, uel parua, sed gregis lecti,
 Cuius fauente Pastor est datus caelo.
 Reuerentiam inde non metum suis affert,
 Ut qui colatur unice, nec optetur
 Vllus magis, qui sospes ac diu praesit.
 In ore simplex, Regum decus, semper
 Est ueritas illi, oris et lepor purus.
 At fraus abest, abest et astus, in quarum
 Vicem una Prudentia facessere has cogit:
 Seruilem ut alteram, alteram ut mala trudens.
 Haec eruditio omnia excolit mira:
 Certusq; rerum ac multus omnium sensus:
 Innata quando uis calescit, et mentis
 Doctrina uires interim mouet sacrae.
 Est huius etenim generis hoc quidem munus:
 Iam seminarium unde pullulat densum
 Antistitum atq; praesidium uirum semper.
 Hinc ille, reliquos ne simul tot attingam,
 Qui iam beatæ dirigens Ratis clauum
 Haereditario innuit Catus iure
 Deberi hunc olim Pontifex tibi summe,
 Quem tu regendum assumeres, et haerentem
 Iam penè scopulis turbidi maris cymbam
 Potente dextra demeres: et in tutum
 Tandem reducens sistentes diu portum.
 Hinc gratulantes est uidere sic passim
 Cuiusq; cunctos ordinis, uelut quale

Aetate nostra gaudium fuit nullum.
 Sed nullus aequae, opinor, est tamen laetus:
 Quantum Senatus Adria potens gaudet.
 Qui sic supremæ Principem cupit Sedi
 Adesse iustum prouidum grauem summum,
 Qualem ne nunc te multiplex dedit Virtus:
 Ut ipse semper illius fuit constans
 Fortisq; et acer fautor, ac erit praesens
 Protector usq; pro suo in Deum cultu;

IN EODEM PLAVSV: RESISTI

Possè fato Prudentia Principis,
 siquid sydera, ut Vates
 ferunt, minantur.

CARMEN. VIII.

Alete pestes intimæ mortalium
 Extrema uitæ Fraus scelusq; vulnera.
 Abite cuncta maximam in malâ crucē.
 Redite uirtus ac honestas prospero
 Gradu beatum cunctis consortium.
 O ne minentur amplius Vates male:
 Sæuire cessent iam maligna sydera.
 Quid tam scelerate coelites admisimus?
 Ut tot supersint iugibus malis mala?
 Non uestra iam nos respicit clementia?
 Quæ sola labe pro graui præponderet?

Atqui fauendi spem dedisti optimam.
 Electione patris hac summi data:
 Qui dum gubernet, arceat nobis procul
 Quæcunq; ferre fors iniqua quiverit:
 Ut pastor æquus curat ac seruat gregem
 sibi relictum, Dux ut abscedit prior.
 Latentur omnes ergo, præsertim boni.
 speret bonarum cultor omnis artium,
 Rerumq; cultus augeatur omnium.
 Iam cuncta nanq; prospere tanti dabit
 Fato resistens Principis Prudentia;

AD MVSAS: VENISSE SE PARVA

Vrna ad hauriendas ex earum fonte
 Lymphas, quibus pro uirili sua
 imas partes crescentis
 quercus irriget.

CARMEN. IX.

Ouis puella, quæ profanum limpidis
 i Arcetis omne fontibus:
 Soloq; Vates haustibus tantis pios
 Frequenter huc admittitis,
 S acras adorans, si licet, Lymphas peto
 Arcta pudenter Vrnula:
 Vt rore ad imas irrigem partis leui
 Crescentis alte Roboris.

LIBER.

Maiore summas abluent aspergine,
Qui flumina ipsa exhauriunt.
Vos forte ad umbram sedulus tantæ semel
Quercus Camœnæ uisero.
Ac inde pastum glande me pingui Domum
Remittet hæc benignitas,
Qua me fouetis semper, et uestro simul
Complectis almæ spiritu;

AD PONTIFICEM.

Aec tibi dudum reuenter Alme
h Pontifex tentis fidibus Camœna
Nescioquoddam meditata gessit
Ludere carmen,
Quod licet forsân minimum seueris
Auribus par sit, tamen iis leuamen
Mentis haud ab re fuerit Iocosus
Sumere rebus,
Atq; nonnunquam uariante crebris
Eximi curis uice, dum laboras
Pondere ex tanto super ipse sancta
Relligone.

V t solet nusquam renuisse nidos
D ues in summis Domibus lacunar,
Q uos humo fingens modica sub illis
A ptat Hirundo,
S ic grauis laudum tua tot supellex
H aud opes V atis tenues pusilli
S pernat, admittens operosa promptæ
M unera uocis,
Q uæ, uelut magna studiosa quondam
C ura formicæ cumulos oberrat,
M ox cauo lecti sibi farris arcto
C ondit A ceruum,
L ata sic Campos tua per patentis
Q uæq; delibans benefacta passim,
V t potest, solers opus hoc ad unum
V ndiq; confert.
N on enim uox hæc aliud secat spem
C redula, spem, quæ miseros abunde
S ola mortales fouet, et fouebit
T empus in omne,
V na de cunctis simul ac in imo
P yxidid fundo residens inhæsit,
O mne dum uirus scelerum ac laborum
S pargitur orbi.
O nigel semper nimium Prometheu,
Q ui Iouis munus sapiens, et ipsum
N unquam, quanuis facilem puellam,
T e procul aufers.

Nec

Nec finis nos ut minimo coacta
Vase perturbet Series malorum,
Illud imprudens nisi frater agra
Mente recludat.

O leui quantum fatuoq; semper
Prestitit prudens, quid enim relictum
Iam foret nobis? nisi blanda nunc spes
Vna supersit.

Sive sic Diui uoluere, siue
Restitit casu, tamen haec aperto
Calle Mortalem poterat soluta
Linquere Caetum.

Nunc iter quando miserans morata est,
Sive quis Laetum cupiat quid: V llo
Sive metu tristi teneatur, Acrem
Sive dolorem

Perferat quisquam, uario medetur
Omnibus cultu, modo mox putemus
Cuncta praesenti meliora cursu
Affore nobis.

Quin et iis, Quorum superi benignae
Summa Fortunae propius tuentur,
Spondet haec, quanquam nihil ipsa possit
Addere maius.

Sed nihil tandem magis, ac inanes
Arte solatur propria labores,
Dulcibus docta illecebris opertum
Ducere finem.

Hæc mihi primum facilis, fauensq;
S uasit, ut paruum tibi iam dicarem
Hanc Lyram, et siquid foret huius unquam
Nobile uocis.

Hæc per accliuem tenuemq; raptans
S emitam, ascensuq; trahens Anhelum,
Alta Parnassi superare cogit
Culmina collis.

Hæc alit uires, quibus et minutos
S pernerem riuos, et auens adire
Teme mihi plenum auxiliante fontem
Niterer uno;

AD BARTHOLOMAEVM AGO-
LANTVM TARVISINVM,
VTHOS, QUOS SECVM
VENETIAS FERT, LI
BELLOS ACCVRA
TISSIME IMPRI
mendos Curet.

Ers tecum studiose meos Agolante
f Libellos:
Esse loco Fratrum tibi quos haud
haesito, quando

E s mihi tu Nati, Nec non me sæpe Parentis
N omine dignaris: sunt at mihi mente Libelli
H i Geniti, patrio quos & complector Amore.

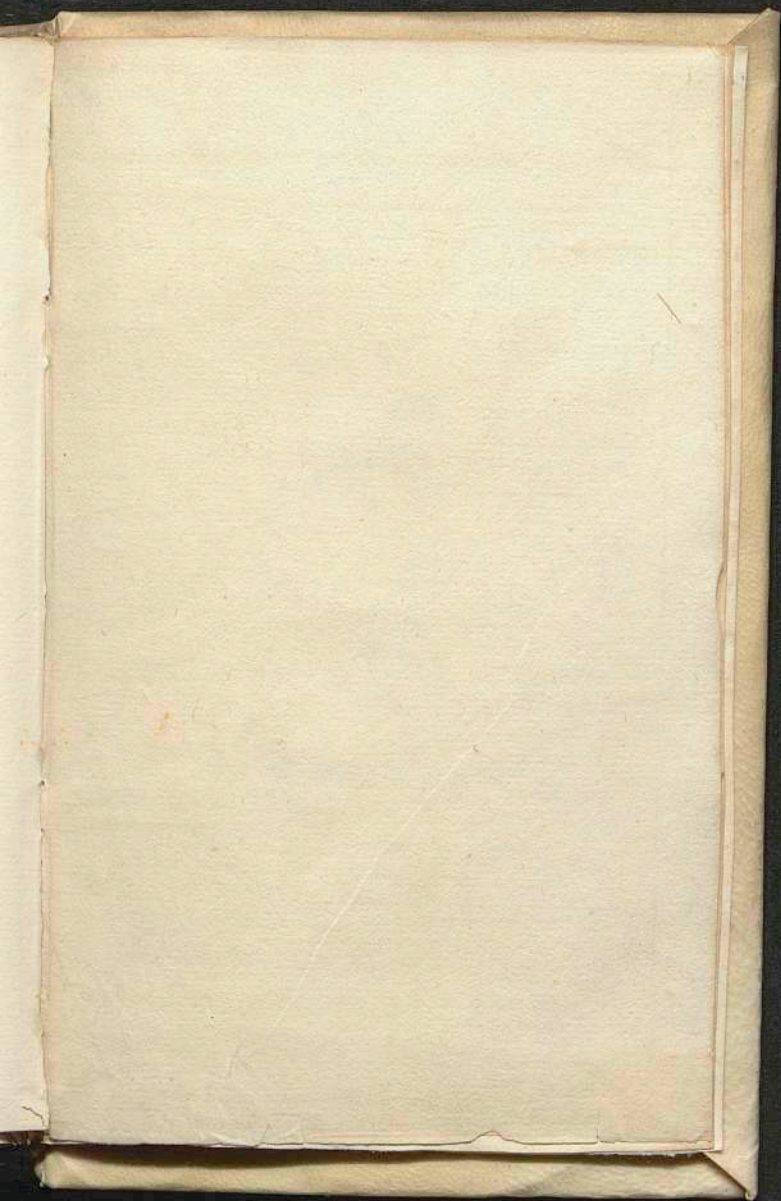
S edulus his igitur Custos hærebis, Opinor.
A c nequa titubent illi, curabis abunde:
V t nihil admittant delebile, nil ue relinquunt
Q uod cultus, quod longæ Dies, quod gratia præstet.
O fficio sed cum fueris me hoc ipse secutus,
M unera restituent olim tibi grata Minores.
N am cum peruenies, quo te nunc semita ducit,
L aurigeri qua tendit iter sub culmina collis,
H ic fax Aonidum tibi erit secreta tueri
A ntra procul primum Viridi arcundata Musæo.
D ehinc Lauri Bacas inter, spissosq; Corymbos
H æc eadem Phœbi coetu spectante subibis.
Q uin admiranti tibi præcinet una Sororum
C armina, quæ quondâ Calamis cû Lusere ipse,
Q uem mihi tu, tibi mox ætas præstabit honorem;

FINIS

a b c d e f g h i k l m n o p q

Omnes Quaterniones.

VENETIIS IN AEDIBVS ALDI
MENSE APRILI. M. D. V.

1674

1675

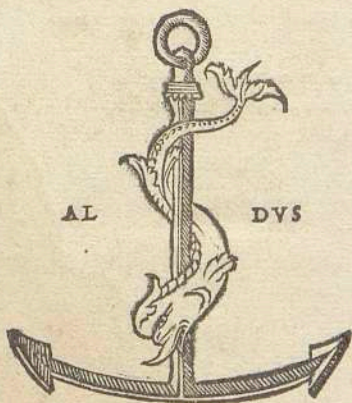
1676

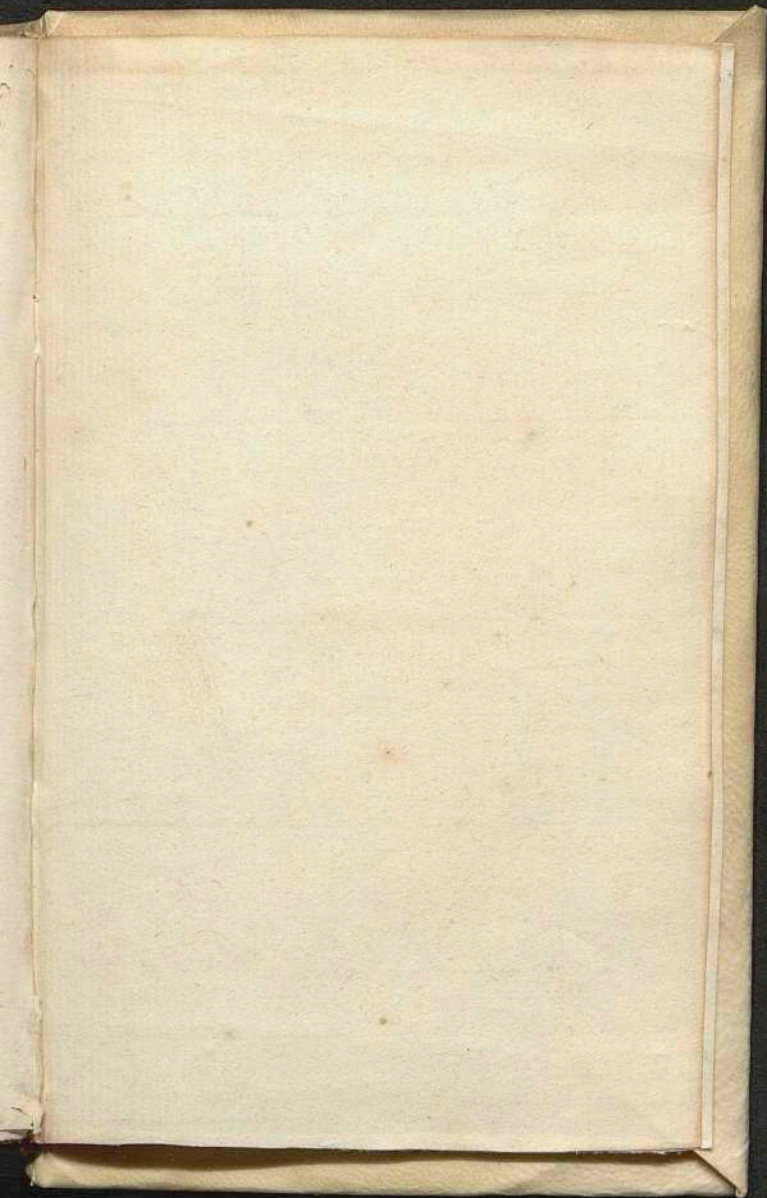
1677

2V2

2V2

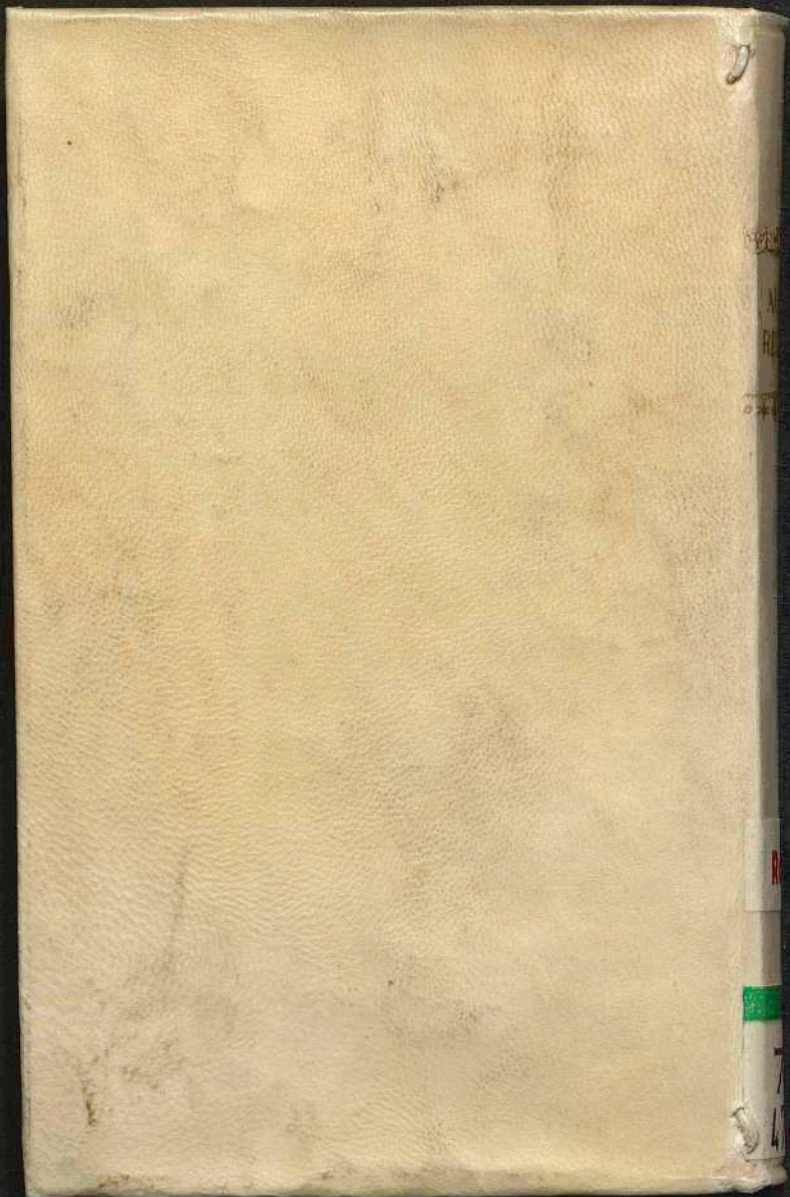
Z

251

RARA

480/75/04704(2)

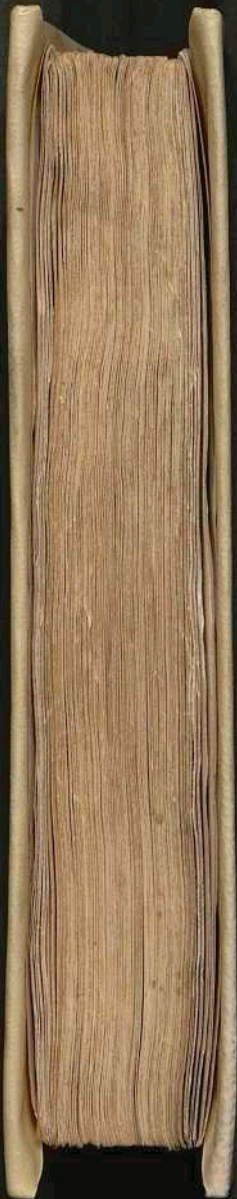
X13<7504704200019

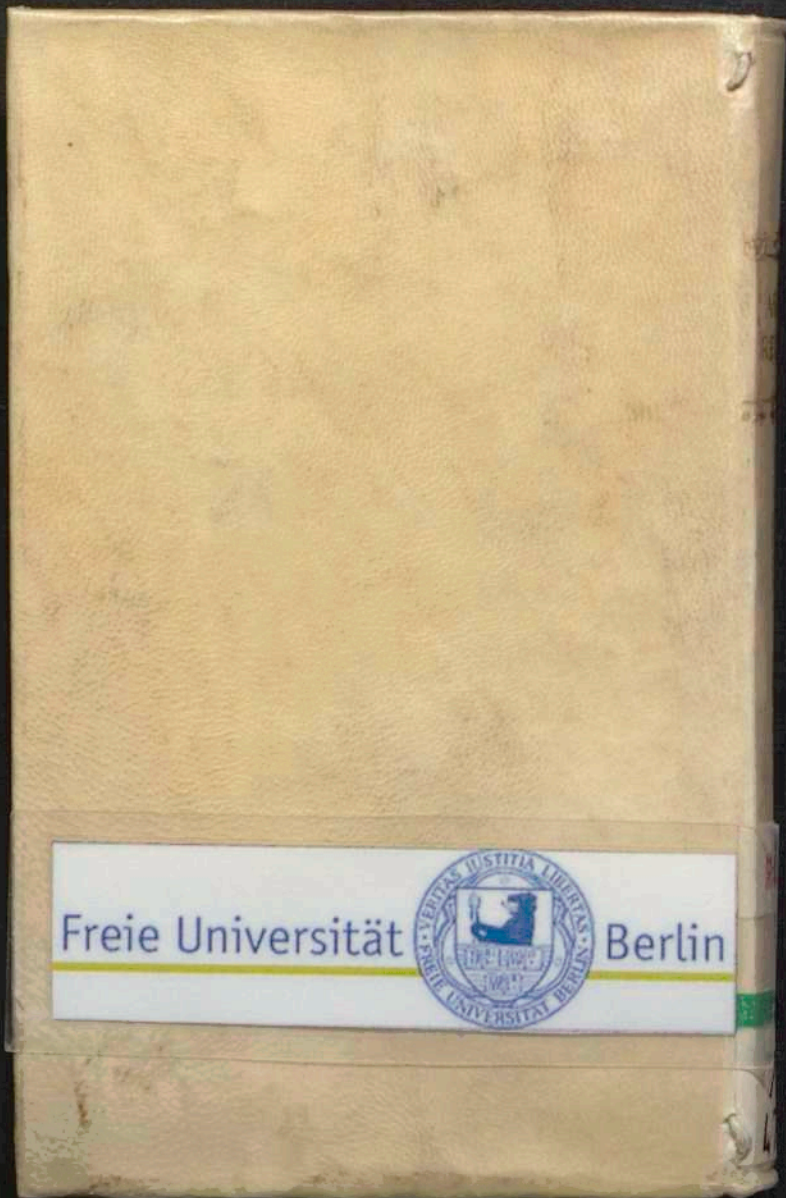
AUGU-
RELLUS

Rara

75
4704

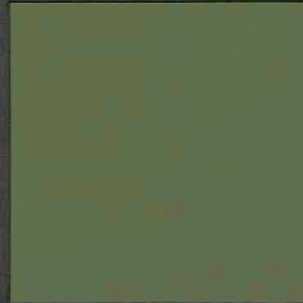
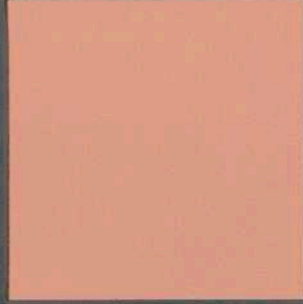
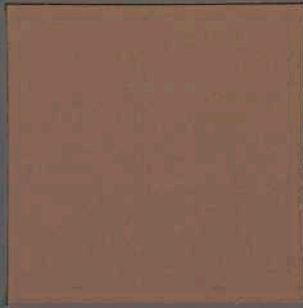
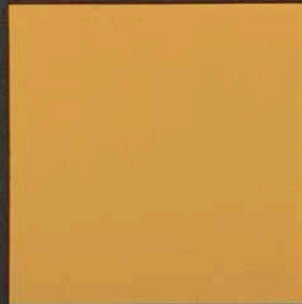
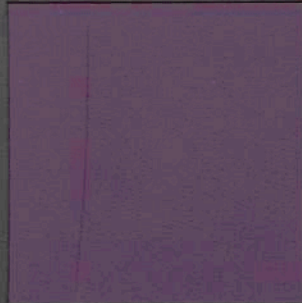
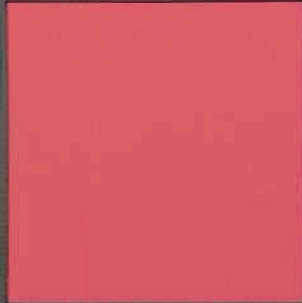
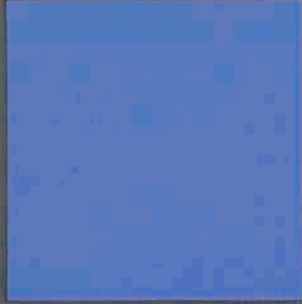
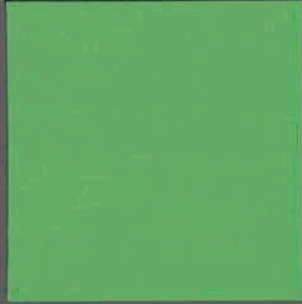
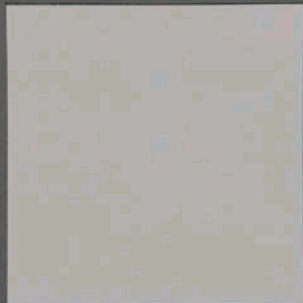
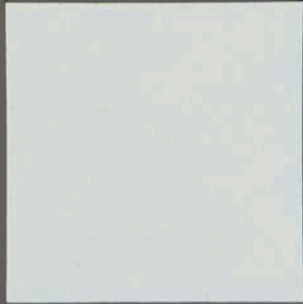
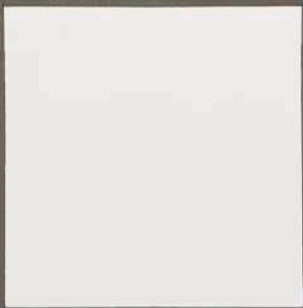
Freie Universität

Berlin

xrite

100mm

colorchecker CLASSIC